

[முற்பகல் 10-20]

6 வரவு-செலவு திட்டம். 1980-81—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி.)

(அ) கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

(இ) கோரிக்கை எண். 39—சாலைகளும் பாலங்களும்.

(ஈ) கோரிக்கை எண். 52—சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 67,74,30,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்;—

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா நகரங்கள், கிராமங்கள், பேரூராட்சிகளில் குறைந்த பட்சம் பெண்களுக்கு கழிப்பிட வசதிகள் கட்டிக் கொடுக்கப் படாமலிருப்பது பற்றி விவாதிக்க,

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 67,74,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, பெருந்துறை தொகுதி பள்ளிபாளையம் பேரூராட்சி, பள்ளிபாளையத்தில் ஆரம்பப் பள்ளி கட்டுவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க,

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 67,74,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1980 ஜூலை 21]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே,

To discuss policy, I move—

That the allotment of Rs. 67,74,30,000 under Demand No. 28—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100.

கோரிக்கை எண் : 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,81,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சியில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட நகர்ப்பகுதியின் வளர்ச்சிக்காக அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கை அலைக்கழிப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,81,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்றங்களின் தேர்தலை உடனடியாக நடத்துவது பற்றி விவாதிக்க,

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,81,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் : 39—சாலைகளும் பாலங்களும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 50,62,33,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

[1980 ஜூன் 21]

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, மாயூரம் மணல் மேட்டிற்கும்— காட்டுமன்னார் கோவிலுக்கும் இடையே கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு தரையடிப்பாலம் அமைத்திடுவது பற்றி குறிப்பிடாமை குறித்து விவாதிக்க:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39-சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 50,62,33,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, கோவையில் இருந்து செல்லும் திருச்சி சாலையில் ஒண்டி புதுர் ரெயில்வே கிராசிங் கிக்கு மேம்பாலம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படாமலிருப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39-சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 50,62,33,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண்: 52 சாலைகள்—பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52-சாலைகள்—பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு” என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,54,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன்: பேரவை தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52-சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,54,41,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்காசி தாலுக்கா, காசிக்குவாயத் தான் ஓடை, கடங்குநேரி வெள்ளோடை போக்குவரத்து பாலம் கட்டாதது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52-சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,54,41,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1980 ஜூலை 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பட்டுள்ளன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னால் நான்கு மானியக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் “சமுதாய நல வளர்ச்சி திட்டங்கள் முதலியன”, “நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி”, “சாலைகளும் பாலங்களும்”, மற்றும் “சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு” ஆகியவற்றின் மீதான கொள்கைக்குறிப்புகள் புத்தக வடிவத்தில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே இங்கே கொடுக்கப் பட்டு இருக்கின்றன. அந்தப் புத்தகத்திலே இருக்கின்ற கொள்கை குறிப்புகளையு எல்லாம் நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பின்னர், எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அவை முன் உள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தாழ்மையாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும்போது, வள்ளுவர் பெருந்தகையின்

“இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும்—காத்த வகுத்தலும் வல்ல தாக”

என்ற குறளை மேற்கோள்காட்டி, தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலும் மேலும் உருவாக்குதல், அவ்வாறு வந்த வற்றைப் பேணிக்காத்தல், காத்தவற்றை அறநெறிவழிச் செலவிடுதல் ஆகிய இலக்கணத்தை இந்த அரசு கடைப்பிடிப்பதாகப் பெருந்தன்மையோடு அறிவித்தார்கள். எனவே அதை ஒட்டி இங்கே நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவை தன்னிறைவு காணாத நிலையில் தேவையான திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இயலாமல் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நிதி வருவாய்களைப் பெருக்கிட சில பல முறைகளைக் கையாள் அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகராட்சிகள் வருவாய் இனத்தை உயர்த்துத்தக்க விதத்தில் நகராட்சிகளுக்குச்

@183—316 பக்கங்களில் இணைப்பு I, II, III ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1980 ஜூலை 21]

சொந்தமான கடைகள், மார்க்கெட்டுகள், பேருந்து நிலையத்தில் கட்டணம் வசூலிக்கும் உரிமை ஆகியவற்றைத் தனியாருக்குக் குத்தகை விடாமல் நகராட்சியே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சி மன்றப் பேருந்து நிலையங்களில் கட்டணக் கழிப்பிடங்கள் அமைக்கப்படும்போது, குளிக்கும் அறைகளையும் கட்டவேண்டும், அதற்குக் கட்டணம் வசூலிப்பதன் மூலம் மேலும் ஓரளவிற்கு வருமானம் நகராட்சிகளுக்கு வரும்.

ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையிலும், நகராட்சிகள் வருவாய் பெறத் தக்க விதத்திலும் 'திருமணக் கூடங்கள்' அமைக்கப்பட வேண்டும். தற்போது சில இடங்களில் இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும், எல்லா நகராட்சிகளிலும் இந்தத் திருமணக் கூடங்கள் அமைக்கவேண்டும். இதனால் நகராட்சிகளுக்கு வருமானம் வரும் என்பதோடு மாத்திரமல்லாமல், குறைந்த கட்டணத்தில் அளிக்கவும் முடியும். அதனால் ஏழை எளிய மக்கள் பயன்பெற முடியும். ஆகவே, அதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வருவாய் அதிகமாக உள்ள நகராட்சிகள் நிரைப்பட அரசுக்குள் அமைத்திட அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

பெரும்பாலான நகராட்சிகள் நிதிப் பற்றாக்குறையுடன் இருந்தபோதிலும், சில பல நகராட்சிகள் நல்ல வசதி வாய்ப்பு பெற்று, அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற பணத்தைக் கூட செலவிட முடியாமல் நிதிப் பெருக்கத்தோடு இருப்பதால், அந்த நிதியையும் வங்கியிலே போட்டுவைக்கும் நிலை இருப்பதால், அத்தகைய நிதியைப் பெற்று நிதிப்பற்றாக்குறை உள்ள நகராட்சிகளுக்கு அந்தத் தொகையைப் பயன்படுத்த அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

அதைப்போலவே நகராட்சிகள், ஊராட்சிகளில் இருக்கின்ற பேருந்துத் தடங்கள் அல்லாத சாலைகளையும் அரசு தன்னுடைய பராமரிப்பில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நகராட்சிகள், ஊராட்சிகளுக்குத் தேவையான கட்டிடங்களைக் கட்டும் பணியை அரசே ஏற்க வேண்டும் என்றும் அப்போதுதான் அவைகள் மூலம் மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தரமுடியும் என்றும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. என். கிட்டப்பா]

நகராட்சிகளில் குடிநீர்த் திட்டத்தை விரைவாகச் செயல்படுத்தும் அதே வேகத்தில் அங்கே சாக்கடைத் திட்டத்தையும் ஏற்படுத்திச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் இங்கே சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் கொசுத் தொல்லையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாததினால் பல இடங்களில் கொசுத் தொல்லைகள் அதிகமாகப் பெருகி இருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணுகிறோம். மாயூரம் போன்ற பகுதிகளில் அத்தகைய நிலையைக் காணும் போது, அங்கே குடிநீர்த் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் சாக்கடைத் திட்டம் உருவாக்கப்படவில்லை. மாயூரம் நகரில் சாக்கடைத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்ட நாட்களாக நான் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்ற அடிப்படையில் அரசு அங்கே சாக்கடைத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின் பற்றாக்குறை காலங்களில் பொது மக்களுக்கு நகராட்சிகளில் குடிநீர் வழங்கக்கூடிய திட்டம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். அந்தமாதிரியான நேரங்களில் ஜெனரேட்டர்களைப் பயன்படுத்தி, குடிநீர் வழங்க ஆவன செய்யலாம் என்ற யோசனையை அல்ல, பணிவான வேண்டு கோளை விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நகராட்சிகளில் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் பொருத்தப்பட்ட குடிநீர் குழாய்கள் என்ற அடிப்படையில் அவை அடிக்கடி பழுது அடைகின்ற காரணத்தால் அவைகளை மாற்றி, புதிதாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசைப்பகுதி விரைவு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை எல்லப் நகராட்சிகளிலும் செயல்படுத்த வேண்டும். மொத்தமாகப் பார்த்தால் 107 நகராட்சிகள், 8 நகரியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 8 நகரியங்களில் மட்டும் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அதைப்போல எல்லா நகராட்சிகளிலும் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளில் தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களை மனைகளாகப் பிரித்துப் பொது மக்களுக்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். பொது மக்கள் வீடுகட்ட அனுமதி கேட்கும்போது, நிலச் சொந்தக் காரர்கள் சாலை வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான தொகையைக் கட்டாததினால் வீடு கட்டுபவர்களிடம் சாலை வசதிகளுக்காக டெபாசிட் செய்யச் சொல்கிறார்கள். பணம் கட்டிய பிறகு வீடு கட்ட அனுமதிக்கிறார்கள். அப்படி வீடு கட்டி, காலனி உருவாக்கப்பட்ட பின்னாலும் கூட சாலை வசதிகள் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, உடனடியாக சாலை வசதிகளை ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1980 ஜூலை 21]

நகராட்சிகள், மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அரசு மானியம் மற்றும் கடன் வழங்குவதில் அதற்கான உத்திரவை நிதியாண்டில் ஆரம்பத்திலேயே வழங்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் நிதியாண்டு முடிவு பெறும் தறுவாயில் அல்லது 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்னால் உத்தரவுகள் வழங்கப்படுவதால், மார்ச் 31-ஆம் தேதிக்குள் வேலைகள் முடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுவதால் நடைமுறையில் சாத்தியம் அல்ல; செலவு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த முறையை மாற்றி, இங்கே நிதிநிலை அறிக்கை நிறைவேற்றப்பட்ட உடனேயே அத்தகைய நிதி வழங்குவதற்கான உத்தரவுகளை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளுக்கு சாலை வேலைகளுக்காகவும் வெள்ள நிவாரணம் போன்ற வேலைகளுக்காகவும் அரசு மானியம் மற்றும் கடன் வழங்குகிறது. ஆனால் அந்தத் தொகைகளைப் பவர் ரோலர் கிடைக்காத காரணத்தால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வேலையை முடிக்க முடியாமல் போகிறது. ஆகவே, பவர் ரோலர்கள் தாமதமின்றி நகராட்சிகளுக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலைகள் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கிழக்குக் கடற்கரை சாலைப் பணி தொடங்கிய நேரத்தில்தான் கேரள மாநிலத்தில் மேற்குக் கடற்கரை சாலைப் பணியும் தொடங்கப்பட்டது. இங்கே கூட கடற்கரை சாலைக்கு 401.20 இலட்சம் செலவில் 38 பாலங்கள் கட்ட மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்து, அந்தப் பணிகளுக்காக 261 இலட்சம் ரூபாய் கடன் உதவியும் அளிக்கப்பட்டு, பணிகள் முடிக்கப்பட்டு விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், பாலங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளதே தவிர கிழக்குக் கடற்கரை சாலை இன்னும் முழுமை பெறாமலேயே உள்ளது. அதனால் பல இடங்களில் போக்குவரத்துக்கு இடையூறாக இருப்பது மட்டுமல்ல, பல இடங்களில் 'ஆக்சிடென்ட்ஸ்' ஏற்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கிறது. அதற்குக்காரணம் அந்தப் பகுதியிலே ஏற்படுகிற நெரிசல்தான் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம்.

கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையைப் பொறுத்தவரையில் அதன் பணி முடிக்கப்படுமேயானால் நிச்சயமாகப் போக்குவரத்திலே உள்ள நெருக்கடி தவிர்க்கப்படுவதோடு உயிர்ச் சேதங்களும் தவிர்க்கப்படும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நான் இங்கே என்னுடைய நன்றியறிதலையும் ஒரு முக்கியமான காரணத்திற்காகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாபநாசத்திற்கு அருகில் இரண்டு இடங்களில் இரயில்வே மேம்

1980 ஜூலை 21]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

பாலங்கள் கட்டுவதற்கான பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்ற நல்ல செய்தியினை இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் நன்றியறிதலோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டக்காரர் என்ற முறையிலே மட்டுமல்லாமல் அது மிகத் தேவையானது என்ற அடிப்படையிலே நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

இன்னொரு கோரிக்கையை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே சீர்காழி, அரகூர் ஆகிய இரண்டு புகைவண்டி நிலையங்களுக்கு இடையிலே உள்ள இரயில்வே லைனுக்கு மேலே ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை நீண்டகாலமாக இங்கே வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே அதையும் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் நான் நீண்ட காலமாக எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது மாயூரம் தொகுதியில் இருக்கின்ற மணல்மேட்டையும் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற காட்டுமன்னார்கோயிலையும் இணைக்கின்ற வகையில் கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே பக்கா பாலமாக இல்லாவிட்டாலும் சொக்கா பாலம் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், அப்படியெல்லாம் பேசி எனக்குப் பழக்கம் இல்லை, ஒரு தரையடிப் பாலமாவது கட்டித் தர வேண்டும். ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும் என்று ஆய்ந்து பார்த்த பிறகு அதற்கான எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு அதைத் துவங்க இருந்த நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு வந்த புதிய அரசிடம், அதாவது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிடம், அதனுடைய தலைவர்களிடம், நமது முதலமைச்சரவர்களிடம் அந்தப் பாலத்தினுடைய அவசியத்தை எடுத்து விளக்கி அங்கே ஒரு தரையடிப் பாலமாவது கட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுத்திருக்கின்றேன். ஆனால் அப்போது, வர இருக்கின்ற பட்ஜெட்டிலே இந்தத் திட்டத்தை இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டைப் புரட்டிப் பார்க்கின்றபோது நான் அறிந்த வரையில் அந்தப் பாலத்தைப் பற்றி ஒன்றும் காணவில்லை. ஆகவே அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் விடுத்துக்கொள்கிறேன்.

மாயூரத்தில் காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே புதிதாக ஒரு பாலத்தைக் கட்டி இருக்கிறார்கள். அங்கு ஏற்கெனவே இருந்த காவிரிப் பாலம் மிகக் குறுகலான பாலம். ஆனால் அன்றைய சூழ்நிலையில், அதாவது அன்றைய ஜனத் தொகை அடிப்படையில், அன்றைய போக்குவரத்தின் அடி

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1980 ஜூலை 21]

படையில் அந்தப் பாலம் கட்டப்பட்டது. பல இடங்களிலே உள்ள திட்டங்களைக் காண்கின்றபோது பாலங்களை விரிவுபடுத்துவதற்கு, அதாவது அகலப்படுத்துவதற்குப் போதிய தொகையைச் செலவிடுவது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாயூரம் நகரிலுள்ள பழைய காவிரி பாலத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு, அகலப்படுத்துவதற்குரிய திட்டத்தைப் பற்றி நான் தேடிப் பார்த்தேன். ஒன்றையுமே காணோம். ஆகவே மற்ற திட்டங்களோடு தயவுசெய்து அதையும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மாயூரம் தொகுதியில் கொற்கை-தாழஞ்சேரி ஆகிய இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களையும் இணைக்கின்ற வகையிலே பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று நான் சென்ற முறையும் எடுத்துச் சொன்னேன். அங்கே பால வேலைகள் எல்லாம் துவங்குவதற்கு டெண்டர் எல்லாம் விட்டார்கள். இதில் ஒரு பெரிய வேடிக்கை என்னவென்றால் அந்தப் பாலத்தின் பணி நெடுஞ்சாலைத் துறையைச் சேர்ந்ததா அல்லது பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்ததா அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியம் செய்ய வேண்டிய வேலையா என்று யாருக்குமே தெரியவில்லை. பொதுப்பணித் துறையினரைக் கேட்டால் நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் செய்ய வேண்டிய வேலை என்று சொல்கிறார்கள். நெடுஞ்சாலைத் துறையினரைக் கேட்டால் பொதுப்பணித் துறையினர் செய்ய வேண்டிய வேலை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதை யார் செய்ய வேண்டும் என்பதே தெரியவில்லை. இது குறித்து அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நமசிவாயபுரம், காளி ஆகிய முக்கிய ஊர்களை இணைக்கின்ற பழவாற்றின் குறுக்கே உள்ள பாலம் வெள்ளத்தால் சேதம் அடைந்து பாலத்தின் தென்புறம் அறுந்தோடிப் போய் அபாயகரமான நிலையில் உள்ளது. உடனடியாக அதைப் பழுது பார்க்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

கடந்த மூன்றாண்டுகள் காலமாக நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே எந்தச் சாலையும் சேர்க்கப்பெறவில்லை என்றாலும், அதற்கு முன்பாக நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே சேர்க்கப்பெற்ற சாலைகளாக இருப்பதினால் அப்படிச் செய்கிறார்களோ என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ பல நெடுஞ்சாலைகள், மாயூரம் பகுதியிலே உள்ள அரசினர் நெடுஞ்சாலைகள், பழுது பார்க்கப்பெறாமல், போக்குவரத்துக்கு

1980 ஜூலை 21] [திரு.என். கிட்டப்பா]

எவ்வளவு இடைஞ்சல்கள் தர முடியுமோ அவ்வளவு இடைஞ்சல்களையும் தந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அவை பழுது பார்க்கப்பெற வேண்டும் என்று கூறி எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. வி. கருப்பசாமிப் பாண்டியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகிற நல்வாய்ப்பைத் தந்த மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், பானையங்கோட்டைத் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.]

உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தப்பட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு முன்பாக, இந்தத் துறை, மாநில சுயாட்சிக்காகப் போராடுவோம் என்று சொன்னவர்களுடைய காலத்திலே தான், இந்தத் துறைக்கென்று இருந்த பல்வேறு அதிகாரங்கள், வளர்ச்சித் திட்டங்கள் குறைக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு இந்தத் துறை என்ன பணிகளை மேற்கொள்வது என்கிற வரையறைகள் மிகவும் சுருங்கப்பெற்ற நிலையிலே ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை முதலிலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே பல்வேறு கிராமப்புற வளர்ச்சிகளில் உள்ள திட்டங்களை எல்லாம் செய்து வந்த இந்தத் துறை, இதிலிருந்த சாலைகள் பராமரிப்பை ரூரல் ரோடஸ் என்கிற தனித் துறையிலே பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டது. அதேபோல குடிநீர் வழங்குகிற பணியினை 'டுவாட்' (TWAD) என்று சொல்கிற அமைப்பின் கீழ் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டது. இன்னும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனைவரும் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்கப்பெற்றிருக்கிற சூழ்நிலையில் எந்த அதிகாரமும் இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கையில் இல்லாமல், எல்லாமும் எடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கிறது.

ஆனால் 1977 வது ஆண்டில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் அமைந்த இந்த அரசினுடைய காலத்திலேயிருந்து தான் ஒரு நல்ல டணி, முக்கியமான பணி இந்த ஒன்றியங்களிலே நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் அது 'உழைப்புக்கு உணவு. திட்டம்' தான். இந்தப் பணியோடு 30 ஆண்டுகாலமாகிராமப்புறங்களிலே எங்கெங்கெல்லாம் சாலை வசதிகள் அடியோடு இல்லாமல் மக்கள் அவதியுற்றனரோ அந்த இடங்களிலெல்லாம், புதிய சாலைகள் போடுகிற பணி துரிதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. வி. கருப்பசாமிப்பாண்டியன்] [1980 ஜூலை. 2]

அரசினுடைய நோக்கம் சீரிய நோக்கமாக இருந்தாலும் கூட, ஒதுக்கப்பெறுகிற தொகையையெல்லாம் மக்களுக்கு முழுமையாகப் பயன்பெறுகிற வகையில், முறையாகப் பயன்பெறுகிற வகையில் மக்களுக்குப் போகிறதா என்றால், சில இடங்களில் ஏமாற்றம்தான் கிடைக்கிறது என்பதை நான் இங்கே அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

உழைப்புக்கு உணவு வழங்கும் திட்டத்தில், பல தவறுகள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் நடைபெறுகிறது என்பதை இங்கே உணர்த்துவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே அப்படிப்பட்ட வேலைகள் நடைபெறுகிற இடங்களில், அந்த வேலைகள் சரிவர நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு ஒதுக்கப்பெறுகிற தொகை முழுவதுமாக முறையாக மக்களுக்குப் பயன்பெறும் வகையில் செலவழிக்கப்பெறுகிறதா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு, மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழு ஒன்றினை அதிகார பூர்வமாக அரசு நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் பரிசீலாடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, மேலப்பாளையம் ஆகிய இந்த மூன்று நகராட்சிகளும் 3 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குள்ளாகவே அமைந்துள்ளது. நடுவே தாமிரபரணி ஆறு தான் இந்த மூன்று நகராட்சிகளையும் பிரித்துக் கொண்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலை என்னவென்று பார்த்தால் மாவட்டத்தின் தலைநகராக இருக்கிற திருநெல்வேலியில் மத்திய பேருந்து நிலையம் தந்தை பெரியார் பெயரால் இருக்கிறது. அந்தப்பெரியார் பேருந்து நிலையத்திற்குள் வருகிற பஸ்கள் எல்லாம் வந்து விட்டு வெளியே செல்வதற்கு குறைந்த பட்சம் நாற்பது நிமிடங்களுக்கு மேலாகிறது. அந்தப் பேருந்து நிலையத்தினை விரிவுபடுத்துவதற்காகப் பக்கத்தில் இருக்கிற இடங்களை எல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்து பல ஆண்டுகளாகியும் கூட அங்கே அதிகாரிகள் அக்கறை காட்டாத காரணத்தினால் அது முடங்கிக் கிடக்கிறது. ஆகவே நெல்லைப் பேருந்து நிலையத்தை விரிவுபடுத்தும் பணியை விரைவு படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் இரண்டு தடவை தீர்மானங்கள் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திடமிருந்து பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்ற பதில் தான் இதுவரை கிடைத்திருக்கிறது. திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, மேலப்பாளையம் இந்த மூன்று நகரசபைகளையும்

1980 ஜூலை 21] [திரு. வி. கருப்பசாமிப்பாண்டியன்]

இணைத்து மாநகராட்சியாக ஆக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நெல்லை மாவட்டத்திலிருக்கிற அனைத்துச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் ஒருமனதாகத் தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் இன்றையதினம் கோவை நகரசபையை மாநகராட்சியாக்குவோம் என்ற நல்லதொரு திட்டத்தை, சீரிய பணியை நிறைவேற்ற ஆரம்பித்திருக்கிறது. அடுத்த தடவை நெல்லையை மாநகராட்சி ஆக்கிட அடுத்த வாய்ப்பினைத் தர வேண்டுமென்று நான் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும் இந்த மன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் எந்த நகரசபையிலும் இல்லாத அளவிற்கு ஒரு மோசமான நிதிநிலை, மேலப்பாளையம் நகரசபையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சிறுபான்மை இன மக்களான முஸ்லிம் பெருமக்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதி அது. இன்றையதினம் ரம்சான் பண்டிகை நடைபெறுகிறது. நோன்புக்காக காலையில் அவர்கள் தொழுகைக்குச் செல்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கிற பாளையங்கோட்டை நகரசபையிலிருந்துதான் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி மேலப்பாளையம் நகரசபைக்குக் கடனாக வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிநீர் சம்பந்தமாக பயங்கரமான தட்டுப்பாடு நிலை மேலப்பாளையம் நகரசபைக்கு இருக்கிறது. மிக மோசமான நிலையில் இரவில் இரண்டு மூன்று மணிக்கு ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் வரிசையில் நின்றுகொண்டு குடிநீருக்காக அவதிப்படுகிற அவல நிலை இருக்கிறது. நான்கு பர்லாங் தூரத்தில் தாம்பிரபரணியில் ஆண்டு ஒன்றில் ஆறு மாத காலம் வெள்ளம் கரைபுரண்டோடுகிறது. மீதி ஆறு மாதங்களும் தண்ணீர் வற்றாத ஜீவநதியாக தாம்பிரபரணி ஆறு இருந்தும் பாளையங்கோட்டை, மேலப்பாளையம் நகரசபை மக்கள் குடிநீருக்காக அவதியுறும் நிலை இருப்பதற்குக் காரணம் அதிகாரிகளின் அசட்டைதான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த முறை பாளையங்கோட்டைத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்ற ஒரு பெரிய மனிதர், இன்றைக்கு நிராகரிக்கப்பட்டிருப்பவர், சொன்னார். நான் வெற்றி பெற்றால் என் தொகுதிக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை எல்லாம்—ஆறு மாதங்களுக்குள் இந்தக் குடிநீர்—திட்டத்தை முடித்துத் தருகிறேன் என்றும் இல்லையென்றால் என்னை மேலப்பாளையத்தில், பாளையங்கோட்டையில் சந்தியில் நிறுத்திவைத்து சவுக்கால் அடியுங்கள் என்றும் மக்கள் மத்தியில் பேசியவர் அன்று பதவியில் இருந்தபோது அந்தத் தொகுதிப்பக்கம் எட்டிப் பார்க்காமல் அங்கிருந்து தப்பித்து வேறு இடத்திற்கு வந்து சட்டமன்றத்திற்கு வரலாம் என்று நினைத்தாலும்கூட சவுக்கால் அடிக்காவிட்டாலும்

[திரு. வி. கருப்பசாமிப்பாண்டியன்] [1980 ஜூலை] 21

மைலாப்பூர் வாக்காளப் பெருமக்கள் வாக்குச் சீட்டுகளால் அடித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணும்போது இன்றைக்குப் பாளையங்கோட்டை தொகுதி மக்கள் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அங்குள்ள சூழ்நிலை என்னவென்றால் அங்கு வருகிற கமிஷனர்கள் எல்லாம் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குப் பயப் படுவது கிடையாது அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதும் கிடையாது. காரணம் மேலப்பாளையம் கமிஷனர் சொல்கிறார், இப்போதுகூட இந்த நகரசபையிலிருந்து பணியாற்றுவதைவிட வேறு இடத்திற்கு மாற்றலாகிச் செல்வதை மிகவும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாகக்கேள்வி. ஏனெனில் அந்த அளவிற்கு வருகிற வருமானம் அங்கே பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்குத்தான் சரியாக இருக்கிறதே தவிர எந்தவிதமான ஆக்கப் பணிகளும் நடைபெறுவதற்குப் போதியவசதி இல்லை. எனவே உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை மாநகராட்சி ஆக்க வேண்டும் என்கிற அந்தத் திட்டத்தோடு அதற்கு முன்பாக மேலப்பாளையம் நகரசபைக்கு அரசாங்கம் ஒரு நீண்ட காலத் தவணையிம் ஐம்பது இலட்சம் ரூபாய் கடன் உதவி தந்து உதவ வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-50.]

மேலப்பாளையத்திற்கு தண்ணீர் கடனாகக் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால், தென்னிந்தியாவின் பல்கலைக்கழகம் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்ற இந்தப்பாளையங்கோட்டையில் பல்வேறு கல்லூரி நிறுவனங்களுக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. 6, 7 மேல்நிலை உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இன்றைக்கு அங்கே இருக்கின்றன. எனவே, இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடாக இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே போல், நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று நகரியங்கள் இருக்கின்றன. சங்கர் நகர், மணிமுத்தாறு, குற்றாலம் என்று 3 நகரியங்கள் இருக்கின்றன. சங்கர் நகரிலும், மணிமுத்தாறிலும் செலவழிக்க முடியாமல் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வங்கியிலே போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். மணிமுத்தாறின் பிரதிநிதியாக துணைத் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். மொத்தம் 15 இலட்சம் ரூபாய் அங்கே செலவழிக்க முடியாமல் முடக்கிவைக்கப்பட்டு வங்கியிலே இருக்கிறது. ஆனால்

1980 ஜூலை 21] [திரு. வி. கருப்பசாமிப்பாண்டியன்]

குற்றாலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஆண்டிற்கு இலட்சக்கணக்கான மக்கள் சுற்றுலாப்பயணிகளாக அங்கே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த குற்றாலம் நகரியம் செலவழிப்பதற்குப் பணம் இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு குற்றாலம் அழகான ஊர் என்று தெரிந்திருக்கும் அவர்கள் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அங்கே இலட்சக்கணக்கான பயணிகள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களைவிட இங்கே ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் சுற்றுலா பயணிகள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த குற்றாலத் தலத்திற்கு. ஒரு வேளை குற்றாலம் தமிழகத்தின் தென் கோடியிலே அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் யார் கண்ணிலேயும் படவில்லையோ என்னவோ. இன்றைக்கு அங்கே நிதி நெருக்கடி காரணமாக எந்த விதமான வசதியும் வருகின்ற பயணிகளுக்கு செய்து கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். எனவே, இந்த இரண்டு நகரியங்களிலும் இருக்கின்ற அதிகமான நிதியை கடனாக வாங்கி கொடுத்து உதவ வேண்டும். காரணம் ஒரு ஆண்டிற்கு அங்கே கிட்டத்தட்ட 15 இலட்சம் பயணிகள் வருகிறார்கள். அவர்கள் நலம் கருதியாவது இங்கே அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெடுஞ்சாலைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், நெல்லை, பாளையங்கோட்டை, மேலப்பாளையம் ஆகிய இந்த மூன்று நகரங்களைத் தாண்டிதிருவனந்தபுரம் செல்லுவதற்கு இணைக்கின்ற ஒரு பை பாஸ் ரோடு போடுவதற்காக அழகாக அதிக மகசூலைத்தரத்தக்க நஞ்சைநிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து 4.5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அதிலே சாலை போட வேண்டுமென்பதற்காக லாரி லாரியாக மண்ணைக் கொண்டுவந்து போட்டுவிட்டார்கள், ஆனால் என்ன காரணத்தாலே அந்த ரோடு போடாமல் முடக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த விவசாய நிலங்களை அரசாங்கம் பணம் கொடுத்து ரோடு போட வேண்டுமென்பதற்காக ஏற்கனவே ஆயிரக்கணக்கான லாரி மண்ணைக் கொண்டுவந்து கொட்டியும் அங்கே அந்த பைபாஸ் ரோடு வந்தபாடில்லை. எனவே நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் இந்த மூன்றுநகரங்களும் வேகமாக வளர்ந்து வருகின்ற காரணத்தால் அதிலேயிருந்து கன்னியாகுமரி செல்கின்ற பயணிகள், நெல்லை மாவட்டத்தின் பிற பகுதிகளுக்கும் மக்கள் விரைவாகச் செல்வதற்கு இந்த நகரசபைகளின் போக்கு வரத்து நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்கு இந்த பைபாஸ் ரோட்டை சீக்கிரமாக, துரிதமாக துவங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஊராட்சி மன்றங்களில் இருக்கிற செலவுகளை நிலமைகளை எண்ணிப் பார்க்கின்ற போது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது புரட்சித்

[திரு. வி. கருப்பசாமிப் பாண்டியன்] [1980 ஜூலை 21]

தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு முதலமைச்சராக வந்த பின்னர்தான், மினி பஸ் திட்டமும், கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டு காலமாக பேருந்துகளைப் பார்க்காத பல்லாயிரக் கணக்கான கிராமங்களுக்கு பேருந்து வசதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. கிட்டத்தட்ட இந்த இரண்டரை ஆண்டு காலத்திற்குள் 1400 பேருந்துகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இந்தத் துறை கிராமங்களையும், நகரங்களையும் இணைக்கின்ற பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. போக்குவரத்துத் துறையினர் பஸ்கள் விடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பேருந்துகள் செல்வதற்கான சாலைகள் இல்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். ஆனால், ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப் படுகின்ற தொகையை எண்ணிப் பார்த்தால் மிகவும் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. ஊராட்சிமன்றங்களிலே இருக்கின்றபணம் ஒரே வகையிலே தான் பயன்படுகிறது. அங்கே இருக்கின்ற தனி அதிகாரிகள் அந்த ஊராட்சி மன்றப் பணத்தை மண்ணை அள்ளிப் போடுவதற்கு, அதாவது இந்த சாலைகளில் மண்ணைப் போடுகின்ற இந்த காரியங்கள்தான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே 2000 ரூபாய் மதிப்பீடு போட்டு, இந்த சாலைகளில் கிராவல் போடுகின்றபோது ஒழுங்காக செலவழிக்கப் படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க நாம் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருந்தால் பயனில்லை. மக்கள் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒருகுழு இப்படிப்பட்ட காரியங்களைக் கண்காணிப்பதற்கு அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கிற பணிகள் இன்றைக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையை எண்ணிப் பார்த்து இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மன்றங்கள் ஆகியவை கிராம மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருக்கும் துறை என்ற காரணத்தால் இந்தத் துறைக்கு பரவலாக அதிகமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு குறை—‘ட்வாட்’-ல் இருந்து கிராமங்களுக்கு வந்து அடி பம்ப் போட்டுவிட்டு சென்று விடுகிறார்கள். அந்தப் பம்புகள் இரண்டு மூன்று மாதங்களிலே ரிப்பேர் ஆகிவிடுகின்றன. மக்கள் யாரிடத்தில் போய் முறையிடுவது என்று தெரியவில்லை, ஒன்றியத்தில் போய் சொன்னால் ‘ட்வாட்’-க்குக் கையை காண்பித்து எஞ்சினியரிடத்தில் போய் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் ஒன்றியத்தில் இதற்கென்று ஆள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று தீர விசாரித்தறியச் சென்றால் ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு ஆள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருக்கிற 40 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் 100, 150 க்கு மேற்பட்ட பம்புகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் 300, 400-மேல் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு ஆளை வைத்து

1980 ஜூலை 21] திரு. வி. கருப்பசாமிப் பாண்டியன்]

வேலை வாங்குவது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமான பணியாளர்களை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல் பஞ்சாயத்திலே கேட்பாரில்லாமல் இருக்கிறவர்கள் ஏழை எளிய மக்களிடத்தில் அதிகத் தொடர்பு வைத்திருக்கக் கூடிய கிராம நல அலுவலர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் 20 ஆண்டு காலம் பணியில் இருந்தும் கணக்குப்பிள்ளை, வில்லேஜ் முன்சீப் போன்ற பதவியில் அமரும்போதும் ஓய்வு பெறும் போதும் ஒரே பதவியில் இருக்கிறார்கள் என்றால் அது நியாயம் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த கிராம நல அலுவலர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்குமளவில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏற்கனவே வேளாண்மைத் துறையில் சென்ற தடவை பொறுப்பேற்று சிறப்பான முறையிலே தமிழகத்திலே ஒரு பசுமைப் புரட்சியை நடத்தி அரசு எதிர்பார்த்த உற்பத்தியைவிட தமிழகம் உபரி ஆகிற அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலையை வேளாண்மைத் துறையிலே புரட்சித் தலைவரின் ஒப்பற்ற தலைமையிலே செய்து காட்டிய நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையிலும் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பொது மக்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களிடத்தில் எந்த நேரத்திலும் சிரித்த முகத்துடன் குறைகளைக் கேட்டு விரைவாக வேகமாகப் பணியாற்றும் அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு குறைபாடுகளை அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் போக்கித் தர வேண்டுமென்று கூறி அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து வாய்ப்புத் தந்த சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. அ. செல்வராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் பேசுவதற்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக எனக்குத் துறைமுகத் தொகுதியில் வாய்ப்புத் தந்த தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், அதே போல் என்னை மீண்டும் தேர்ந்தெடுத்த அந்தத் தொகுதிவாழ் பெருமக்களுக்கும், வெற்றிக்காக அரும்பாடு பட்ட அருமை நண்பர்களுக்கும் முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நிதிநிலை அறிக்கை வருவதும், மானியக் கோரிக்கைகள் வருவதும் அவற்றின்மீது பேசுவதும் வழக்கமான ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் தீட்டுகின்ற திட்டங்கள் சரியாக நடைபெறு

[திரு. அ. செல்வராசன்] [1980 ஜூலை 21]

கின்றனவா என்பதுதான் முக்கியம். அந்தத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் அந்தத் திட்டங்களுக்குச் சரியாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை இந்த அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் தமிழ்நாட்டின் தலைநகரமான சென்னையில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் என்ற முறையில் சென்னையை பற்றியும், தொகுதியைப் பற்றியும் பேசுவது சாலச் சிறந்தது என்று இந்த நேரத்தில் நான் கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சென்னை மாநகராட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்தவர்களானாலும் சரி, அகில இந்தியத் தலைவர்களானாலும் சரி, நீலம் சஞ்சீவி ரெட்டியார் போன்றவர்களானாலும் சரி, சென்னையைச் சுற்றிப் பார்த்து, அன்று சென்னைக்கு 'சிங்காரச் சென்னை' என்று பெயர் சூட்டியதை இந்த நேரத்தில் கவனமூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

ஆனால் இன்று அதே சென்னை 'சீர்கெட்ட சென்னையாக' மாறியிருப்பதை நான் இந்த அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

சென்றமுறை இவர்கள் 2½ ஆண்டுகாலம் ஆட்சி செய்தார்கள் அப்போது இவர்கள் நினைத்திருந்தால் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தலை நடத்தியிருக்க முடியும். சென்னையைச் சீர்திருத்தியிருக்க முடியும். ஆனால் அந்த நல்ல எண்ணம் கிடையாது. காரணம் மக்கள் அவர்களுக்கு வாக்களிக்கவில்லை என்ற ஒன்று தான். இப்போதும் கூட நான் சொல்கிறேன், உண்மையிலேயே சென்னை வாழ் மக்கள் மீது நல்ல எண்ணம் கொண்டிருந்தால் உடனே மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்தட்டும். ஆனால் நிச்சயமாக அவர்கள் நடத்தமாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இப்போது 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் வாக்குரிமை உண்டு என்று மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஆகும். ஆகவே 18 வயது உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் வாக்குரிமை என்பதை பின்னாலே வைத்துக்கொண்டு உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்தலாம். ஆகவே நான் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தலை உடனடியாக வைக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சென்னையிலே பயங்கரமான சுகாதாரக் கேடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையிலே பேஸின்பிரிட்ஜ் பகுதியிலே உள்ள பவர் ஹவுசிலிருந்து வெளியாகும் புகை

1980 ஜூலை 21] [திரு. அ. செல்வராசன்]

யோடு கரித்துள் கலந்து பார்க் டவுன், ராதாகிருஷ்ணன் நகர், பேஸின் பிரிட்ஜ் போன்ற பகுதிகளிலே உணவிலே கலக்கக் கூடிய மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் கரித்துள் காற்றோடு கலந்துவிடுகிற காரணத்தினால் மக்கள் சுவாசிக்கிற காற்றிலே கலந்து விடுகிற காரணத்தினால் மக்களுக்கு ஆஸ்துமா, காசநோய், நுரையீரல் நோய், புற்று நோய் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. மக்கள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சம் அதிகமாக இருக்கிறது.

வட சென்னை வாழ்மக்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக மின்னுவை அமைச்சர் அவர்களும், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த பவர் ஹவுஸிலிருந்து வெளியாகிற புகைக்கு ஒரு பில்லர், சல்லடை, மாற்றவேண்டுமென்ற குறை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதைப்பற்றி நான் சென்ற ஆண்டிலே பேசுகிற போதே இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்தினேன். ஆனால் இது வரையில் அந்த சல்லடையை மாற்றவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதன்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை தக்கவாறு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியிலே ஸ்டான்லி மருத்துவமனை இருக்கிறது. தீக்காயங்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்காக சென்னை பொது மருத்துவ மனையிலே இருப்பதைப் போன்று ஒரு ஏர் கண்டிஷன் வார்டு அங்கே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பூங்காக்கள் ரோடுகள், தெருவிளக்குகள், சாக்கடைகள் குடிநீர் குறைகள் இவைகளை சரி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொசுத் தொல்லைகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் மட்டுமல்ல, இந்த மாமன்றத்திலே, உள்ள அத்தனை பேர்களும் எடுத்துப் பேசினார்கள். ஈக்கள், கொசுக்கள் அதிகமாகப் பரவி வருகின்றன. மாநகராட்சி மன்றத்திலே இருந்தபோது நாங்கள் பைரத்னம் என்ற மருந்தைப் பயன்படுத்தி ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தோம். அந்த முறை இப்போது பயன்படுத்தாமல் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அந்தவிடையார்ந்தமருந்தைப் பயன்படுத்தி ஈக்களையும் கொசுக்களையும் ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரோடு போடுவதில், சென்ற முறையிலே நான் பேசியிருக்கிறேன். உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கவனமாகக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்—பெரிய தெருக்களாக இருந்தாலும் சிறிய தெருக்களாக இருந்தாலும்

[திரு. அ. செல்வராசன்]

[1980 ஜூலை 2]

4 முதல் 6 அங்குலம் வரை உயர்த்திப் போடுகிறார்கள். இந்த நிலை 20 ஆண்டுகள் நீடிக்குமானால் தாழ்வாக இருக்கிற பகுதிகளிலேயெல்லாம் சாக்கடை நீரும், மழைகாலத்திலே மழை நீரும் புகுந்துவிடும் அபாயம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கையை ஆட்டுகிறார்கள், சென்ற முறை அமைச்சரிடம் சொன்னேன், என்னை அழைத்துப் பேசினார்கள், ஆனால் இதுவரையிலே எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

நான் தயவு செய்து அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், பி. டபிள்யூ. டி. எஞ்ஜினியர்களையும் மாநகராட்சியிலுள்ள சிட்டி எஞ்சினியர்களையும் அழைத்து, இதற்காக ஆலோசனை நடத்தி, உடனடியாக இந்தச் சேர்கேட்டை சென்னையில் மட்டுமல்ல, எல்லாவிடங்களிலும் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொத்தவாச்சாவடி, பந்தர் தெரு, மலையப்பெருமாள் தெரு, பத்ரயன் தெரு போன்ற வியாபாரஸ்தலங்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் ரோடுகள் போடப்படாமல் பாழாக்கிவிட்டிருக்கின்றன. உடனடியாக அந்த ரோடுகளைப் போட வேண்டும். எஞ்சினியர்கள் அதற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால், அங்கே டிராபிக் அதிகமாக இருக்கிறது, லாரிகள் வருகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக அதைத் தடை செய்கிறார்கள். அந்த நிலையில்லாமல், டிராபிக் போலீசாரோடு பேசி, ஒரு வாரத்திற்கு டிராபிக்கை நிறுத்தியாவது அந்த ரோடுகளை உடனடியாக போட்டுத்தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

வெளியே உள்ள ரோடுகளை மட்டும் போட்டுவிட்டு, இன்டரியரில் இருக்கிற சிறிய ரோடுகளை விட்டுவிடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள இந்தக் குறைகளை இந்த அரசு நிச்சயமாக நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பூங்காக்களைப் பொறுத்தவரையில், இருபது நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பூங்காக்களை அழகு படுத்தப் போவதாகப் பத்திரிகையிலே செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே நான் கவனமூட்டுகிறேன். மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மூன்று பெரிய பூங்காக்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில்தான் மாடிப்பூங்கா என்று இருக்கிறது. அதைப்போலே சென்னையிலே வேறு எங்கேயும் மாடிப் பூங்கா இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கவனமூட்டுகிறேன். நான் சென்னை மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினராக இருந்த பொழுது அந்த மாடிப் பூங்காவை சிங்காரச் சோலையாக வைத்திருந்தேன் என்பதை மாநகராட்சி மன்ற அதிகாரிகளும் என்னுடைய வட்டாரத்திலுள்ள மக்களும் தெளிவாக அறிவார்கள். அந்த மாடிப் பூங்காவை உடனடியாக அழகு செய்ய வேண்டு

1980 ஜூலை 21] [திரு. அ. செல்வராசன்]

மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை நிச்சயமாக நல்ல பூங்காவாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இன்னும்ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

அடுத்து ஸ்ரீராமுலு நாயுடு பூங்கா என்று லோன்ஸ்கொயரிலே ஒரு பூங்கா இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு சுடுகாட்டைப் போல காட்சியளிக்கிறது, அதற்கு மதில் சுவர்களை எழுப்பி, அழகாக வைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வேறு எந்த நல்ல காரியத்திற்காவது பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்குக்காரணம், மாநகராட்சி மன்ற அதிகாரிகளை கேட்கும்போது அங்கே ஒரு பெரிய லாரி ஸ்டேஷன் ஒன்று கட்டுவதாகச் சொல்கிறார்கள். நிச்சயமாகக் கட்ட முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். காரணம் என்னவென்றால், பத்தாண்டுகள் மாநகராட்சி சியில் இருந்தவன். ஒரு பொதுக் காரியத்துக்காக ஸ்ரீராமுலு நாயுடு என்பவர் அந்த இடத்தை இனாமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அதற்கு ஸ்ரீராமுலு நாயுடு பார்க் என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை அழகுபடுத்த முடியாத காரணத்தினால் அதை மாற்றப்போவதாக சொல்கிறார்கள் தயவு செய்து அந்தப் பூங்காவை மீண்டும் சுத்தமாகச் செய்து, பெரிய வியாபாரிகள் அங்கே தங்கிப் பேசுகிற அளவுக்கு ஒழுங்காக அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்து, சிவஞானம் பூங்கா என்று பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் நம்முடைய அரசினுடைய அச்சகம் இருக்கிறது. அந்த அச்சகத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் மாலைநேரங்களில் அங்கே கூடிப் பேசுகிறார்கள். எந்த நல்ல காரியங்களை முடிவு செய்ய வேண்டுமோ அதை அங்கே இருந்து முடிவு செய்து, மகிழ்ச்சியை அவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். அந்தப் பூங்காவிலே டி. வி. வைக்க வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு கூடக் கேட்டேன். நான் கேட்ட காரணத்தினாலேயோ என்னவோ தெரியவில்லை, மயிலையிலே இருக்கிற நாகேஸ்வரராவ் பூங்காவிலே அந்த டி. வி. யை வைத்தார்கள். இந்த ஆண்டாவது அந்தப் பூங்காவிலே ஒரு டி. வி. யை வைக்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லாரிகளின்தொல்லை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. சென்னை யிலே லாரிப் போக்குவரத்தின் காரணமாகப் பல விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அன்றாடம் பத்திரிகைகளில் பார்க்கும்போது இது தெளிவாகத் தெரிகிறது. பஸ்கள் போகவும் வரவும் மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. குறிப்பாக பாப்ஹேம்ஸ் பிராட்வேயில் பஸ்கள் விரைவாகப் போகமுடியுமா என்றால் முடியாது. ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்வதற்கு இருபது நிமிடங்கள் அல்லது அரை மணிநேரம் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இந்தக் குறைபாட்டை உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. செல்வராசன்]

[1980 ஜூலை 21]

என்னுடைய தொகுதியில் கொத்தவாச்சாவடி பகுதி, மண்ணடி, முத்தியால்பேட்டை, தங்கசாலை போன்ற இடங்களில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. சமீபத்தில் தம்பு செட்டித் தெருவில் பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த இரண்டு சிறுவர்கள் லாரியில் அடிபட்டு இறந்துவிட்டார்கள். இந்தக் குறைகளை உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் என்னுடைய சிறிய யோசனையாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இரவு பத்து மணிக்கு மேல் தான் லாரிகள் சென்னைக்கு வர வேண்டும், காலை ஆறு மணிக்குள் சென்னையை விட்டுப் போய்விட வேண்டும் என்று செய்தால் விபத்துக்களைக் குறைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அரசு இதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டோடு கலந்து பேசி இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் நிச்சயமாகச் சென்னையில் அதிக விபத்துக்கள் ஏற்படாது.

[முற்பகல் 11-10]

தமிழகத்திலே கூட அதிக விபத்துக்கள் ஏற்படாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கவனமூட்டுகிறேன்.

அடுத்து, நான் கடைசியாக கேட்டுக்கொள்வது, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மதுரையிலே, மீண்டும் இந்த மாநகராட்சித் தேர்தலை நிச்சயமாக நடத்துவேன் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அவருடைய சொல் பொய்யாகாமல் இருக்க, நிச்சயமாக இந்தத் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதற்கு முன், சென்னையிலே வீட்டு வரியை 4 மடங்காக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து, அந்த வரியைக் குறைத்து, சென்னை நகர மக்களுக்கு நன்மை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு, தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. தங்கவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையின் இந்திரா காங்கிரஸ் சார்பாக பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப் பளித்த ஜெயங்கொண்டம் தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்—சாலைகளும், பாலங்களும்—லேலகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனது கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறுவதிலே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்றைக்கு நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து விகித சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களெல்லாம் ஊரக வளர்ச்சித் துறை நிறுவனங்களின் மூலமாகத்தான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் இன்றையதினம், ஊராட்சி

1980 ஜூலை 21]

[திரு. பி. தங்கவேலு]

மன்றங்களிலே தலைவர்கள் இல்லை ; ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பெருந்தலைவர்கள் இல்லை ; பேரூராட்சிகளிலே தலைவர்கள் இல்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இந்த அமைப்புகளிலே இடம் பெறவில்லை.

சமுதாய நலத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமே ஒவ்வொரு கட்டத்திலேயும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அதிகாரிகளுடன் இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான். நமது சமுதாய மக்களுக்கு இத்தகைய திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பிலே மட்டுமல்ல—திட்டங்களைத் தீட்டுவதிலேயும் அவர்களுக்கு உரிய இடங்களை அளிப்பதற்கு வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் சமுதாய நலத் திட்டத்தை மக்களுடைய திட்டம் என்று அழைக்கிறோம்.

எனவே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில் கூறியது போல, எல்லா ஊராட்சி நிறுவனங்களுக்கும் இன்னும் ஆறு மாதங்களுக்குள் தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊரக வளர்ச்சி நிறுவனங்களின் தேர்தல்கள் நடக்கும் வரை, நிர்வாகத்தின் நடவடிக்கைகளை மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் பார்வையிட இந்த அரசு வழிவகை செய்யுமா? அப்படியென்றால், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கும் சட்டமன்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை இந்த நிறுவனங்களிலே பங்கேற்க ஆவன செய்யுமாறு மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடையார்பாளையம் வட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி எனவே, இந்த வட்டத்தை, தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதியாக அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென துவக்கத்திலேயே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது ஜெயங்கொண்டம் தொகுதியில், ஜெயங்கொண்டம்-டி. பழர் ஆக, இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஜெயங்கொண்டம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் “கிராமத் தன்னிறைவு” திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தனது தொகுதியைப் பார்வையிட மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் ஜீப்பைப் பயன்படுத்தலாம் என்று கூறப் படுகிறது. ஆனால், ஜெயங்கொண்டம் ஊராட்சி ஒன்றியத் திற்கு இன்றையதினம் ஜீப் வசதிகள் இல்லை. இந்த நேரத்தில், டி. பழர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தையும் கிராம தன்னிறைவு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

கிராம தன்னிறைவு திட்டம் செயல்படும் ஒன்றியங்களில் ஒரு உதவி ஆணையரையும் நியமனம் செய்தால் அத்திட்டம் முனைப்பாக செயல்பட ஏதுவாகும் என்பதனையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியம் நடத்தும் பள்ளிகளில்தான் கிராமத்திலுள்ள பெரும்பாலான குழந்தைகள் கல்வி கற்கின்றனர். தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்குச் சென்ற ஆண்டைவிட, நடப்பு நிதி ஆண்டில் அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதோடு உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளின் தரத்தையும் மேலும் உயர்த்துவதற்கு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கு வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் இன்றைக்கு உயர்துவக்கப் பள்ளியில் பி.டி. படித்தவர்களை, தலைமை ஆசிரியர்களாகப் போடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். மாணவர்கள் எண்ணிக்கை கணக்கை ரத்து செய்துவிட்டு ஒவ்வொரு உயர்துவக்கப் பள்ளிக்கும் ஒரு பி.டி. ஆசிரியரை, தலைமை ஆசிரியராக அமர்த்தினால் நலமாக இருக்கும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன், இன்று வேலையில்லாமல் இருக்கும் புலவர் படித்த ஒருவரையும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் ஒருவரையும் இப்பள்ளிக்கு நியமிக்கலாம். உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பிற்கும் தொடக்கப் பள்ளிப் படிப்பிற்கும் இடையிலிருக்கும் உயர்துவக்கப் பள்ளியின் தரம் சிறப்பான முறையில் அமைய இதனை விரிவாக்க வேண்டுமென மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் மாண்புமிகு கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ரூரல் டிஸ்பென்சரி சென்டர்கள் குறைந்தது மூன்று இடங்களிலாவது இருந்தால் நலமா இருக்கும். இதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டையும் ஊரக வளர்ச்சித் துறையே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஜெயங்கொண்டம் தொகுதியில் பலகிராமங்களில் குடிதண்ணீருக்காக சில மைல்கள் நடந்து செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தொகுதியில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கவும், கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும் அதிக வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. இன்றைய நிலையில் சமுதாயக் கிணறுகள் அமைத்துப் ப்ரொடக்டட் வாட்டர் சப்ளை மூலம் எங்கள் பகுதிக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடையார்பாளையம் பேரூராட்சியில் உள்ள மக்கள் இன்றைக்கு குடிதண்ணீருக்காக மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கொள்ளிடத்திலிருந்து குடிதண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றதா என்பதை அறிய

1980 ஜூலை 21]

[திரு. பி. தங்கவேலு]

விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லையென்றால் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அணைக்குடம் என்ற ஊரின் வழியாக ஜெயங்கொண்டத்திற்கு கொவ்வீடம் குடிதண்ணீர் குழாய் செல்கிறது. அந்த தண்ணீர் குழாயிலிருந்து அணைக்குடம் கிராம மக்கள் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ள கை பம்புகளை இணைப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் குழாய்க் கிணறுகளில் போடப்பட்ட பல கை பம்புகள் பழுதடைந்த நிலையில் குடிதண்ணீருக்குப் பயன்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. இதனைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு தமிழ்நாடு வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளதாக அறிகிறேன். இவற்றைப் பராமரிக்க கூடுதலான மெக்கானிக்-கம்-பிட்டர் போட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மக்களின் இன்றியமையாத தேவை குடிதண்ணீர். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தாலும் இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத் துறையும் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் பொறுப்பிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்தியத்தர நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பிருந்தும் நிறைவேற்றப்படாத தொகுதி ஜெயங்கொண்டம். அதனால் சிறு பாசனத் திட்டங்களை நம்பித்தான் விவசாயிகள் பயிர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. குடி மராமத்துப் பணிக்காக அரசாணை எண். 674-ல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2.50 வீதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 1 ரூபாய் அரசு மானியமாகவும் ரூ. 1-50 ஆயக்கட்டுத்தாரரிடமிருந்தும் வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் அமுலில் உள்ளது போல் அரசு மானியத்தை ரூ. 2 ஆக உயர்த்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜெயங்கொண்டம் ஒன்றியத்தில் நபர் ஒன்றுக்கு ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 720-க்குக்கீழேயுள்ள மக்கள் 60.5 சதவிகிதத்திலிருந்து 65 சதவிகிதம் வரை இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. வானம் பார்த்த பூமியில் வசிக்கும் இந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு கறவை மாடுகள் வழங்கும் திட்டம், கோழிப் பண்ணை வைத்தல், ஆடு வளர்ப்பு ஆகிய திட்டங்களைத் தீவிரத்திட்டங்களாக அமுல்படுத்தினால் அவர்கள் வாழ்வில் முன்னேற்றமடைவார்கள். இதற்காக ஜெயங்கொண்டம் தொகுதியில் கால்நடைப் பண்ணை அமைத்து அதனை ஒரு மைய நிலையமாக ஏற்படுத்த ஆவன செய்யா வுண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

கிராமப்புறங்களில் இணைப்புச் சாலைகள், ரூரல் ரோடுகள் அமைப்பது மிகவும் அவசியமும், அவசரமாகவும் செய்ய வேண்டிய திட்டம். ஏனென்றால் All social progress resolves itself into the making of good Roads அனைத்து சமுதாய வளர்ச்சியும் நல்ல சாலைகளை அமைப்பதினால்தான் அடங்கியிருக்கிறது. இன்றைக்கு ரூரல் ரோட்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் 1500 மக்கள் தொகைக்கு மேலுள்ள கிராமங்களைத்தான் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். 1971 ஆம் ஆண்டு எடுத்த மக்கள் தொகை கணக்கு இது. இந்த 9 ஆண்டுகளில் மக்கள் தொகை அதிகரித்திருக்குமல்லவா? இனிமேல் 1981 ஆம் ஆண்டுதான் சென்சஸ் எடுப்பார்கள். 'கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டம்' ஒரு ஒன்றியத்தில் நான்கு அல்லது 5 ஆண்டுகள் நடைபெறும் என்று கூறுகிறார்கள். எனவே அனைத்து கிராமங்களுக்கும் சாலை வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 500 மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களையும் ரூரல் ரோட்ஸ் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜெயங்கொண்டம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில், கூட்டுறவு தீப் பெட்டி தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் உற்பத்தியாகும் தீப்பெட்டிகளை ஒரு மார்கெட்டிங் செக்ஷன் அமைத்து அரசே அவற்றை வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கான லேபிள்களைக் கூட அரசே தயாரித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் வெளி மார்க்கெட்டில் போட்டியிட முடியும். இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளும் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசின் திட்டமான "உழைப்புக்கு உணவு" திட்டத்தை தமிழக அரசு செயல்படுத்தும் தருணத்தில் பின்தங்கிய பகுதியான ஜெயங்கொண்டம் தொகுதியில் முறையாகவும், முனைப்பாகவும் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் எனது ஆசையும், வேண்டுகோளுமாகும்.

[முற்பகல் 11-20]

ஒரு கார், தார் ரோட்டிலே ஓடும்போது டாப் கீர் போட்டாலே போதும். ஆனால் அந்தக் காரே மணற்பாங்கான கரடுமுரடான சாலைகளில் செல்ல வேண்டுமானால், முதல்கியர் போடவேண்டும். தார் ரோட்டில் செல்வதைவிட மணற்சாலையில் செல்வதற்கு பெட்ரோல் கொஞ்சம் அதிகம் செலவாகும். இதைப் போலத் தான் அரசு நிதிகள் ஒதுக்கீடு செய்யும்போது, மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியான ஜெயங்கொண்டம் தொகுதிக்கு நிதியை தாராளமாக தரவேண்டுமென மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ம ரி னடிக்கப்பட்டது)

1980 ஜூலை 21] [திரு. பி. தங்கவேலு]

நடப்பு ஆண்டில் தமிழ்நாட்டினுடைய அரசு வருமானம் ஏறத்தாழ ரூ. 1000 கோடி எனக் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றது. இதில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக 29 கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையானது மொத்தத்தில் 2½ சதவீதம் தான். நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து சதவிகித மக்கள் கிராமங்களிலே தான் வசிக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத் திற்கு கூடுதலான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன், மதனத்தாருக்கும், நீலத்தநல்லாருக்கும் இடையில் கொள்ளிடம் ஆற்றில் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்பது ஜெயங்கொண்டம் தொகுதி மக்களின் நீண்ட நாளைய கோரிக்கை. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு, இங்கே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிக சபாநாயகருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப்புறங்களில் அது மிகச் சிறப்பான பணியைச் செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே ஒரு விவசாய டெப்போ அமைத்து, அது ஒரு அதிகாரியின் கீழ் செயல்படுத்துவதன் மூலம், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்களை, நியாயமான விலையிலும், மலிவான விலையிலும் வழங்கி வருவது, ஒரு மிகப் பெரிய பணி என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல் பள்ளிக் கூடங்கள் அமைத்து, கிராமங்களிலே ஆரம்பக் கல்வி நிர்வாகத்தை உள்ளாட்சித் துறை சிறப்பாகச் செய்து வருகிறது.

கிராமங்களில் மகளிர் மன்றங்கள் ஏற்படுத்தி, சமுதாயத்தில் தாய்மார்களுக்கு பங்கு என்ன என்பதை உணரச் செய்கிற மாபெரும் பொறுப்பை இந்த உள்ளாட்சித்துறை நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதற்காக என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் உள்ள சிக்கரசன்பாளையம், புதூர், புதுபீரகடவு, போன்ற ஊர்களில் உள்ள மகளிர் மன்றங்கள் கூட்டுறவு முறையில் பால் விநியோகமும் செய்கிறார்கள். என்கிற விவரத்தையும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள், கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் கடன் பெற்று கறவை மாடு வாங்குதல், ஆடு வளர்த்தல், போன்ற பணிகளைச் செய்து, கிராமப் பொருளாதாரத்தை, கிராம வளர்ச்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1980 ஜூலை 21]

சியை செய்து வருகிறது. இத்திட்டங்களுக்கான அரசு மானியத் தையும் ஆணையாளர் மூலம் வழங்கி நல்ல முறையில் இந்த உள்ளாட்சித் துறை செயல்படுவதற்காக என் பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் முக்கியமான, அத்தியாவசியமான கொள்கையாக இருப்பது குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம். அந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கின்ற நம்முடைய பணியாளர்களின் மூலமாகத்தான் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் தாய் சேய் நல விடுதிகள் 1000 மக்கள் தொகை உள்ள கிராமங்கள் தோறும் அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருவது வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும். இந்த மகப் பேறு நிலையங்கள் நிர்வாகம் உள்ளாட்சித் துறை மூலம் தான் நடைபெறுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு, இது தாய்மார்களுக்குச் செய்யும் மிகப் பெரிய தொண்டு என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல், பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் மருத்துவ மனைகளும் நடத்தப்படுகின்றன. கிராமங்களில் கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பது மிக முக்கிய கடமையாகும். அந்தப் பணியும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் தான் செய்யப்படுகின்றது. கிராமங்களில் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்தி, அங்கே குழந்தைகளைப் பராமரிக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொடுத்து, அந்தக் குழந்தைகள் நல்ல முறையில் வளர்வதற்கு சத்துணவுத் திட்டம் கொடுத்து வளர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சிறு சேமிப்பு திட்டம், இன்னும் பல பணிகளை நம்முடைய அரசு ஊராட்சிகளிலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் கிராமப்பணிகளாகச் செய்து வருகிறது. இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற அந்த திட்டத்தின் கீழ் 1978-79ஆம் ஆண்டில் 66 பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் 1980-81ஆம் ஆண்டில் 100 பஞ்சாயத்துக்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அங்கே முக்கிய கடைமைகளை ஆற்றுவதற்கு இந்த அரசு முன்வந்திருப்பது இதற்குமுன் எந்த அரசும் செய்யாத மிகப்பெரும் சாதனை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த காலங்களில் எல்லாம் கிராமங்களில் ரோடு ஓரங்களில் வளர்ந்து இருக்கும் முள்ளை அகற்றுவதற்குக் கூட இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும் சூழ்நிலை இருந்தது. ஆனால் நம்முடைய அரசு வேலைக்கு உணவு என்ற அந்த திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, வருமானமே இல்லாத பஞ்சாயத்துக்களில் கூட ரோடு போடவும், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டவும், சாலையோரம்

1980 ஜூலை 21] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

வளர்ந்துள்ள முள் செடிகளை அகற்றவும், சாலைகளை பராமரிக்கவும் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களை அந்த வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் என்ற அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு காலத்திலே சுவர்களிலே பார்த்தால் “வேலை கொடு, இல்லை என்றால் உணவு கொடு” என்ற வாசகங்களை பார்க்கலாம். வேலை கொடு, இல்லை என்றால் உணவு கொடு என்று கேட்ட அந்த திட்டத்தையும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். வேலையும் உண்டு, வேலைக்கு உணவும் உண்டு, வேலைக்கு உறுதியான திட்டமும் உண்டு என்ற நிலையை உருவாக்கியது நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஒன்றுதான்.

இரண்டரை ஆண்டு காலம் சிறப்பாக நடைபெற்ற அந்த வேலைக்கு உணவு என்ற திட்டத்தை நம்முடைய ஆட்சி கலைக்கப் பட்ட பின்னால் இடையிலே 4 மாதங்களுக்கு நிறுத்திவிட்டார்கள். மீண்டும் இந்த புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் அத்திட்டத்தை கிராமப்புறங்களிலே நிறைவேற்ற இப்போது முனைந்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது ஏழை எளிய மக்கள், கிராமப்புற மக்கள் புரட்சித் தலைவரை சரியான நேரத்தில் தேர்ந்தெடுத்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல 300 மக்கள் தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு குழாய் கிணறு அமைத்து அங்கும் குடிநீர் வழங்கப்படும் என்ற திட்டத்தை அறிவித்திருப்பது கிராம மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். அதைப்போல 750 மக்கள் தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் இரண்டு குழாய் கிணறுகள் அமைத்து அல்லது பவர் பம்புசெட் மூலம் தண்ணீர் வழங்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது குடி தண்ணீர் வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆகிய இந்த மூன்றும் ஆகும். நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் இந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்துவதையும், மற்ற எல்லாத் திட்டங்களையும் தன்னிறைவு திட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்ற இந்த அரசு திட்டமிட்டிருப்பதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல இங்கே சாலை மேம்படுத்தும் திட்டம் செயல்படுகிறது. அதிலே நேஷனல் ஹைவேஸ் - தேசிய நெடுஞ் சாலைத் திட்டம் என்றும், மாநில நெடுஞ்சாலைத் திட்டம்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி] [1980 ஜூலை 21]

என்றும், மாவட்ட நெடுஞ்சாலைத் திட்டம் என்றும், இன்னும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஊரக சாலைத் திட்டம் என்றும் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் முக்கிய நகரங்களுடன் இணைத்து அந்தக் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் ஏற்படுத்தி வருகிறது நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசு.

கிராமப்புறங்களில் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி பெறவேண்டுமென்றால் சாலை இணைப்புகளை ஏற்படுத்தி, போக்குவரத்து வசதி ஏற்பட்டால்தான் அங்கே இருக்கிற மக்கள் தங்களுடைய விளைபொருட்களை நகரங்களுக்குக் கொண்டுவரவும், நகர்ப்புற மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளவும், கிராம மக்களுக்குத் தேவையானவைகளை நகரங்களிலிருந்து வாங்கிக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் உணர்ந்து குழந்தை உள்ளத்தோடு திட்டங்களைத் தீட்டி, வேல் போன்ற கூர்மையோடு அவைகளைச் செயலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இந்த அரசுக்கு நான் என்னுடைய பராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியங்களின் மூலமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவிடக்கூடிய பல திட்டங்களை இங்கே வைத்துள்ளார்கள். இந்தக் கோரிக்கைகளுக்கு எல்லாம் இந்தக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் போதுமா என்றால் அது போதாது. ஏனென்றால் இப்போது நகராட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அங்கே இருக்கிற குறைபாடுகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் முதலிலே குடிநீர் வசதி இல்லை.

[முற்பகல் 11-30]

அடுத்து இரண்டாவதாகச் சொல்கின்றபோது சாலைகள் வசதி போதுமானதாக இல்லை. இந்த மாதிரி குறைபாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலத்தின் எந்தப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைத்தான் பார்க்க முடியும். இந்த குறைகளை போக்க போதுமான பணம் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், மற்றும் நகராட்சி

1980 ஜூலை 21]

[திரு. டி. மணி]

களைப் பொறுத்தவரையிலும் அவற்றின் வருவாயை எவ்வாறு பெருக்குவது என்பது குறித்து நான் ஒருசில கருத்துக்கைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வரி விதிக்கின்றார்கள். வரிவிதிப்பிலிருந்து தனவந்தர்கள் தங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள வாடகைக்கு விடும் விடுதிகளையும் கடைகளையும் பினாமியாக வைத்து ஏமாற்றி வருகிறார்கள். இதை சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். பல பணம் படைத்தவர்கள் அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரியினை சரிவர கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆகவே நகராட்சியானாலும் சரி, ஊராட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும் சரி அவைகளே சொந்தமாக விடுதிகளையும் அதிகப்படியான கடைகளையும் கூட்டி அதன் மூலம் வருகின்ற வாடகையைப் பெற்றால் அவற்றின் வருவாய் அதிகரிக்கும். அதைக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட பல் வேறு பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், நகராட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அல்லது இரண்டாம் தர மூன்றாம் தர நகராட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை, தெருவளக்குப் பிரச்சினை இன்று பெரும் பிரச்சினையாகியுள்ளன. இவற்றை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும் என்றால் அந்த நகராட்சிகளுக்கோ, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கோ அதிகப்படியாக மானியங்கள் கொடுத்து அல்லது நீண்ட காலக் கடன்கள் கொடுத்து இது மாதிரிக் குறைபாடுகளைப் போக்குகின்ற வகையிலே நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யலாம்.

சில இடங்களிலே பஸ் நிலையங்கள் நகராட்சிகளின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றன. அந்த பஸ் நிலையங்கள் சரியான வசதிகள் உள்ள நிலையிலே இல்லை. அந்தப் பஸ் நிலையத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு நகராட்சிகளுக்கு போதிய பணவசதி இல்லை. அதற்கு தேவையான பணவசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக குடியாத்தத்திலே உள்ள பஸ் நிலையத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்டகாலமாக இருந்துவருகின்றது. அந்த பஸ் நிலையத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றாமல் அதை அந்த இடத்திலேயே விஸ்தரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாகர்கோவில், தக்கலை, குளித்தலை போன்ற இடங்களில் எல்லாம் குடிநீர் வசதிகள் போதிய அளவில் இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது மலை பெய்ய வேண்டிய நேரம். தற்போது மழை இல்லாத காரணத்தால் நாகர்கோவிலிலே குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு குழாய்களுக்கு அருகில் குடங்களை வைத்துக்கொண்டு நீண்ட வரிசை

[திரு. டி. மணி]

[1980 ஜூலை 2]

நிற்பதை பார்க்கலாம். அது போன்றுதான் குமரி எல்லையிலும் குடிநீர் சரிவர கிடைப்பதில்லை குமரி டவுஷி ப்பாக இருந்தும் சரிவர கவனிக்கப்படாமல் பல்வேறு குறைகள் உள்ளன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள குளித்தலையில் ஒரு குடிநீர்த்திட்டம் இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்திற்காக ஏற்கெனவே 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவிட்டார்கள். அவ்வாறு செலவிட்டு அதைச் சரிவர செய்யாததன் காரணத்தால் இன்று குடிநீர் சரிவர கிடைக்காத நிலை இருக்கின்றது. அங்கே தண்ணீருக்காக டேப்பை திறந்தால் முதலிலே சிவப்பு நிறத்திலே கலங்கலான தண்ணீர் வருகின்றது, இரண்டாவது பால் நிறத்திலே தண்ணீர் வருகின்றது, மூன்றாவதாக தான் குடிப்பதற்கான தண்ணீர் கிடைக்கின்றது. ஆகவே இன்றைக்கும் கூட அந்தக் குடிநீர்த் திட்டம் முழுமையாக செயல்படாத நிலையில் இருந்து வருகின்றது. அந்தத் திட்டம் மூடப்பட்டுவிடக்கூடும் என்று அங்கே இருக்கின்ற கமிஷனர் அவர்கள் தகவல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் சரிவர செயல்படவில்லை. ஆகவே அங்கு குடிநீர் கிடைக்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதுபோன்ற குறைகளும் மாநிலத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருக்கின்றன.

சாலைகளையும், பாலங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, நெல்லை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, கோவை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் எந்த மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி சாலைகளும் பாலங்களும் சரியான நிலையிலே இல்லாதது மட்டுமல்ல தேவையான பாலங்களும், சாலைகளும் இல்லை.

எங்களுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வெள்ளைக்காரன் இருந்த காலத்திலிருந்து சில கோரிக்கைகளை நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றோம். ஆனாலும் அப்போதிருந்த நிலைதான் இன்னும் இருக்கின்றது. குறிப்பாக கண்ணனூர், தூத்தூர் பந்நிப் பாலம் இவைகள் மிகவும் ஆபத்தான நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று திருவெட்டாறு பாலம் சரியான நிலையிலே இல்லை. மேலும் கண்ணனூர் பாலத்தைப் பொறுத்தவரையில் வட பகுதிக்கு செல்கின்ற பஸ்கள் எல்லாம் அந்த வழியாகத்தான் செல்கின்றன. அந்தப் பாலம் மிகவும் குறுகலான பாலமாக இருப்பதால் பஸ்கள் செல்லும்போது இரண்டு பக்கமும் உராயக் கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றது. அதன் அகலம் கிட்டத்தட்ட 12 அடி தான் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட கேடுகெட்ட நிலை அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்றது.

1980 ஜூலை 21]

[திரு. டி. மணி]

அதேபோன்று சிற்றாற்றின் கரையிலே ஒரு பாலம் இருக்கிறது. எந்த நேரத்திலே அந்த பாலம் உடைபடும், எந்த நேரத்தில் அந்தப் பாலத்தின் மீது செல்கிற மக்கள், அல்லது பஸ்ஸில் செல்கிற மக்கள் ஆபத்துக்குள்ளாவார்கள் என்று புரிந்துக் கொள்ள முடியாமல், ஆபத்தான கட்டத்தில் இருக்கிறது. இதேபோன்று தான் பல பாலங்களின் நிலையும் தமிழ்நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கிற சில பாலங்களை பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோவையில் புளியங்குளம் சாலையில், அம்மன் குளத்தருகில் ஒரு பாலம், வடகோவையில் இரயில்வே மேம்பாலம், வாசுதேவ நல்லூரிலே சேவல் பனையூர் பாலம், இனாம் கோவில்ப்பட்டி தென்மலைச் சாலையிலுள்ள அம்பை அடைச்சாணி பாலம், சிவகெங்கை பகுதியிலுள்ள இருப்புப் பாலம், ஆகியவைகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவைகளில் முக்கியமான பாலங்கள். இந்தப் பகுதிகளில் புதிய பாலங்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாலங்களைப் போலவே சாலைகளும் மிக முக்கியமான தேவையாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகர்புறம் செல்லும் சாலைகள், கடலோரப் பகுதியிலிருந்து நகர்புறம் செல்லும் சாலைகள், மலையோரப் பகுதியிலிருந்து நகர்புறம் செல்லும் சாலைகள், ஆகியவைகள் மிக மோசமான நிலையில் உள்ளன. இப்படிப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் நல்ல நிலையில் இருந்தால் தான் கிராம மக்களுக்கு நகரத்தோடு தொடர்புக் கொள்ள முடியும். ஆகவே இவைகளை செப்பணிட்டு சரிவர அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் தாம் இந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்று இல்லை, கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற எந்தச் சாலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சாலை அமைப்பு சரிவர அமைக்கப் பெறவில்லை என்பது ஒரு பெருங்குறையே. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே பேச்சுப் பாதையிலிருந்து கோதையாற்றுக்கு செல்கிற சாலை, ஒரு 16 கிலோ மீட்டர் தூரம் மொத்தமாக இருக்கும். இந்தச் சாலையின் இரு புறமும் வனப் பகுதியாகத்தான் இருக்கிறது. அரசு துறையின் கே.டி.சி. பஸ்கள் அந்தச் சாலை வழியாகத் தான் செல்கின்றன. மின்சாரத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், வனத்துறையைச் சேர்ந்த காட்டிலாகா அதிகாரிகளும் அந்தச் சாலை வழியாகத்தான் ஜீப் பிலே, வேனிலே செல்கிறார்கள். அந்தச் சாலைகள் படு மோசமான நிலையில் குண்டும் குழியுமாக, மேடு பள்ளங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அந்தச் சாலையில் எந்த நேரத்திலும் விபத்

[திரு. டி. மணி]

[1980 ஜூலை 21]

நேரிடலாம் என்கிற பயத்தில் தான் செல்கிறார்கள். விபத்து மட்டுமல்ல, ஒரு புறம் வனப்பகுதியாக இருப்பதினால், எந்த நேரத்தில் காட்டு மிருகங்களால் அடித்துத் தாக்கப்படும் சூழ்நிலையும் பேச்சிப்பாறையிலிருந்து கோதையாற்றுக்குச் செல்கிற இந்தச் சாலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்தச் சாலையைப் பற்றி, 1978-லே இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த என்னுடைய சகோதரர் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார். ஆனால் இரண்டாண்டு காலமாகியும், அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பெற்றும் சாலை பழுது பார்க்கும் வேலை ஆரம்பிக்கப் படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று என் தொகுதி மக்களின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே தேசிய நெடுஞ்சாலை என்று எடுத்துக் கொண்டால் குமரியிலிருந்து களியக்காவினைவரை உள்ள நெடுஞ்சாலைக்கென்று ஏற்கெனவே 73 இலட்சம் ஒதுக்கப்பெற்று அதற்கான பணி தொடங்கப்பெற்றவே இல்லை. அதையும் கொஞ்சம் துரிதமாக முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போன்று காரோடுபுலியூர் சாலை ரோட்டில் உள்ள ஒரு பகுதியில் இரு மருங்கிலும் பக்கச் சுவர்கட்டி பல மாதங்களாகியும் அதன் நடுப் பகுதி செப்பனிடப்படாததால் வெறுப்படைந்த மக்கள் வாழைக் கன்றுகளையும் நெல் பயிரையும் நட்டார்கள். மக்கள் தங்கள் கடினமான எதிர்ப்பைக் காட்டி யுள்ளனர். அதைப் போலவே கடலோரப்பகுதியில் எரேமியன் துறையிலிருந்து நீரோடி வரை சுமார் 20 ஆயிரம் மக்கள்வசிக்கின்ற பகுதியில் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களின் ஒரு எல்லையில் கடல் தண்ணீரும் அதாவது உப்புத் தண்ணீரும் மற்றொரு எல்லையில் A. V. M. கால்வாயும் அந்த முறையில் செல்கிறது. அது சாக்கடைத் தண்ணீர் ஓடுகிற கால்வாயாக இருப்பதினால் சாக்கடைத் தண்ணீராகவும் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் குடிக்கக் குடிதண்ணீர் இல்லை. ஆகவே அந்த வசதியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி கட்டாயம் இந்த (மணியடிக்கப்பெற்றது) அரசு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஆரம்பிக்கப் பெற்று 10 வருடங்கள் ஆகியும் அதில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள் கூட கிடைக்காத நிலை இருந்து வருகிறது. மேலும் அங்கே பணிபுரியும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தினக்கூலி ஊழியர்கள் இன்றைய நாள் வரை நிரந்தரம் செய்யப்பெறாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களை உடனே நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பள விகிதங்கள் மாற்றப்பட்டு, அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

1980 ஜூலை 21] [திரு. டி. மணி]

அதைப் போலவே பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற சுமார் ஐயாயிரம் ஊழியர்கள் எந்தவிதமான பதவி உயர்வும் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே 10, 15 ஆண்டுக் காலமாக வேலை செய்தும் அதே நிலையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எந்தவித பதவி மாற்றமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக்கடமை பட்டிருக்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது). அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகளை அரசு கவனிக்க வேண்டும், அதோடு ஒன்றை மட்டும் மட்டுமல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கால்நடை விரிவாக்க ஆய்வாளர்களாகப் பணி புரிகின்றார்கள். அவர்க்கும், கால்நடை டாக்டர்களுக்கும் இருக்கும் ச்சினையைப் சமூகமாகப் பேசி முடிக்க வேண்டும் எனக் ட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக, ஊராட்சிகளுக்கான தேர்வுகள் உடனடியாக நடத்தி முடிக்க வேண்டும். மாநிலங் ளுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று நாம் வாதாடு கின்றோம். ஊராட்சிகளுக்கும் அதிக அதிகாரம் கொடுத்து ஐனநாயகத்தை விரிவுபடுத்தி அடிபட்ட மக்கள் வரை டங்காற்றக் கூடிய அளவில் பிரச்சினைகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்று டொல்லி முடிக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

*திரு. ஏ. தங்கராசு : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81-ம் ஆண்டுக்கான சமுதாய நல வளர்ச்சி திட்டங்கள், நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி, சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியங் கள் மீது இந்த மாமன்றத்தில் பேசுவதற்கான அரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்த எங்கள் தூணைத் தலைவர் மாண்புமிகு புரட் சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், என்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட வேட்பாளர் ஜெயித்தாலும் தோற்றாலும் தான்தான் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் என்று சொல்லி ஆசைவார்த்தைகள் காட்டி யும் எனக்கு வெற்றி தேடித்தந்த குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதி வாக் காளப் பெருமக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசும்போது நம்முடைய அரசு சாலைகளைப் பல வகைகளாகப் பிரித்து தேசிய நெடுஞ் சாலைகள், கிராமப்புறச் சாலைகள் என்று பலவகைகளாகப் பிரித்து இந்த ஆண்டு நிறைய நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

என் தொகுதியில் கடலோரப்பகுதியில் நிறைய மினவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த வர்களும், குறிப்பாக முப்பது கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டியவர்கள் உப்பனாறு என்ற ஆற்றைக் கடந்துதான் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியப் பொருள்களை, உணவுப் பொருட்களை வாங்கி எடுத்துச்செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் இப்போது போட்டுகள் அல்லது தோணிகள் வழியாகத்தான் செல்ல

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

[1980 ஜூலை 21]

வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே உப்பனாருக்குக் குறுக்கே ஒரு பாலத்தை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்குள்ள மக்களுக்கு அந்தப் பாலத்தை மட்டும் அமைத்துத் தந்தால் போதாது. அவர்களுக்கு சாலை வசதியும், குடிநீர் வசதியும் செய்து தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்தப் பகுதி மக்கள் வாழ்க்கையில் செம்மையற தங்களுக்கு இவை இவை வேண்டும் என்று கேட்கிற நிலை இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி வாழ்வது என்று தெரியாமல் வெளியேறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதி முன்னேற, அந்தப் பகுதி மக்கள் வாழ்க்கை செம்மையடைய அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட அங்கு வேண்டிய சாலைவசதிகளும் செய்து தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே பெருமாள் ஏரிக்கரை என்று கிட்டத்தட்ட 15 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறது. அந்தப் பாதை மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பாதை வழியாகத்தான் பேருந்துகள் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பாதை செம்மைப்படுத்தப்பட்டுத் தர சாரணத்தால் அங்கே பேருந்துகளைச் சரியாக விடமுடியவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ரோடுகளைச் செம்மைப்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் இந் நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, அங்கே பெருமாள் ஏரியின் கீழ்ப்பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 40 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 40 கிராமங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், கிட்டத்தட்ட 25 கிலோ மீட்டர் சுற்றிச் செல்ல வேண்டும். இந்தக் கிராமங்களுக்கு நேரடியாகச் செல்ல வேண்டுமென்றால், அங்கே இருக்கின்ற கொத்தவாச்சாரி, குண்டியமல்லூர் வழியாகச் செல்லலாம். அதைக் கடந்து செல்வதற்கு அங்கே ஒரு தரைப்பாலம் போடவேண்டும். அப்படி அங்கே தரைப் பாலம் போட்டால், அந்த 40 கிராமங்களுக்கும் குறுகிய காலத்தில், சீக்கிரமாகச் செல்வதற்கு வழியிருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பாலத்தைப்போட்டுத் தரவேண்டும் என்று நான் இந் நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, நமது அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கிராமச் சாலைகள் போடும் திட்டத்தின்கீழ் அந்தப் பணிகள் தொடரப்படுகின்றன. அப்படிச் சாலைகள் போடுகின்றபோது, புற மெட்டலால் போடப்படுகின்ற அந்தச் சாலைகள் சீக்கிரத்திலே கெட்டுப் போய் அங்குள்ள மக்களுக்குப் பயனில்லாமல் போய் விடுகின்றன. அங்கே நல்ல சாலைகள் போடமுடியாத நிலைமையால், அந்தப் பணம் வீணாகப் போகின்றது. இந்தச் சாலைகள் போடுவதற்கு மதிப்பீடு செய்யும்போதே தார் ரோடும் போடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தால், அப்போது அந்த சாலைகள்

1980 ஜூலை 21]

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

மக்களுக்குப்பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சாலைகள் என்னுடைய பகுதியிலேயும் இரண்டை அமைத்தார்கள். 6 மாதங்களுக்குள்ளாக அந்தச் சாலைகள் எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் போய்விட்டன. ஆகவே, ரோடுகள் போடும்போதே தார் ரோடுகளாகப் போடவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள். இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பல வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. கட்டிடங்கள் கட்டுதல், சாலைகள் போடுதல் போன்ற வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இப்படிப்பட்ட வேலைகள் நடக்கும்போது, அந்த வேலைகளைச் சரியாகக் கவனிப்பதற்கு, கண்காணிப்பதற்கு, அங்குள்ள ஏ. டியைப் போட்டால், அவரால் ஊராட்சி ஒன்றிய வேலைகளைச் சரிவரக் கவனிக்க முடியவில்லை. எனவே, மேலும் ஒரு ஏ. டியைப் போட்டு, 3 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒரு ஏ. டி. என்ற வகையிலே ஒரு தனியாக ஏ. டி போட்டால் இந்த வேலைகள் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய வேலைகள் மேலும் செம்மையாக நடப்பதற்கு ரோடு ரோலர்கள், பவர் ரோலர்கள் உரிய காலத்திலே கிடைக்கவேண்டும். இப்படிக்கிடைக்காததால், ஊராட்சி மன்றங்களின் மானியம் கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளைச் சீர்படுத்தவேண்டுமென்றால், 3 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒரு ஏ. டி. என்று தனியாக அமர்த்தினால், ஊராட்சி ஒன்றிய வேலைகள் செம்மையாக நடைபெறும்; அதே சமயத்தில் இந்த ரோடு ரோலர்கள், பவர் ரோலர்கள் கிடைப்பதற்கும் வழிசெய்து, இப்படிப்பட்ட வேலைகள் உடனடியாக நடைபெறுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

அதற்கடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் நிறைய வேலைகள் நடைபெறவேண்டும். எங்கே பார்த்தாலும் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமல், மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக என்னுடைய தொகுதியில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டும். அதே நேரத்தில் என்னுடைய பகுதியில் நெய்வேலி இருக்கிறது. நெய்வேலியில் கல்லூரி ஒன்று அமைத்துத் தர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது தொழிலாளர்கள் நிறைய வாழ்கின்ற பகுதி. அந்த இடத்திலே ஒரு உயர் நிலைப்பள்ளி அமைத்த தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, நெய்வேலியில் இரண்டாவது பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கம் வெட்டும் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது). அதிலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதிலே பணியாற்றுகின்றவர்களின் பிள்ளைகளுக்கே அங்குள்ள மக்கள் முன்னேற வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

[1980 ஜூலை 21]

அதே மாதிரி, நெய்வேலியில் விவசாயப் பண்ணை நடைபெறுகிறது. அங்கே நிறைய பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே, திறமை இல்லாதவர்கள் இருக்கின்றபடியால், அந்த விவசாயப் பண்ணை நஷ்டத்தில் நடப்பதாகக் கணக்கு காட்டுகிறார்கள். நல்ல திறமையானவர்களை அங்கே நியமித்தால், லாபகரமாக நடக்கும். அதற்கு அரசு முன்வந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மான்ய கோரிக்கையை வரவேற்று, என உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-50]

*திரு. செ. திவசாமி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல் வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி, குடிதண்ணீர், கோடுகள், பள்ளிக்கூடங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், மருந்துகள் போன்றவற்றுக்குச் செலவழிப்பதற்கான அது சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் இந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்றாலும் ஒரு சில குறைபாடுகளை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குடிதண்ணீர் 5420 குடியிருப்புகளுக்கு 31—6—80-க்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று 31—12—80-க்குள் அங்கே 38 கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தாயமங்கலம், திருப்பாலைக்குடி போன்ற பகுதிகளில் குடிதண்ணீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்களில் கைப் பம்புகள் சரியான வேலை செய்யாததன் காரணமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குடிதண்ணீர் ருக்காகப் பல மைல் சென்று தண்ணீர் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. உடனுக்குடன் பம்புகளை ரிப்பேர் செய்ய ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும்.

இளையான்குடிக்குக் குடிதண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கருத்து தெரிவித்த காலத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 'டெஃபர்' ஆகியிருக்கிறது என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அந்த 'டெஃபர்' என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட்டு உடனடியாக இளையான்குடிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை அவை சரியான நிலையில் இல்லை. ஒரு சில கிராமங்களில் அந்தப் பள்ளிகளில் பாம்புகள் தலைவிரித்தாடுகின்றன. நண்ணியாலூர் என்ற கிராமத்தில் தலைகாட்டிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்று

1980 ஜூலை 21]

[திரு. செ. சிவசாமி]

ஏற்கெனவே தெரிவித்தேன். இன்னும் அப்படித் தலைகாட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் இருக்கும் இடங்களில் நல்ல முறையில் கட்டிடங்கள் கட்டித் தரவேண்டும்.

இளையாங்குடியில் ஆஸ்பத்திரி கட்ட அஸ்திவாரக் கல் நாட்டி ஆறு மாதமாகிறது. தேர்தல் காலத்தில் கூட 'அஸ்திவாரக் கல் இங்கே, ஆஸ்பத்திரி எங்கே' என்று போர்டு எழுதி வைத்தார்கள். இந்த ஆஸ்பத்திரியை உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்தவேண்டும். கடந்த காலத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாகத் தேர்தல் ஒத்திப் போடப்பட்டுக் கொண்டே வந்தது. இப்போதும் ஆறு மாத காலத்திற்கு ஒத்தி வைக்க பில் வருகிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் தேர்தல் வரும், வந்து விட்டது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. தேர்தலை உடனடியாக நடத்த முன்வர வேண்டும். காலதாமதப்படுத்தக் கூடாது. தாமதம் பல சங்கடங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என்று குறிப்பாகக் கோட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை சம்பளம் போடப்படுகிறது. அதை நீக்கி ஒவ்வொரு மாதமும் அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய காலத்திற்குச் சம்பளம் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்.

தெரு விளக்குகள் கிராமப் பகுதிகளில் 100-க்கு 80 சதவிகிதம் எரிவதே இல்லை. ஹெல்ப்பர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்வதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள்தான் பல்புகள் ஒழுங்காக எரிவதற்கு உதவி செய்யக்கூடியவர்கள். அந்த ஹெல்ப்பர்களை நல்ல முறையில் கன்ட்ரோல் செய்து ஒவ்வொரு நாளும் விளக்குகள் எரியவில்லை என்ற ரிப்போர்ட் கிடைக்கும்போது உடனடியாக அவர்கள் வந்து கவனித்து விளக்குகள் எரியச் செய்வதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

பேருந்து நிலையங்களை விரிவுபடுத்தி கக்கூஸ் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். திருப்பத்தூர் பஸ் ஸ்டாண்ட் மிகப் பெரிய பஸ் ஸ்டாண்டு. அங்கு ஓராண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் கக்கூஸ் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றுவரை பூர்த்தியாகாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அது வேகமாகக் கட்டி முடிக்க

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1980 ஜூலை 21]

கப்பட வேண்டும். திருத்துறைப்பூண்டியிலும் இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனையும் வேகமாகக் கட்டி முடிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பரமக்குடி நகரத்தில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். குடிதண்ணீர்த் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். பரமக்குடி—எமனேஸ்வரத்தை இணைக்கும் பாலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அது மிகப் பெரிய டவுன், 65,000 ஜனத்தொகை கொண்ட டவுன் மிக மிக முக்கியமானது, உடனடியாக இவற்றைச் செய்ய முன் வரவேண்டும். எமனேஸ்வரம், இளையங்குடி தாலுகா, பரமக்குடி தாலுகா முனிசிபாலிட்யில் இரண்டு அமைப்புகளிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டையும் ஒன்றாக அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து நிதிகளைப் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்து முருகேச முதலியார் கமிட்டி சிபாரிசு இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் அமல் நடத்தப்பட வேண்டும்.

தேவ கோட்டை டவுனைப் பொறுத்து செங்கல், மணல் எடுத்து வந்தவர்களுக்கு அபராதம் போட்டு ரூபாயை வருலித்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு முன்னால் செங்கலும் மணலும் சாதாரணமாக எடுத்துப் போய்க் கொண்டிருந்தது. புதிய நிலைமையில் செங்கல், மணல் எடுக்கக் கட்டணம் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னதன் காரணமாக மிகப் பெரிய போராட்டம் நடக்கிறது. சர்வ கட்சிக் கூட்டம் ஒன்றும் நடைபெற்று சர்வகட்சியினர் பலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். செங்கல் எடுத்துப் போகும் வண்டி இனாமாக எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்படவேண்டும். மணல் எடுக்க எந்தவிதமான கட்டணமும் விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே உள்ள அலுவலகங்களிலே எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி.,க்களுக்காக தனி அறைகள் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சென்ற முறை இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றுவரையிலே அம்மாதிரி செய்யப்படவில்லை. ஆனால் அங்கே இருக்கிற ஜெனரல் ஹாலிலே, ஒரு சேர், ஒரு டேபிள் போட்டு, இது தான் உங்கள் இடம், இந்த இடத்திலே உட்காருங்கள் என்று சொல்கிற அவல நிலை இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்கு இருப்பதைப்போல், ஆபீஸருக்கு இருப்பதைப்போல் தனியாக ஒரு அறையை ஆங்காங்கு அவர்களுக்கு ஒதுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1980 ஜூலை 21] [திரு. செ. சிவசாமி]

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள பல பகுதிகளைப் பார்ப்பதற்காக ஜீப்புகள் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்றுவரையிலே அதற்கான சரியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் காரணத்தினால் தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அரசு எந்த நோக்கத்தோடு ஜீப் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எண்ணியதோ அந்த நோக்கமே இன்றைக்கு ஈடேறவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரகிராம் பிக்ஸ் பண்ணி ஒரு வாரத்திற்குள் ஜீப்புகளைக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னைநகர், புறநகர் திட்டத்தைப் போன்று கிராமங்களிலேயும் ரோடு வசதிகள், லைட் வசதிகள், ஆஸ்பத்திரி வசதிகள், குடிசை மாற்று வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம நல ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் 5,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு புரமோஷன் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு புரமோஷன் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசுசெய்யவேண்டும். பி.டி.ஓ. தன்னுடைய ஊரிலே இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மற்ற ஊழியர்கள் எல்லாம் அந்தந்த ஊரிலே வேலை செய்யலாம் என்கிற போது இவர் மட்டும் அந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஈ.ஓ., (இண்டஸ்ட்ரிஸ்) என்பவர் இப்போது யூனியன்களிலே இல்லை. இரண்டு யூனியன்களுக்கு ஒருவர் என்ற முறையிலே இருந்தார்கள். இப்போது அது இல்லை, அதையும் மீண்டும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மன்னார்குடி, பெருகவாழ்ந்தான், பட்டுக் கோட்டையை இணைக்கும் முறையிலே பாமினி ஆற்றில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மன்னார்குடி, ஆச்சரியபுரம், தேவபுரம், மங்கத்தான்குடி, மாங்குநகரி, செந்தாமரைக்கண், தேவதானம், ஊட்டித் திடல் வரையிலுள்ள சாலைகளையெல்லாம் நல்லமுறையிலே அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, மேலப்பாளையம் ஆகியவற்றை இணைத்து மாநகராட்சியாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. சிவசாமி]

1980 ஜூலை 21

கோவை நகராட்சியை மாநகராட்சியாக்குவதற்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூடிய சீக்கிரம் அங்கே தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரமக்குடி தாலுகா போகலூர் ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கின்ற வேலை என்ன ஆயிற்று என்றே தெரியவில்லை, உடனடியாக அதைப் பிரிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, 1,500 ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களை இணைக் கக்கூடிய முறையிலே 1972-73-இல் இருந்து 1980 வரையிலே 83.44 லட்சம் செலவு செய்தும் 87 கிராமங்கள் தான் இணைக் கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை மத்திய அரசு நிறுத்திவைத்திருப்பதாக 24 வது பக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினால் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. மேலும் அந்தக் கிராமங்களை இணைக்கும் முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977, 1978, 1979-இல் தனிக்கோட்டமாக அமைத்து வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டிய வேலையை எடுத்துக் கொண்டால் இராமநாதபுரத்திலே 348 வேலைகளில் எடுக்கப்படாத வேலைகள் 116 இருக்கின்றன என்று குறிப்புகள் காட்டுகின்றன. மற்ற மாவட்டங்களிலே எல்லாம் 25, 30 வேலைகளுக்கு மேல் பாக்கி இருக்கவில்லை. ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே தான் 116 வேலைகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாமலே இருக்கின்றன. பிற்பட்ட பகுதியை எந்த அளவுக்கு நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம். சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பாம்பன் மேம் பாலம் 557 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப் படுகிறது. 115.23 அடி உள்ள மிகப் பெரிய கண்களை உடைய பாலம். இடையிலே 79 கண்களைக் கொண்ட பாலம். உப்புத் தண்ணீரிலே உருவாகக்கூடிய பாலம், இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய பாலம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டரை ஆண்டுக்காலமாக வேலை நடக்காமல் இருக்கிறது. அதையும் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிழக்குக்கடற்கரை சாலையைப் பொறுத்தவரையிலே 401.20 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 32 பாலங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. ஆனால் ரோடுகள் போடப்படவில்லை. பாலங்கள்கட்டி ரோடு போடவில்லை என்பது மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போடுவது மாதிரி இருக்கிறது. உடனடியாக ரோடுகளைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. சே. சிவசாமி]

அடுத்து சேது ரஸ்தா மிக முக்கியமானது, கடல் பொருள் களைக் கொண்டுவருவதற்கும், மீனவர்களுக்கு உதவியாகவும், பாதுகாப்புக்கும் முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு ரஸ்தா, அதைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

மானாமதுரை, பரமக்குடி வழி தெ. புதுக்கோட்டை வழி யாக உள்ள ரோடு இன்னும் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக் கிறது. அவைகளையும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட் டுக் கொள்கிறேன். மரவமங்கலம் ரோடு, ஆர்.எஸ். மங்கலம் ரோடு, கரஞ்சத்தி ரோடு. மானாமதுரை ரோடு, ஆலந்தூர் ரோடு, சூராந்தூர் ரோடு ஆகிய இந்த ரோடுகளெல்லாம் கார் போவதற்கு லாயக்கற்ற முறையிலே இருந்து கொண்டிருக் கின்றன. மூன்று வருடங்களாகப் புயலாலும், வெள்ளத் தாலும் பாதிக்கப்பட்டு சின்னாபின்னப்பட்டுப் போய்க் கிடக் கின்றன. அங்கேயிருக்கும் பாலம், ரோடு ஆகியவை போக்கு வரத்திற்கு லாயக்கற்ற முறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின் றன. இவைகளையெல்லாம் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

ஜனவேலி ஆற்றில் மேம்பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று பல தடவைகள்—மூன்றாண்டுக் காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இன்றுவரையில் அதற்கு எந்தவிதமான குறிப் பும் இல்லை. அந்தக் குறிப்புகளையும் கொண்டு வரவேண்டும்.

ஆலந்தூர் பாலத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. எஸ்.எஸ். இராஜேந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத்தில் இன்றைக்குப் பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அதே சமயத்தில், தமிழகத்திலேயே அதிகப்படியான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற வைத்த ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், என்னுடைய வெற்றிக்காக உழைத்த தோழர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை நான் உரித் தாக்குகின்றேன்.

நான் ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியில் நின்ற நேரத்தில், அடுத்த முதலமைச்சர் நான்தான் என்று கூறவில்லை ; என்னு டைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அவ்வாறு கூறவில்லை ; என்னுடைய தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அவ்வாறு கூறவில்லை. அப்ப, ஒருவேளை கூறியிருந்தால், ஐநூறுக்கு

[திரு. எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன்] [1980 ஜூலை 21]

உட்பட்ட வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி என அறிவிக்கப்பட்டு, அதுவும் இந்த நேரத்தில் அந்த கேஸ் தேறுமா தேறாதா என்கின்ற அவதிக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

திரு. ஜே.எஸ். இராசு : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். அவர் டிமான்டிலே பேசுகிறாரா அல்லது வேறு ஏதாவது பொது விவாதத்திலே பேசுகிறாரா?

திரு. எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன் : ஆகவே, அவ்வளவு அதிகப்படியான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெறச் செய்த ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி மக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேட்பாளராக என்னை நிறுத்தி, “என்னுடைய தம்பி எஸ். எஸ். ஆரை. இங்கே நிறுத்தியிருக்கிறேன். உங்களிடத்திலே ஒப்படைத்திருக்கிறேன்; அவரை அதிகப்படியான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றிபெறச் செய்து சட்டமன்ற உறுப்பினராக என்னிடத்திலே ஒப்படைப்புங்கள்” என்று என்னுடைய அண்ணன் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, அதிகப்படியான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி மக்கள் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகமெங்கும் எனக்குச் சொந்தம் என்றாலும், ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கொஞ்சம் தனி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன் என்பதை அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட பலபேர் சொன்னார்கள், எவ்வளவோ வாக்குறுதிகளை அளித்தீர்களே, அவைகளை நிறைவேற்றுவதாக இல்லையே என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுதுதான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளோம். மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்களைத் தர வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இன்னும் ஐந்தாண்டுக் காலம் இருக்கிறது என்பதைத் தயவு செய்து நினைவில் கொண்டு பேச வேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

ஆனால் ஒன்றை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக மக்களுக்கு அதிகமான நன்மைகளை நாங்கள் செய்து விட்டால், அதாவது தேர்தல் அறிக்கையில் வெளியிட்டதைவிட அதிகமான நன்மை

1980 ஜூலை 21] [திரு. எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன்]

களைச் செய்துவிட்டால், இப்படி அதிகமாகச் செய்து விட்டீர்களே, இது அடுக்குமா, இது முறையா, இது நியாயமா என்று எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்கள் கேட்க மாட்டார்கள் என்று உறுதியாக நான் நம்புகிறேன். என்ன காரணமென்றால், அவர்களுடைய உயரிய பண்புகளை மிக நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறேன் என்ற காரணத்தால் இதை நான் சொல்கிறேன்.

என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியைப்பற்றிப் பேசியாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம், தங்கள் தொகுதிகளுக்குப் பாலம் அமைக்க வேண்டும், பாலத்தைச் சீர் செய்ய வேண்டும், சாலைகள் அமைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே கடமலைக்குண்டு பகுதியில் பாலமே கிடையாது. ரோடு இருந்தால்தானே நான் பாலம் வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு. கடமலைக்குண்டு பிரதேசத்தில், பாலம் இருக்கிறது என்று யாராவது கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குப் பரிசு தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அது பின் தங்கியிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தியா முழுவதும் நான் சுற்றியிருக்கிறேன் ; இலங்கையிலும் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியைப் போன்ற சாலைகள் இல்லாத ஒரு தொகுதியை நான் பார்த்தது இல்லை. அந்தத் தொகுதியில் ஜீப், காரிலே போகத்தான் முடியும். தொகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்குப் போவதற்கான வசதிகள் கிடையாது. அம்மாதிரியான சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது.

இங்கே ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் ; சென்னையிலே அதிகமான மக்கள் ஓட்டுப் போடவில்லை ; ஆகவே, இங்கே வசதிகள் செய்யவில்லை, சென்னையைக் கவனிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்.

அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன், அமைச்சர்களும், நான் உட்பட இந்த இயக்கத்திலே முக்கியமானவர்கள் எல்லாம் கூட சென்னையிலே தானிருக்கின்றோம். அதே நேரத்திலே, கிராமத்து மக்களைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட்டாக வேண்டும். இந்த அரசு நிச்சயமாகக் கவலைப்படும் என்றும், அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளும் என்றும் நான் எதிர்பார்ப்பதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று சொல்லிக் கொள்வேன், ஆண்டிப்பட்டித் தொகுதிக்கு, நம்முடைய தலைவரை அழைத்துச் செல்வதாக இருந்தது. ஆனால், பக்கத்திலேயிருக்கிற தொகுதிக்காரர்கள் எல்லாம் என்னிடத்திலே கேட்டுக் கொண்டார்கள், உங்களுடைய

[திரு. எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன்] [1980 ஜூலை 21]

தொகுதிக்கு வந்து சுற்றிவிட்டுத் திரும்புவதற்கு 4 நாட்கள் ஆகுமே, அந்த 4 நாட்களில் பல தொகுதிகளுக்குத் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குச் செல்ல முடியுமே என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை அணுகி, “அண்ணே, என்னுடைய தொகுதிக்கு நீங்கள் வரவேண்டாம். வேறு தொகுதிகளுக்குச் சென்று பிரச்சாரம் செய்யுங்கள், இங்கு வந்தால் 4 நாட்கள் ஆகிவிடும். என்னுடைய தொகுதியை நாளே பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்று தெரிவித்தேன். அவர் சுற்றி வர முடியாது, அவ்வளவு மோசமான பகுதி என்று நான் அவரிடம் அப்போது கூறி வேறு தொகுதிகளுக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், வர்ஷநாடு—கண்டமனூர் செல்லும் பாதை ஒன்று இருக்கிறது. பஸ்கள் செல்லும் ஒரே ஒரு பாதை அதுதான். அந்தப் பாதை உண்மையிலே மோசமாக இருக்கிறது. அந்தப் பாதையைப் புதுப்பிக்க வேண்டியது மிக அவசியமாக இருக்கிறது.

அடுத்து, மலைக்குண்டிலிருந்து, கோம்பைத் தொழுவ வழிச் சாலையை இணைத்தால், சுமார் 30 கிராமங்கள் இணைக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மயிலாடும்பாறை டு எம். கல்லுப்பட்டி சாலை போட்டால் சுமார் 30 கிராமங்கள் இணைக்கப்படுவதுடன், இராஜபாளையம் மதுரைக்குச் செல்லும் வழித் தூரத்தில் சுமார் 50 கிலோ மீட்டர் குறையும்.

அடுத்து, மதுரை ரோடு டு புலிமன்கோம்பை நகரத்துப் பாதையும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் கவனித்தாக வேண்டும்.

அடுத்தபடி, சக்கம்பட்டியிலிருந்து பாலக்கோம்பை வரை செல்லும் சாலை மிகவும் பழுதாயிருக்கிறது. அதைச் சரி செய்தால் போதுமானது.

அடுத்தபடி, லட்சுமிபுரம்—தெப்பம்பட்டியில் கண்மாய் அமைத்தால், சுமார் 2,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் கிடைக்கும். அதனால், அப்பகுதி மக்களின் வறுமை பெரும் அளவுக்கு நீங்கும் என்று எடுத்துக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அண்ணன் அவர்களது கவனத்தை ஈர்க்கும் உடனடிப் பிரச்சனை, என்னுடைய வட்டாரத்திலே உள்ள தண்ணீர்ப் பஞ்சம். தேர்தலுக்கு வாக்குக் கேட்க நான் போன நேரத்தில், அவர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டும், இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. என்னுடைய

1980 ஜூலை 21]

[திரு. எஸ்.எஸ். இராஜேந்திரன்]

தொகுதி மக்கள் கேட்டதெல்லாம் உடனடி தண்ணீர்தான். அடுத்து பாதை வசதிகள். இவை இரண்டுதான். இந்த இரண்டுக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்கிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, அந்த வட்டாரத்தில் தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்கித் தர வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்வது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், நகரத்திலே கொசுத் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே, பாம்புத் தொல்லை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனையைக் கவனத்திலே வைத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தவிர வேறு பல நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவரைப் பாராட்டி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தை நான் முழு நிறைவோடு வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு சுவர்னர் அவர்கள் உரையில் கூறிய வேலைக்கு உணவு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி என்று சாத்தான்குளம் தொகுதியில் நெடுஞ்சாலைகள், ஊராட்சி ஒன்றிய ரோடுகள் மிகவும் பழுதாகி விட்டன. மற்ற பகுதிகளைவிட மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் அந்தத் தொகுதி மக்கள் வசதி இன்றிக் கஷ்டப்படுவதால் ரோடுகள் முழுவதையும் உடனடியாகச் சீரமைக்கத் திட்டம் போட்டு அந்தத் தொகுதியில் வறட்கியால் வாடும் ஏழை மக்களுக்கு வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் உடனடியாக ரோடுகளைப் பழுது நீக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் குடிநீர் வசதிகள் இல்லாது மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாத்தான்குளத்தில் சமீபத்தில் இரண்டு வார்டுகளுக்கு மட்டும் நல்ல குடி தண்ணீர் சப்ளை செய்யக்கூடிய டாங்கியை மாண்புமிகு கதர் கைத்தறித் துறை அமைச்சர் திரு. எஸ்.என். இராசேந்திரன் அவர்கள் திறந்து வைத்து தண்ணீர் சப்ளை கிடைக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-10].

இது சாத்தான்குளம் மக்களுக்கு — அனைவருக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கும், வல்லநாடு அருகில் தாம்பிரபரணி நதியில் நிலத்தடியில் இருந்து கிணறுகள் போட்டு தூத்துக்குடி

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

[1980 ஜூலை 21]

நகரத்திற்குப் பெரிய அளவில் சப்ளை செய்து நிறைவு செய்வது போல, புரட்சித் தலைவர் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றபிறகு சேவலப்பேரி அருகில் சித்தாற்றில் நிலத்தடியில் இருந்து சுமார் 50 கிலோ மீட்டர் தூரம் உள்ள கோவில்பட்டி நகருக்குக் குடிதண்ணீர் வழங்குவது போல, பெரிய அளவில், நெல்லை மாவட்டம் ஆழ்வார் திரு நகரி அருகில் உள்ள தாம்பிரபரணி ஆற்றின் உள்ளே கிணறுகள் போட்டு பெரிய திட்டமாகப் போட்டு—நாசரேத், பழனியப்பபுரம், பேய்க்குளம், சாத்தான்குளம் பகுதி மக்களின் குடிநீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதியாக அறிவித்து அரசு பணிகள் அவசரமாக மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஊராட்சி, பேரூராட்சி மன்றங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு முறையான முழுநேர வேலைகளைக் கொடுத்து கிராம மக்களுக்கு முழுநேர சேவைகள் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் வேலை செய்யும் எழுத்தர்கள் பல பஞ்சாயத்துக்களில் வேலை செய்வதையும், சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் சில பஞ்சாயத்துக்களில் எழுத்தர்களாக வேலை செய்வதையும் அகற்றி, முறையான வேலைத் திட்டமும், முழுநேரம் வேலை செய்யும் ஊழியர்களாக மக்களுக்கு சேவை கிடைக்க சீரமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம நல ஊழியர்களுக்கும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சரியான அளவில் வேலைத் திட்டம் கொடுத்து சரியான சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து வேலை செய்யும் முறையை அகற்றி, நிர்வாகச் சீரமைப்பு செய்ய ஒரு அதிகாரக் குழுவை அரசு நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சட்டமன்றம் நடக்கின்றபோது, சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளையும், அமைச்சர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் பார்ப்பதற்காக நமக்கு வாக்களித்த பொதுமக்கள் நமது செயலகத்திற்கு வந்து தென்புறம் அதிகமாகக் கூடிக்கொண்டு நமது அமைச்சர்கள் வரும்போது முண்டி அடித்துக் கொண்டு மிகவும் கஷ்டம் அடைகிறார்கள். ஆகவே நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு, இவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கும் வண்ணம் ஒரு நிழல்தாங்கல் அமைத்தும், அதில் அவர்கள் உட்காருவதற்குத் தகுந்தாற்போல பெஞ்சுகளும் அமைத்துத் தந்து, பொதுமக்கள் கஷ்டத்தைப் போக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு,

1980 ஜூலை 21]

[திரு எஸ்.என். இராமசாமி]

எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் சார்ந்துள்ள காந்தி-காமராஜ் தேசிய கிங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் உள்ளாட்சி, ஊரக வளர்ச்சி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி, சாலைகள், பாலங்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ், மானியக் கோரிக்கை எண் 28, 34, 39, 52 ஆகிய மானிய கோரிக்கைகளின் மீது, மொத்தமாக ஏறக்குறைய 142 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டை அனுமதிக்குமாறு மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர், அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொதுமக்களிடத்தில் பழகும்போது குழந்தையைப் போன்றும், அதே நேரத்தில் பொதுமக்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகளையும், கோரிக்கைகளையும், தேவைகளையும் நிறைவேற்றச் செய்ய நிர்வாக இயந்திரத்தை முடுக்கி விட அதிகாரிகளிடத்தில் வேல் போல கூர்மையாகவும், கவனமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்றும், அவர் பெயருக்கேற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நகராட்சிகள் பற்றி மானியக்கோரிக்கை மீது பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையும் அதே நேரத்தில் தங்களுடைய பகுதியின் கோரிக்கைகளையும், குறைகளையும் எடுத்து வைத்தார்கள். இன்றைக்குள்ள நிலையில் நகராட்சிகள் தன்னிச்சையாக இயங்க முடியவில்லை. தன்னிச்சையாக என்று சொன்னால், ஊராட்சி ஒன்றியங்களே—நகராட்சி மன்றங்களே—அங்கே வாழ்கிற மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை குறிப்பாக—குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி, சாக்கடை வசதி, விளக்கு வசதி, கல்வி வசதி மற்றும் இதர வசதிகளை நிறைவு செய்வதில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் அவற்றை நிறைவேற்ற போதுமான அளவுக்குப் பொருளாதாரம் இல்லாமல், நிதி ஆதாரங்கள் இல்லாமல் இன்றைக்கு—பல நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அரசின் உதவி பெற்றுதான், அரசின் உதவியை எதிர்நோக்கித் தான் அவைகள் செயலாற்றவேண்டி இருக்கிறது. அந்த நிலையில், இன்றைக்கு இங்கே பேசிய ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், அந்தத் தொகுதிகளின் தேவைகளை, குறைகளை எடுத்து வைக்கிற அதேநேரத்தில், அந்த நகராட்சிகளின் நிதி ஆதாரத்தைத் திரட்டுவதற்கான யோசனைகளை, முயற்சிகள் எடுக்க

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1980 ஜூலை 2]

வேண்டியதைப் பற்றிச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், ஒருவரும் நகராட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கு இன்னின்ன காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டாது வருந்தத்தக்கதாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல்வேறு நகராட்சிகள் தங்களுடைய நிதி ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சில திட்டங்களைத் தான் மேற்கொள்ள முடிகிறது. குறிப்பாக, ஆரம்பக் கல்வி, மருத்துவ வசதி, சாலை வசதி, விளக்கு வசதி போன்றவற்றைச் செய்து வருகிறது. அவற்றையும் பரிபூரணமாகச் செய்வதற்கு முடியவில்லை.

இன்றைக்கு நகராட்சி சாலைகளில் பேருந்துகள், லாரிகள் ஓடுவதற்காக மோட்டார் வாகன வரிச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கைத்தான் நகராட்சிகளுக்குத் தருகிறார்கள். அது பல ஆண்டுகளாக அப்படியே இருந்து வருகிறது. நாளுக்கு நாள் பெருகி வரும் போக்குவரத்து காரணமாக சாலைகள் பெரிதும் பழுதடைந்து விடுகின்றன. அதனால் பராமரிப்புச் செலவும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஆனால் கொடுக்கப்பட்டு வந்த பங்குத் தொகை மட்டும் அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பங்குத் தொகையை அதிகரிக்கும் வகையில் அந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அதிகரித்துக் கொடுத்தால் தான் நகராட்சிகள் நல்ல வகையில் சாலைகளைப் பராமரிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தமிழ்நாட்டில் உள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் இணைப்பு பாதை, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர், வசதி மற்றும் பிற வசதிகள் செய்து கொடுக்க திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன. குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவரும் இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒருங்கிணைந்த கிராமத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு ஊராட்சிக்கு குடிநீர் திட்டம் அமைக்கிறபோது, வருகின்ற மீயில் இருக்கும் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வழங்க வேண்டும் என்று முறையில் திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளின் வருவாயை பெருக்குவதற்காக இன்றைக்கு பல்வேறு விதமான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1920 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட சென்னை ஜில்லா நகராட்சிகளின் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே இன்றைக்கு கட்டிடங்களுக்கு கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு

1980 ஜூலை 21]

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

60 ஆண்டுகள் ஆனபிறகு இன்றைக்கும் அதே அடிப்படையில் கட்டணம் வசூலிப்பது சரியல்ல. இன்றைக்கு பல்வேறு தொழிலதிபர்கள் பலகோடி மூலதனம் போட்டு தொழில் ஆரம்பித்து இருக்கிறபோது அதிக பட்சமாக ரூ. 125 தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வரி விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் ; அந்த வகையில் அந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நான் சொல்ல விரும்புவது—டேன்ஜரஸ் அன்ட் அபன்ஸ் டிரேடிங் லைசென்சு என்று வழங்கப்படுவதற்கு 1949-ஆம் ஆண்டில் எந்த அளவிற்கு கட்டணம் நிர்ணயிக்கப்பட்டதோ அதுவே இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது; அதையும் மாற்ற வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-20]

இன்றைக்கு நிறைந்து வருகின்ற மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதில் நகராட்சிகளுக்கு ஏற்படுகிற நிதிப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு இந்த 'டி அண்டு ஒ' லைசென்ஸ் கட்டணத்தை அதிகரித்து மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று நகராட்சி இன்றைக்கு சொத்து வரி மூலம்தான் மக்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற முடியும். அதிக அளவுக்கு சொத்து வரி போட்டால் அதை மக்களால் தாங்க முடியாது. ஆகவே, திரை அரங்கு கட்டி வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு நகராட்சி திரை அரங்கு கட்ட அனுமதி இருக்கிறது. திரை அரங்கு கட்ட நகராட்சியில் இடம் இருந்தும் நிதிவசதி போதுமான அளவுக்கு இல்லாத காரணத்தால் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு தனியார்களுக்கு திரை அரங்கு கட்ட 'ஃபிலிம் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன்' இருக்கிறது. அங்கிருந்து கடன் பெற்று, அவர்கள் திரை அரங்குகளைக் கட்டிக் கொள்ள வசதி இருக்கிறது. அதைப்போலவே அந்த கார்ப்பரேஷன் மூலம் நகராட்சிகளும் கடன் உதவி பெற்று திரை அரங்குகளை கட்டிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு சென்னை மாநகராட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் சினிமா வால் போஸ்ட், விளம்பர போஸ்ட் ஒட்டுவதற்கு கட்டணம் வசூல் செய்கிறார்கள். அதைப்போல தமிழ் நாடு முழுவதும் இருக்கின்ற நகராட்சி

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1980 ஜூலை 21]

களும் சினிமா மற்றும் விளம்பர வால்போர்ட் ஒட்டுவதற்கு கட்டணம் வசூல் செய்து கொள்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நகராட்சிகள் தங்களுடைய நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கான வாய்ப்புகள் எல்லா நகராட்சிகளுக்கும் இல்லை; ஒன்றிரண்டு நகராட்சிகளுக்கு இருக்கிறது. இதை கருத்திற்கொண்டு, தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற நகராட்சிகளுடைய நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிய ஒரு உயர் மட்டக் குழுவை மாநில அளவில் அரசு அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் சேலம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அது சுமார் 3 கோடி ரூபாய் வருமானமுள்ள ஒரு நகராட்சியாக இருக்கிறது. காரணம் தமிழ்நாட்டில் சென்னைக்கு அடுத்து சேலத்தில்தான் திரை அரங்குகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தத் திரை அரங்குகளின் வாயிலாக, 'தமாஷா' வரி மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 80 அல்லது 85 இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்த நகராட்சி தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது. அதைப் போன்று எல்லா நகராட்சிகளும் இருக்க முடியாது. பொதுவாக நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் நிதி நிலையில் மோசமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நகராட்சியும் தன்னுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசின் உதவியை எதிர்நோக்கி நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இன்றையதினம் நகராட்சிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன.

அரசு நகராட்சிகளின் தரத்தை உயர்த்தும்போது, மூன்றாம் நிலை நகராட்சியை இரண்டாம் நிலைக்கும், இரண்டாம் நிலை நகராட்சியை முதல் நிலைக்கும், முதல் நிலை நகராட்சியை சிறப்பு நிலை நகராட்சி என்ற நிலைக்கும் உயர்த்துகிறது. அதனால் பயனடைகின்றவர்கள் அந்த நகராட்சியில் இருக்கின்ற கமிஷனர்தான்; மற்ற ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. ஆகவே, நகராட்சிகளின் தரத்தை உயர்த்தும்போது அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுடைய அந்தஸ்தும் உயர்த்தப்பட வேண்டும்; அரசு அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல அரசு ஊழியர்களுக்கு, அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து கணக்கிட்டு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் நகராட்சியில் அந்த ஊழியர்கள் என்றைக்கு சேமநல நிதியில் சேருகிறார்களோ அந்த நாளிலிருந்துதான் கணக்கிடப்பட்டு, அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூன் 21] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

இன்றைக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதியிலிருந்து கடன் வழங்குகிறது. ஆனால் நகராட்சி ஊழியர்களுக்கு நகராட்சி தன்னுடைய நிதியிலிருந்து கடன் வழங்க வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு அரசு தன்னுடைய நிதியிலிருந்து கொடுக்காவிட்டாலும் நகராட்சியில் கட்டுகின்ற 'பென்ஷன் கான்ட்ரிபியூஷன்' கணக்கில் 6 கோடி, 8 கோடி ரூபாய் தேங்கி இருப்பதாகத் தெரிகிறது; அந்த பென்ஷன் கான்ட்ரிபியூஷன் நிதியிலிருந்து அவர்களுக்கு குறைந்த வட்டியில் வீடு கட்ட கடன் உதவி அளிக்கவும், நகராட்சி மார்க்கெட்டிங் போன்ற 'கமார்கியல் பிளாக்ஸ்' கட்டுவதற்கு கடன் உதவி அளிக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வெண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படுவதைப் போல நகராட்சி ஊழியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே பல இடங்களில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அரசு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1980-81-ஆம் ஆண்டிற்கான உள்ளாட்சித் துறையின் மானியக் கோரிக்கையின்பால் நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறையை பெல்லா ஆட்சித் துறையாக மாற்றித் தங்கள் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொண்டவர்களை அகற்றிவிட்டு மக்கள் வாழ்விற்காக உளமார்ந்த எண்ணத்தோடு உண்மையிலேயே உள்ளாட்சித் துறையின் கீழ் மக்கள் பயனடைகின்ற வகையில் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

அதேநேரத்தில் எந்தத் திட்டங்களை அரசு அறிவித்தாலும் அது எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் அதைச் செயல்படுத்துகின்ற முக்கிய பொறுப்பு உள்ளாட்சித் துறையில்தான் உள்ளது. ஆகவே அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளும், அலுவலர்களும் தாங்கள் யார் ஆட்சிக் காலத்தில் பதவி பெற்றோம் என்பதை மறந்துவிட்டு யாருக்காகப் பணியாற்றுகிறோம் என்பதை உணர்ந்து மக்கள் கூறுகின்ற குறைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென அந்த அதிகாரிகளுக்கு அரசு உணர்த்த நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

[டாக்டர் கே.பி. ராமலிங்கம்] [1980 ஜூலை 21]

மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் மக்கள் குழு ஒவ்வொரு ஒன்றியங்களிலும் மீண்டும் செயல்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் தேவைப்படுகின்ற தேவைகளை தீர்மானமாக உருவாக்கி அரசுக்கு அனுப்பும் அதிகாரம் தனி அதிகாரியிடம் உள்ளது. அவர் தன்னிச்சையாகத் தீர்மானங்களை அனுப்புகிறார். அதை மாற்றி அமைக்கின்ற வகையில் தேர்தல் நடைபெறும் வரை தனி அதிகாரியைத் தலைவராக வைத்து மக்கள் முழு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி அந்தத் தீர்மானத்தில் கையொப்பம் இடுகின்ற அதிகாரத்தை அரசு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறையின் பராமரிப்பில் உள்ள பேருந்து நிலையங்களும், அங்குள்ள கழிப்பிடங்களும் சரிவர பராமரிக்கப்படுவதில்லை. நெடுந்தூரப் பயணிகள் இதனால் மிகவும் அவலத்திற்கு ஆளாகின்றனர். இவைகளை போக்க நவீன கட்டண கழிப்பிடங்களை அரசு அமைப்பது மிகச் சிறந்த திட்டமென்றான் வரவேற்கின்றேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் கிராமப் புறங்களில் பெண்களுக்கென்று தனி கழிப்பிடங்கள் எங்கும் இல்லை. ஆகவே அதைக் கவனத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு தனிக் கழிப்பிடங்களை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு கருத்தையும் கூறிக் கொள்கிறேன். கால்நடை பராமரிப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரை நீண்ட நெடும் நாட்களாக கால்நடைத் துறையின் வளர்ச்சி மந்தப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு ஒன்றியங்களிலும் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் 11 மாதம் சான்றிதழ் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருப்பதுதான். ஆகவே அவர்களை மாற்றி விட்டு வளர்ந்து வருகின்ற விஞ்ஞான உலகத்திலே சிறந்த பயிற்சி பெற்றவர்களான கால்நடை மருத்துவர்களை நியமிக்க வேண்டும். கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு நன்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்ற வகையிலும் மேலும் சான்றிதழ் பயிற்சி பெற்றவர்களால் அங்கே இருக்கின்ற கால்நடைத் திட்டங்களை சரிவரப் பயன்படுத்தி விடவில்லை. ஆதலாலும் ஒவ்வொரு ஒன்றியங்களிலும் கால்நடை மருத்துவப் பட்டதாரிகளை நியமிப்பதாக மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் உடனடியாக அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆட்சி தமிழகத்திலே உள்ள நல்ல ஆட்சியாக உள்ளாட்சித் துறையிலும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற கருத்தினைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

1980 ஜூலை 21]

திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நாட்டின் முன்னேற்ற வளர்ச்சிக்கு சாலை முன்னேற்றம் அடிப்படையான பணியாகும். இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான நல்ல பலனை அடைவதற்கு அடிப்படையான சாலை வசதியை முன்னோடியாகக் கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அரசு பல திட்டங்களைத் தீட்டி உள்ளதை மனமார பாராட்டுகிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் ஆண்டிமடத் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாகும். திருச்சி மாவட்டத்தையும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தையும் இணைக்கும் வகையில் சம்பேரிக்கும்—தெத்தேரிக்கும் இடையே வெள்ளாற்றில் பாலம் ஒன்றினை அமைத்துத் தர வேனுமாய் வேண்டுகிறேன். எங்கள் பகுதி மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்கள், கால்நடைத் தீவனங்கள் மற்றும் மருத்துவ வசதி ஆகியவற்றிற்கு பெரும் பாலான மக்கள் பெண்ணாகடம் செல்ல வேண்டி உள்ளது. அத்துடன் எங்கள் பகுதியில் விளையும் கரும்பை பெண்ணாகடம் சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டியுள்ளது. எனவே பெண்ணாகடத்தையும் எங்கள் பகுதியையும் இணைக்கும் வண்ணம் இந்த பாலத்தை அமைத்துத் தந்தால் 100-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் பயன் அடையும்.

[நிற்பகல் 12-30]

அடுத்து பொன்பரப்பிலிருந்து ஆண்டிமடம் (வழி) கொடுத்தார், இடையக் குறிச்சி, அய்யூர் சாலையும், செந்துரையிலிருந்து ஆலத்தியூர் (வழி) பெரியாக் குறிச்சி, மாத்தூர், தாமரைப்பூண்டி, முள்ளக்குறிச்சி சாலையும், ஆண்டிமடத்திலிருந்து உடையார்பாளையம் (வழி) கொளத்தூர் தேவனூர், வாரியங்காவல், நாகல்குழி, வீராகக்கன், பிலாக்குறிச்சி, பரணம், சாலையும், ஆண்டிமடத்திலிருந்து பொன்பரப்பி (வழி) ஆத்துக்குறிச்சி, அழகாபுரம், சிலம்பூர், இடையக் குறிச்சி, கொடுத்தார், பொன்பரப்பி, ஆகிய நான்கு சாலைகளையும் நெடுஞ்சாலைத்துறை மேற்கொண்டு பேருந்து செல்ல வசதியாக மேம்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டிமடத்திலிருக்கும் நெடுஞ்சாலை பகுதிக்கு உட்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் தனியார்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து, போக்குவரத்துக்கு இடையூறு செய்கிறார்கள். இதனால் சாலைப்பகுதி மிகவும் குறுகிக் காணப்படுகிறது. இதனால் விபத்துக்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. இந்தச் சாலை ஆக்கிரமிப்பு செயலுக்கு அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி] [1980 ஜூலை 21]

சென்னை, கோவை ஆகிய நகரங்களில் ஒருகிணைந்த அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவது கண்டு புரட்சி தலைவர் அவர்களின் அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். அதுபோல் திருச்சி, சேலம் ஆகிய பெரும் நகரங்களுக்கும் இத்திட்டத்தை செயலாற்ற வேண்டுகிறேன். நகரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முழுமையாக விரிவு அபிவிருத்தி திட்டங்கள் தயார் செய்து நிறைவேற்றிட வேண்டுகிறேன்.

நகராட்சிகளில் இதுபோன்ற திட்டங்களை அமுல் செய்கின்ற நகரமைப்பு அலுவலர்கள் மற்றும் கட்டிட ஆய்வாளர்கள் நகராட்சி ஆய்வாளரின் கீழ் பணி புரிகின்றனர். மேற்கண்ட திட்டங்களை செம்மையாகச் செயல்படுத்த நகராட்சி நகராய்வு அலுவலர்களை நகர் ஊர் அமைப்பு இயக்குநரின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகரங்களில் முழுமை திட்டங்கள் தயாரித்து செயல்படுவது போல கிராமங்கள் சீரான வளர்ச்சி அடைய வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தயாரித்து செயல்படுத்தி வட்டார வளர்ச்சி குழுமங்கள் அமைக்கத் தேவையான சட்டத் திருத்தங்களை 1971ஆம் ஆண்டு நகர் ஓர் அமைப்பு சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியைச் சார்ந்த ஆண்டிமடம், செந்துரை ஒன்றியங்கள் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாகும். இதற்கான வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்களை தயாரித்து நிறைவேற்றிட வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் நகர், ஊர் அமைப்பு விரிவாக்க அலுவலர்களை நியமித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி திருச்சி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தது. ஆனால் நகர் ஊர் அமைப்பு சம்பந்தமான பிரச்சனைகளுக்கு மட்டும் சேலத்தில் அலுவலகம் உள்ளதால், சேலத்திற்கு செல்ல வேண்டியுள்ளது. இது பொது மக்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதியை திருச்சியில் உள்ள அலுவலகத்தோடு இணைக்க வேண்டுகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு வளர்ச்சி மையங்களை தேர்ந்தெடுத்து செயல்படுத்தி வருவதை உளமார வாழ்த்துகிறேன். பாராட்டுகிறேன். எனது தொகுதியின் தலைமையிடமான ஆண்டிமடத்தையும் வளர்ச்சி மையமாக சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி]

நமரமைப்பு துறையில் பணியாற்றும் அலுவலர்களின் நிலைமைபற்றியும் இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். பெரும்பாலான தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் விதிவிலக்கு பெற்றுள்ளனர். இவைகளை களைய, மூன்றாவது ஊதியக் குழு சில பரிந்துரைகளை செய்துள்ளது. அதனை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அதன் தொடர்பாக தேவையான ஆணைகள் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த ஆணைகளை விரைந்து வழங்கி, அந்த ஊழியர்களின் நலனை பாதுக்காக்க வேண்டுகிறேன்.

பட்டதாரி பொறியாளர்கட்கு மற்ற பொறியியல் துறையில் வழங்கப்பெறும் விகிதாச்சார பதவி உயர்வு வாய்ப்புகள் இத் துறையிலும் கடைபிடிக்க பணிவன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சி மன்றத்தின் வரவுகளை அதிகப்படுத்துவது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசின் முக்கியக் குறிக்கோளாக இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். வருமானங்களை அதிகப்படுத்தினால்தான் பலவித அத்தியாவசிய வசதிகளை மேம்படுத்த முடியும். எனவே திருமண மண்டபங்கள் கட்டுதல், கடைகள் கட்டுதல், கலை அரங்குகள் கட்டுதல், திரைப்பட தியேட்டர்கள் கட்டுதல் ஆகியவைகளை இந்த அரசு செய்து தர வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செயலின் வேகத்திற்கும் சிந்தனையின் விவேகத்திற்கும் சொந்தக்காரராக இருக்கின்ற இத்துறையின் அமைச்சர் தமது ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் வலிவையும், பொலிவையும் இத்துறைக்கு அளித்திட வேண்டும் என்று கூறி, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கும் நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். நமது ஒப்பற்ற தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கும்போது கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட்டஸ் என்றிருந்ததை மாற்றி மக்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும்; படித்தவர்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தின் அடிப்படையில்தான் அன்றைக்கு அந்த ப்ராஜெக்ட்டை மாற்றி, ஜில்லா போர்டைக் கலைத்துவிட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் என்று ஏற்படுத்தி 374 யூனியன்களுக்கும் பல அதிகாரிகளை நியமித்து, இந்த யூனியன்களை நடத்தி வந்தார்கள்.

[திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 21]

பல குறைகளை நாம் எடுத்துச் சொல்லும்போது பக்கத்தில் ஒரு அமைப்பு இருந்தால்தான் அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து வேண்டிய பணிகளை ஆற்ற வசதியாக இருக்கும். பக்கத்தில் ஒரு அமைப்பு இருந்தால்தான் அவர்களை அணுக முடியும் என்ற காரணத்தால்தான் யூனியன்களை அமைக்க திட்டம் போட்டு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள்.

அதேபோல் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமைச்சரவையில் போடப்பட்டுள்ள திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே என்னைப் போன்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களையும் தன்னிறைவு பெற்ற கிராமங்களாக ஆக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் நாங்கள் பேசுகிறோம். ஆனால் அந்த நம்பிக்கை கொஞ்சம் தளரக் கூடிய வகையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரங்களை எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்து விடுகிற நிலைதான் இருக்கிறது. விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். அவர்களை எடுத்துவிட்டார்கள், பின்னர் இ.ஓ. (இண்டஸ்ட்ரிஸ்) என்றிருந்தார்கள், அவர்களையும் நாம் எடுத்துவிட்டோம். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களை எல்லாம் சர்க்கார் ஆசிரியர்களாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும், 1 முன் பிருந்ததுபோல் பள்ளிக்கூடங்களை டி.இ.ஓ.ன் கீழ் கொண்டு வராமல் யூனியனின் கண்ட்ரோலில் இருந்தால் வசதியாக இருக்கும் என்று இந்நேரத்தில் எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வாட்டர்போர்ட் மூலம் தண்ணீர் கொடுக்கிறோம். ஆனால் குழாய்கள் ரிப்பேர் ஆனால் யாரிடத்தில் சொல்வது, யார் அணுகுவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். மதுரைக்கு ஓடமுடியாது. ஆகவே யூனியன் அளவிலேயே அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் திட்டங்களை விரைவில் அமல்படுத்த உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த அரசுக்கு தெரியப் படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் பள்ளி வசதி, குடியிருப்பு வசதி, மருத்துவ வசதி போன்றவைகளைக் கவனிக்க கிராம சேவக்குகளை வைத்திருக்கிறோம். கிராம சேவக்குகளுக்கு ஏற்கனவே இருந்த வேலைகள் சில. இப்போது அந்த வேலைகள் இல்லாமல் சிமென்ட் பெர்மிட்டுக்கு கையெழுத்து போடுவது, சீனி வழங்க கையெழுத்து போடுவது என்ற வேலைகளைத்தான் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் நல்லமுறையில் பணியாற்றக்கூடிய முறையில் ஒரு ஏற்பாடும் இல்லை. ஆகவே, இணைப்புச் சாலைகள் போட வேண்டும் என்றால் ஆறு மாதங்களுக்குள் போடவேண்டும் என்று கிராம சேவக்கிடம் பொறுப்பை கொடுக்க வேண்டும். விளக்கு வசதி, குடிநீர் அளித்தல் போன்ற

[1980 ஜூலை 21] [திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வைகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இப்போது பலயிடங்களில் ஓவர் ஹெட் டாங்க்ஸ் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அவற்றிற்கு பம்ப் செட்ஸ் பொருத்தாததால் பல ஆண்டுகளாக அவை செயல்படாமல் இருக்கின்றன. ஓவர் ஹெட் டாங்க்ஸை கிராமங்களில் உள்ள இளைஞர்களும் பெரியவர்களும் கூட சீட்டாடும் மடமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் மாற்றியமைக்க கிராம சேவக்குகள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்களில் எல்லாம் மரங்கள் நடவேண்டும். ஒரு ஆண்டில் இவ்வளவு மரங்கள் நடவேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும். முன்பெல்லாம் அதற்காக ரூ. 10,000 கொடுத்து வந்தோம். இப்போது நிலை எப்படி என்று தெரியவில்லை. நான் இதைப் படித்து பார்த்தேன். ஊருக்கு போய் வந்ததால் இதைப் படிக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் பத்தாயிரம் ரூபாய் பணம் ஒதுக்கி மரங்கள் நடடால் அதனால் வருமானம் வரக்கூடிய நிலை ஏற்படும். கிராம சேவக்குகள் மூலம் இணைப்புச் சாலைகள் போடுகிறோம். இணைப்புச் சாலைகளின் இரண்டு பக்கங்களிலும் மரங்களை வைத்தால் மூன்று ஆண்டுகளில் அவை வளர்ந்து நல்ல பயனைத் தரும். ஆகவே அதை ஒரு நிபந்தனையாகப் போடவேண்டும்.

சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு என்று இனாமாக பணம் கொடுத்து வந்தோம். இப்போது அந்நிலை இல்லை. சாக்கடைத் திட்டத்திற்காக பணம் ஒதுக்கி கொடுக்கக் கூடிய அந்த அரிசி புழுக்கூடு பிடித்த அரிசியாக இருக்கிறது. வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படுகிற அரிசி புழுக்கூடு பிடித்த அரிசியாக இருப்பதால் மக்கள் வாங்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே நல்ல முறையில் நல்ல அரிசி கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

குடி தண்ணீரைப் பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். சிலிண்டர் பைப் போட்டுத்தான், அடிக் குழாயைப் போடுகிறார்கள். இதை வாட்டர் போர்டு செய்கிறார்கள். இதிலே பலன்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 21]

இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 4 பெண்கள் ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாட்கள் மாற்றி மாற்றி தண்ணீர் அடித்தால், வெகு சீக்கிரத்தில் அந்தக் குழாய் கெட்டுவிடுகிறது. எனவே, அதை மாற்றி சப்-மெர்ஜிபில் ஜெட் பம்பை அந்தப் பகுதிகளுக்கு போட்டால், அந்தக் குழாய்கள் கெட்டுப் போகாமல் இருக்கும்.

பெரிய பெரிய மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. நிலக் கோட்டை பஞ்சாயத்திற்கு ஏனைய திட்டத்தின் மூலம் குடி தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி அம்மையநாயக்கனூர் பஞ்சாயத்தும் இருக்கிறது. பெரிய பெரிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வாட்டர் போர்டு மூலம் தண்ணீர் கொடுக்கலாம். ஆனால், சின்ன சின்ன பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு அந்த தண்ணீர் வசதிகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் செய்தால், வெகு சீக்கிரத்தில் தர முடியும்; குறைகளும் சீக்கிரத்தில் நிவர்த்திக்க முடியும். நிலக்கோட்டை மேஜர் பஞ்சாயத்திலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கும்போது, அந்த ஊரைச் சுற்றியுள்ள 2, 3 வார்டுகளுக்கு, கிராமத்திற்கு சற்றுத் தள்ளி இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே குழாய்கள் போடாமல், தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்காமல், ஆனால் தண்ணீர் வரியை மட்டும் அதிக மாக்கி வசூலிக்கின்றார்கள். இதை மாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால், அதிக வரியைக் கொடுக்க ஆட்சேபிக்கவில்லை. எனவே, அந்தப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

நிலக்கோட்டை, அம்மைய நாயக்கனூர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு குழாய்கள் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வரும்போது, அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் இணைக்காமல் விட்டுவிட்டு, அம்மையநாயக்கனூருக்கு மட்டும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்காமல், அந்த பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த 22 ஊர்களுக்கும் குழாயை இணைத்தால் நலமாக இருக்கும். இந்த குழாய் இணைப்பைச் செய்து தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக்கெடுத்தால்தான் தண்ணீர் வரி கட்டும்போது சிரமம் இல்லாமல் கட்டுவார்கள்.

இன்னும் நமக்கு பலப் பிரச்னைகள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இந்த குடிதண்ணீர் கொடுப்பது என்பது மாத்திரமல்ல. பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதிலேகூட ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு ஆண்டிற்கு ஒரு பள்ளிதான் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படி போதும்? எனவே, 5 ஆண்டு காலத்திற்குள் கிராமங்களிலே பள்ளிக்கூட கட்டிட இல்லாத கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் உண்டாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் ஏழை மக்களை பாதுகாத்ததாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1980 ஜூலை 21 [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

பாரதியார் அவர்கள் தெருவுகள் தோறும், 2, 3 பள்ளிகள் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இது நகரத்திலே தான் இருக்கிறது. கிராமங்களிலே ஏதோ ரேராக இருக்கிறது. 500, 1,000 ஐனத்தொகை உள்ள கிராமங்களிலே கூட பள்ளிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டால் ஒரு மைல் தூரத்திற்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கவேண்டும் என்றிருக்கின்ற காரணத்தினால், வைக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு பர்லாங்கு தூரமாக இருந்தாலும், அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். காரணம், அங்குள்ள 5 வயது பிள்ளைகளால் 2 பர்லாங் நடந்து செல்லமுடியாது. எனவே, ஸ்பெஷல்கேஸாக 30 பிள்ளைகள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). இந்த சபையிலே நான் ஒரு பெண் தான் இருக்கிறேன். எனவே, நான் பேசுவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள் ; இன்னும் 3 நிமிடங்கள் தருகிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இந்த சாலைகள் போடுவதற்கு நிறைய பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் ; அதை நான் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. ஆனால், இந்த சாலைகளில் செம்பட்டி 6 நிலக்கோட்டை ஹைவேஸ் ரோடில் பாலங்கள் கட்டாததால், தண்ணீர் தேங்கி பஸ் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. எனவே, இம்மாதிரி இந்த மாநிலத்திலே எங்கெங்கே இருக்கிறதோ, அங்கேயெல்லாம் பாலங்கள் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி அன்றைக்கே நான் பேசியிருக்கிறேன். இதேபோல் பேரணைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பாலம் கட்டி, அங்கேயும் பஸ் போக்குவரத்திற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. வத்தலகுண்டு 6 உசிலம்பட்டி சாலையிலும் பாலம் கட்ட வேண்டும். அப்படி பாலங்கள் போடப்பட்டு, பஸ் போக்குவரத்திற்கு ஒழுங்கான வசதிகளை செய்து தரவேண்டும். அதேபோல், ராமய்யநாயகன்பட்டி 6 ரங்கப்பநாயகன்பட்டி அருகில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும். இதேபோன்று வத்தலக்குண்டு, உசிலம்பட்டி ரோட்டில் சாந்திபுரம் பிரிவை இணைப்பதற்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன. அது என்ன காரணத்தாலோ ஏற்கனவே ஹைவேஸில் பூர்த்தியாகாமல் இருக்கிறது. இப்போது அந்தப் பகுதி லடக் பகுதிபோல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ரோடுகளுக்கு முதல் இடம் கொடுத்துப் போட்டு, செம்மேடுப்பட்டி, தாதப்பட்டி, சந்தையூர், ரெங்கப்பநாயகன்பட்டி, புள்ளிமன்கோம்பை, ஆண்டிப்பட்டி போன்ற இடங்களை இணைத்தால், அதிகமான வருமானம் வருவதோடு அங்குள்ள

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 21]

மக்கள் தங்கள் பொருள்களை தேனிக்குக் கொண்டுபோய் விற்பனை செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே 12,700 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதிலே 4,000, 5,000 கிளார்க்குள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர்தான் ரூ. 75 வாங்குகிறார்கள். பாக்கி இருக்கின்றவர்களெல்லாம் 22½, 40 ரூபாய் வாங்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். 1,000 பஞ்சாயத்துக்களில் தான் 75 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் கிளார்க்குள் இருப்பார்கள். பாக்கி பஞ்சாயத்தினுள் குறைவான சம்பளம் வாங்குகின்றார்கள். எனவே தயவுசெய்து நல்லெண்ணம் படைத்த அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்து இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு கிளார்க் வீதம் போட்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் 100 ஆக உயர்த்திக் கொடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

குழந்தைகள் மகளின் நலத் திட்டம் பற்றி இரண்டு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஐ.சி.டி.பி. ஸ்கீம்—இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எப்படியாவது மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி நிறைவேற்ற வேண்டும். நிலக்கோட்டை தாலுகாவில் 100 பால்வாடிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பால்வாடியில் 100 பேருக்கு சத்துணவு கொடுக்கப்படுகிறது. 30 கர்ப்ப ஸ்திரிகள், 30 பாலூட்டும் தாய்மார்கள், 40 குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலம் முழுவதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி அவர்கள் உதவியைப் பெற்றும், நாமும் பணத்தை ஒதுக்கியும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். இதன் மூலம் படித்து வேலை இல்லாமல் இருக்கும் தாய்க்குலத்திற்கு—10-வது, எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பி.ஏ., படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் வேலை கிடைக்கவும் வழி செய்தவர்களாவோம்.

கிராமப் பகுதிகளில் சிறு சிறு தொழில்களைத் துவங்க பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடனாகவும், மானியமாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அந்த அதிகாரி—தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரி என்கே இருக்கிறார் என்று கிராமவாசிகளால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. சிறு தொழில்களைச் செய்ய உதவிகள் கொடுப்பது பற்றி கிராம மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க யூனியன் மூலமாக இரண்டு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்களை நியமித்தால்

1980 ஜூலை 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

யூனியன் சார்பில் வேலை வாங்கவும், தொழில் நுட்பத்தை கிராம மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்கவும் தொழில்கள் வளரவும் வாய்ப்பாக இருக்குமென்று கூறி விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டம், நகர்ப்புற வளர்ச்சி, சாலைகளும் பலன்களும் போன்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் கிராம மக்களுக்கு அடிப்படையான தேவையான சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, மின் விளக்கு வசதி ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பெரிய பொறுப்பை உள்ளாட்சித் துறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுடைய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் மன்றங்களும் சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டும். அப்படி அவை நல்ல முறையில் செயல்பட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் மன்றங்களுக்கும் அதிக அதிகாரத்தை அளிக்க வேண்டும். நிதி வசதி இல்லாத ஊராட்சிகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றிய பொது நிதியிலிருந்து கடனாக அளிக்க முன்வர வேண்டும். அந்தக் கடனை ஊராட்சி மன்றங்கள் தவணை முறையில் திருப்பிச் செலுத்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்தவரை நல்ல திட்டங்களைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தன்னிறைவுத் திட்டம் சிறப்பாக செயல்படுத்தப்பட்டு அந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக குடி தண்ணீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அமைத்தல், பள்ளிக்கட்டிடங்கள் கட்டுதல் போன்ற கிராமங்களில் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பணிகளை அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் குறிப்பை அரசு வைத்திருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் 100 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு பத்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போக தமிழகம் முழுவதும் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் வகையில் அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

அதே போன்று விவகாயிகளுக்காக சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற 1980-81-ம் ஆண்டில் இந்த நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் 31.17 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை அரசு அதற்கு ஒரு விதிமுறையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. 100 ஏக்கருக்குக்

[திரு தி. அன்பழகன்]

[1980 ஜூலை 21]

குறைவாக பாசனம் பெறுகிற அனைத்து ஏரிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் செயல்படுத்தும் திட்டத்தை அரசு வைத்திருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அந்த ஏரிகளைத் தூர் எடுக்கவும், சீர் செய்யவும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஏரிகளுக்குப் புதிய கால்வாய்களை வெட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. புதிய கால்வாய்களை வெட்ட அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் செயல்கள் சிறப்பாக நிறைவேற பல மாறுதல்களை இந்த அரசு செய்ய முன்வரவேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பல அலுவலகங்களில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பணி நடந்து வருகிறது.

[பிற்பகல் 12-50]

கூட்டுறவு விரிவாக்க அதிகாரி என்றும், தொழில் விரிவாக்க அதிகாரி என்றும் பணிபுரிகின்றனர். அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றே தெரியவில்லை. அவர்கள் ஒன்றியங்களிலே என்ன பணியைச் செய்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அவர்கள் எந்தப் பணியையும் செய்யாமல் இருப்பார்களானால் அவர்களை வேறு துறைகளுக்கு மாற்றி இதற்காக செலவாகிற பணத்தை வேறு நல்ல திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கு பல இடங்களிலே நிரந்தரமான கட்டடங்கள் இல்லை. பள்ளிகள் எல்லாம் கூரைகளின் கீழேதான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு யூனியனில் ஒரு கட்டடம் கட்டுகின்ற திட்டம் அரசிடம் இருந்தாலும் இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு நிரந்தரக் கட்டடங்களைக் கட்டித் தருவதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபட வேண்டும்.

குடிநீர் வசதியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழக அரசு, குறிப்பாக, புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு குடிதண்ணீர் திட்டத்தைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தி, அதிக மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு பாடுபட்டார்கள். 7½ ஆண்டுக்காலத்திலே தி.மு.க. செய்ததை இரண்டரை ஆண்டுக்காலத்திலே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாகச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக அனைத்துப் பகுதி மக்களுக்கும் நன்மை செய்யமுடியாத ஒரு நிலையும் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் பொறுப்பிலே

1980 ஜூலை 21]

[திரு. தி. அன்பழகன்]

இந்த நீர்நிலை தேக்கத் தொட்டிகள் இருப்பதால் அங்கங்கே இருக்கின்ற மோட்டார்கள் பழுது அடைந்துவிட்டால் அவைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு முன்னாலே ஒன்றியங்களே அந்தப் பணியைச் செய்து வந்தன. இப்போது வாரியம் அதைச் செய்வதால் ரிப்பேருக்காக அந்த மோட்டாரை எடுத்துச் சென்றால் 3 மாதம் 6 மாதம் கழித்துத்தான் ரிப்பேர் செய்து தருகிறார்கள். இந்தக் குறையை நீக்குகிற வகையிலே மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத்தொட்டிகளிலே உள்ள மோட்டார்கள் பழுதடைந்துவிட்டால் அவைகளை செப்பணிடுகிற பொறுப்பை ஒன்றியங்களே மீண்டும் செய்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், பல இடங்களிலே பழுது அடைந்துவிட்டது என்று சொல்லி பல மாதங்கள் ஆகியும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு மோட்டார் பழுதடைந்தபோது அதை வாரியத்தினர் எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் எடுத்துச் சென்றது, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கோ அந்த ஒன்றிய அலுவலர்களுக்கோ தெரியாது, அதன் காரணத்தினால் அந்த மோட்டாரை யாரோ எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள் என்று காவல் துறையிலே புகார் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இவைகளை எல்லாம் தவிர்க்க ஒன்றியங்களே அந்தப் பணியை ஏற்றுச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் தான் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். பெரிய பெரிய திட்டங்களை வேண்டுமானால் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் பெறுப்பேற்கலாம், சிறிய சிறிய பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றியங்களே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு செய்யலாம் என்ற முறையிலே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே தெருக்களுக்கு மின் விளக்கு வசதி அளிப்பதை ஒன்றியமே பொறுப்பேற்றுச் செய்து கொண்டிருந்தது முன்னாலே. இப்போது மின்வாரியம் அதைச் செய்கிறது. இதனால் காலதாமதமும் வசதிக்குறையும் ஏற்படுகிறது. எனவே, 10 ஊராட்சிகளுக்கு ஒரு ஹெல்பர், அல்லது லைன் மேன் என்ற முறையிலே நியமித்து தெருவிளக்குகளைப் பராமரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையிலே ஒன்றியங்களிலே அவர்கள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. பேறுகால விடுப்பு, ஈட்டிய விடுப்பு, மருத்துவ விடுப்பு என்று வழங்கப்படுவதால் அவர்கள் தொடர்ந்து நீண்டகாலமாக விடுப்பிலேயே இருக்கின்றார்கள். இதனால் சில நேரங்களிலே பள்ளி பிள்ளைகளுக்கு படிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்போது தற்காலிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய முறையிலே கூடுதல் ஆசிரியர்களை நியமிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. தி. அன்பழகன்]

[1980 ஜூலை 21]

வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தை அரசு சிறப்பாகச் செய்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அதிகமான வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு வருவதால் அவைகளைக் கண்காணிக்கின்ற முறையிலே ஊர் நல அதிகாரிகளைப் போன்ற அதிகாரி நியமித்து அவற்றை கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் வாயிலாக சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் அரிய கருத்துக்கள் மானியக் கோரிக்கை குறிப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேசிய நெடுஞ்சாலைத் திட்டத்தின்கீழ் பல 'பைபாஸ்' சாலைகள் முடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் சில இடங்களிலே அந்தத் திட்டங்கள் செயல்படாத நிலைமை இருக்கிறது.

அதைப்போலவே சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. பேருந்துகள் செல்லும் சாலைகள், ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் ஆகிய அனைத்தையும் அரசே நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல 1,500 ஜனத்தொகை கொண்ட எல்லா ஊர்களுக்கும் சாலைப் போக்குவரத்தை அரசே செயல்படுத்தும் விதத்தில் 6 கோடி ரூபாய் இந்த வருஷத்திற்காக ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்; வரவேற்கிறேன். இணைப்புச் சாலைகளையும், பேருந்துகள் செல்லும் சாலைகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செப்பணிடுவதற்கு வசதியில்லாமல் இருப்பதால், அந்த அனைத்து பாதைகளையும் அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பாலை இருக்கின்ற பகுதிகளுக்குச் சாலை அமைக்கும் திட்டத்தின்படி, எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே கரும்பாலைகள் இருக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, அதிகமான அளவில் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே பாலாற்றின் குறுக்கே அம்பலூரி விரந்து எக்கலாஸ்புரம் வரை தரைப்பாலம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக ஏறத்தாழ 16 இலட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதை விரைவாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாலாற்றின் குறுக்கே ஆவாரங்குப்பத்திலிருந்து திம்மாம்பேட்டை வரை தரைப்பாலம் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் மறு பக்கத்தில் இருக்கின்ற இருபது கிராமங்களுக்கு வசதி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21]

[திரு. தி. அன்பழகன்]

சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் மேம்பாலம் கட்டுவது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலையில், இரண்டு மூன்று இடங்களிலே இரயில்வே கேட் இருப்பதால் அந்த இடங்களிலேயே மேம்பாலம் அமைத்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக வாணியம்பாடி புதுார் இரயில்வே கேட்டுக்கு ஒரு மேம்பாலத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போல ஆம்பூருக்குப் பக்கத்தில் வடபுதுப்பட்டு என்ற இடத்தில் மேம்பாலம் அமைக்க வேண்டும்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் அரசு பல காரியங்களை செயல்படுத்த ஊராட்சி துறை அமைச்சரவர்கள் சிறப்பாகக் கவனம் எடுத்துக் கொண்டு, அதிலும் குறிப்பாக, என் தொகுதியைப் பற்றிக் கூறிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன் : வணக்கத்திற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சாலைகளும், பாலங்களும் என்ற மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு கொடுத்த தமைக்காக நான் முதலிலே நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆலங்குளம் தொகுதியை பொறுத்தவரையிலே பாசிக்கு வாய்த் தான் ஓடையிலும் கடங்களேரி ஓடையிலுள்ள வெள்ளோடையிலும் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக கோரிக்கை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுநாள் வரையிலும் அந்தப் பகுதியிலே இந்த பாலங்கள் கட்டப்படாத காரணத்தினாலே போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்டு மக்கள் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் இன்றைய தினம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று, ஆலங்குளம் தொகுதியிலே தாழையூத்து பகுதி நாஞ்சாங்குளம் வழியாக தஸ்தா வரை பாலமும் ரோடும் போட வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் பல்லாண்டுகளாக கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். முக்கியமான போக்குவரத்து உள்ள அந்தப் பாதையைச் போடாத காரணத்தினாலே மழைக் காலத்தில் பஸ்கள் அந்தப் பகுதியில் செல்லாமல் மக்கள் மிக கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, தாழையூத்து பகுதிக்கும், நாஞ்சாங்குளம் பகுதிக்கும் பாலமும், ரோடும் உடனடியாகப் போடுவது பற்றி அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1980 ஜூலை 21]

அதே போன்று, ஆலங்குளம் தொகுதியிலே, ஆலங்குளம் முதல் நெட்டூர் ரெட்டியார்பட்டி வழி கீழ்க்கலங்கல் வரை விருப்பங்குளம் முதல் பிடார்க்குளம் வழி ஊத்துமலை வரை ரோடு போட்டு பத்து வருடங்களாகியும் இன்னும் அது பழுது பார்க்கப்படவில்லை. அவ்வாறு பழுது பார்க்கப்படாத காரணத்தினால் அது குண்டுங் குழியுமாக இருந்து கட்டை வண்டிகள் கூடப் போக முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. அந்தச் சாலைகளை உடனடியாகப் பழுது பார்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும், அதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று, ஆலங்குளம் தொகுதியில் ஆலங்குளம் கால்வாய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. பெயருக்குத்தான் கால்வாய் என்று இருக்கிறதே தவிர, அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் வருவதே இல்லை. ஆலங்குளம் கால்வாயில், தண்ணீர் வரச் செய்து, ஆலங்குளம் குளத்திற்கு நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00].

அதே போன்று ஆலங்குளம் மிகப் பெரிய பேரூராட்சி. அந்தப் பேரூராட்சியிலே பஸ் ஸ்டான்ட் வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகாலமாக கோரிக்கை இருந்து வந்திருக்கிறது—முயற்சியும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் டெண்டர் கூட விடப்பட்டதாகக் கேள்வி. ஆனால், யாருமே டெண்டர் எடுக்க முன் வரவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கான காரண காரியங்களை ஆராய வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, கீழப்பாலூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே, ராஜபாண்டி ஒரு தனி ஊராக இருக்கிறது. அங்கு போக்குவரத்தோ, பஸ் வசதியோ சரியாக இல்லை. அங்கே ஐயப்பஞ்சேரி என்ற பச்சேரியிலிருந்து மக்கள் வெளியே வரக் கூட பாதை இல்லை. ஆகவே, அந்த பச்சேரிக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டித் தர இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலங்குளத்திற்கும் கீழப்பாலுருக்கும் மத்தியிலே உள்ள துத்திகுளம் மக்கள் மற்றவர்களோடு எந்தவிதத் தொடர்புமில்லாமல் அனாதைகளாக இருக்கிறார்கள். அந்த துத்திகுளம் மக்களை பார்த்த நேரத்திலே, அவர்கள் எங்கள் ஊரிலிருந்து யாரும் பெண் எடுக்கவும் மறுக்கிறார்கள், பெண் கொடுக்கவும் மறுக்கிறார்கள். அதனால், நாங்கள் உள்ளூரிலேதான் சம்பந்தம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், இங்கு யாருமே வர முடியவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கு பாலமும், சாலையும் போட்டுத் கொடுத்தால்தான் அந்தக் துத்தி

1980 ஜூலை 21] [திரு. நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன்]

குளம் மக்கள் பின்தங்கிய நிலையிலிருந்து மீள முடியும். ஆகவே, அதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு அதிகாரிகளை கொஞ்சம் தூண்டிவிடுவதற்கு உண்மையிலேயே ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களை ஒன்றியத் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் பதவியேற்ற உடனே அவர் எல்லாமே செய்துவிடுவார் என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். ஆனால், சில பகுதிகளுக்கு நாங்கள் செல்லும்போது, ரோடு போட வேண்டுமென்றால், இன்ஜினியர் இல்லை, ஓவர்தீர் இல்லை என்ற புகார்கள் வருகின்றன. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றியங்களைக் கவனித்து, எங்கெங்கே ஒன்றியப் பொறியாளர், ஒன்றிய ஓவர்தீர் இல்லையோ, அங்கே யெல்லாம் அப்பதவிகளை நிரப்ப முயற்சிக்க வேண்டும். சில பகுதிகளில் அதிகாரிகள் நீண்ட கால விடுப்பில் சென்றிருந்தால், பக்கத்து ஒன்றியப் பொறியாளர் அந்த ஒன்றிய பொறியாளர் பொறுப்பையும் சேர்த்து கவனிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, ஆலங்குளத்தை மையமாக வைத்து டவுன்பஸ் வசதி வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகாலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் கேட்டு வருகிறார்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இதை முக்கியமானதாகக் கருதுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், சேரன்மாதேவியும் இதனால் பயன் பெறும். அதனை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், குடிதண்ணீரைப் பொறுத்த வரையிலே, மேல் நிலை நீர்தேக்கத் தொட்டிகள் பஞ்சாயத்துக்களுடைய பொறுப்பிலே இருந்தன. ஆனால், இப்பொழுது, பாதுகாக்கப் பட்ட குடிநீர் வழங்குகின்ற கிராமப் புற மேல்நிலை நீர்தேக்க தொட்டிகள் பழுதடைந்து விட்டால், அதைப் பழுதுபார்க்க குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தைத் தேடிச் செல்வதற்கு மிகவும் கால தாமதம் ஆகிறது. எனவே, அந்தப் பராமரிப்புப் பணிகளை மீண்டும் ஒன்றியத்திடமும் பஞ்சாயத்திடமும் விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, இன்று ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குகிறார்கள். அதை அநேகமாக புத்தகமாக வழங்குகிறார்கள். அந்தப் புத்தகங்கள் பள்ளி இறுதிப் பகுதியிலே

[திரு. ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1980 ஜூலை 2]

தான் வருகின்றன. எனவே புத்தகமாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பணமாகத் கொடுத்தால், அவர்கள் ஆரம்பத்திலே புத்தகங்களை வாங்க கடன் பெற்றிருந்தாலும் அந்தக் கடனை அடைக்க உதவும். ஆகவே, புத்தகத்திற்குப் பதிலாக, பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாமிரபரணி ஆற்றிலிருந்து ஓடகன் கால்வாய் மூலம் கெங்கை கொண்டபுரம் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது நீண்ட நாள் கோரிக்கையாக இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையை விரைவிலே நிறைவேற்றினால், 4 தொகுதிகள் அதனாலே பயன்பெறும். எனவே, அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு பேருந்து போக்குவரத்துக் கழகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பேரறிஞர் அண்ணா பெயராலே ஒரு போக்குவரத்துக் கழகம் இருக்கிறது. தந்தை பெரியார் அவர்கள் பெயரால் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகம் இருக்கிறது. எனவே பெருந்தலைவர் காமராஜர் பெயராலே ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பயணிகள் விடுதிகளிலே பெருந்தலைவர் காமராஜர் படமே இல்லை. பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களைக் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட தலைவராக, எண்ணி, அந்த மாதிரி பயணிகள் விடுதிகளிலும், பள்ளிகள் போன்றவைகளிலும், பெருந்தலைவர் காமராஜர் படங்களை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு.மு. சுந்தரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திற்கு என்னை மீண்டும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய ரிஷிவந்தியம் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு, நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளான சமுதாய வளர்ச்சி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி, சாலைகள் பாலங்கள் ஆகியவற்றின் மேல் என்னுடைய கருத்துக்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டம் ஆரம்பித்து 20 ஆண்டுகள் ஆயினும் இதுவரையில் கிராமங்களில் ஏற்படவே இல்லை. குறிப்பாகப் போக்குவரத்து வசதி, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி கல்வி கூடங்களுக்கான கட்டிடங்கள் ஆகியவைகளை நாட்டு மக்களுக்கு அளிப்பதுதான் இந்த சமுதாய வளர்ச்சியின் நோக்கமாகும். இந்த அடிப்படையிலே தேவைகளில் ஒன்று கூட முழுமையாக நடைபெறவில்லை.

1980 ஜூலை 21]

[திரு. மு. சுந்தரம்]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பெருந்தலைவர் என்ற பதவி வெறும் அலங்காரமான பதவியாக இருக்கிறதே தவிர, அவருக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லை. இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆரம்பித்த நேரத்தில் இருந்து அதிகாரங்களை எல்லாம் இப்போது இந்தப் பெருந்தலைவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களுக்கு பழைய ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு இருந்த அதிகாரம்போல வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுவரையில் அரசாங்கத்தில் எத்தனை இலாக்காக்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை இலாக்காக்களையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு வட்டார அளவிலே இருக்கின்ற ஒரு அமைப்பாகத்தான் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே தேர்தல்கள் இன்றைய தினம் நடைபெறாமல் இருக்கின்ற நேரத்தில் இந்த நிர்வாகத்திலே பங்குகொள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எக்ஸ்-அபிசியோ சேர்மனாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மிகப் பெரியனவாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 65, 70 கிராமங்கள் உள்ளன. முகையூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் 65 கிராமங்களும், வல்லம் பஞ்சாயத்து யூனியல் 65, 67 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இத்தகைய ஒன்றியங்களை இரண்டாகப் பிரித்து அவைகள் எளிதான முறையில் இயங்குகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல ரிஷிவந்தியம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரித்து பாக்கம் வட்டாரப் பகுதியை மணலூர் பேட்டை ஒன்றியத்துடன் சேர்த்தும், ரிஷிவந்தியம் பகுதியை தியாகதூர்க்கம் ஒன்றியத்துடன் சேர்த்தும் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வசதியாக பிரித்து உத்தரவிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொன்றுக்கும் 4, 5 மைல்கள் இடைவெளி இருக்கின்றன. ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு பகுதிக்கும் 30 மைல்தூரம் இருக்கின்றது.

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் நிரந்தரமான பள்ளிக் கட்டடங்களும், இணைப்புச் சாலைகளும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியும், பஞ்சாயத்து அலுவலகக் கட்டிடமும் கட்டாயமாகக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்து ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக எடுத்துக் கொண்டமைக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால் இவர்கள் எந்த விதத்தில் அரசு ஊழியர்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர் என்ற விபரங்கள் தெரியவில்லை. எனவே இந்த ஆசிரியர்கள்

[திரு. மு. சுந்தரம்]

[1980 ஜூலை 21]

ஒன்று கல்வி இலாகாவுடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயே பணியில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பல உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதியதாக ஏற்பட்டாலும் கூட, பல பழைய பள்ளிகளுக்கு கட்டிட வசதி இல்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள திருக்கோவிலூரில் இரண்டு மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் இரண்டுக்கும் கழிவிடங்கள் கிடையாது. விளையாட்டுத் திடல்கள் அறவே இல்லை. இவை இரண்டும் ஆண்களுக்கும் கிடையாது, பெண்களுக்கும் கிடையாது. தற்போது இருக்கும் பழைய கட்டிடங்கள் அனைத்தும் இடிந்து விழும் நிலையில் உள்ளன. எனவே இந்த இரண்டு பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்கள் கல்வி பயில கட்டிடங்கள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு பள்ளிகளிலும் கிட்டத்தட்ட 2,000 மாணவர்கள் படிக்கின்றார்கள். அவர்களில் 1,500 பேர்களுக்குத்தான் இட வசதி இருக்கின்றன. மற்றவர்கள் திறந்த வெளியிலும், மரத்தடியிலும் பயிலும் நிலை இருக்கின்றது. அடுத்து ஆசிரியர்களை மாற்றும் அதிகாரம் பெருந்தலைவருக்கு மாற்றப்படவேண்டும்.

அடுத்து மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய தொகுதியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இரண்டு இருந்தும் பொது மக்களுக்கு பூரண முறையில் சுகாதார வசதிகள் கிடைக்கவில்லை. டாக்டர்கள் மருத்துவமனையில் தங்குவதே கிடையாது. பிரைவேட் பிராக்டிஸ் பண்ண டவுனுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். மேலும் ரிஷிவந்தியத்தில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் கட்டும் பணி நிலுவையில் உள்ளது. எனவே இதை அரசு பரிசீலித்து உடனடியாக ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும். மகப்பேறு உதவியாளர்களுக்கு நிரந்தரப் பயணப்படி வழங்கும் இந்த அரசு அவர்களுடன் பணி புரியும் ஆயாக்களுக்கும் நிரந்தர பயணப்படி வழங்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

கூட்டுறவுத் துறை நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பங்கேற்கும் ஒரு துறையாகும். கூட்டுறவு இயக்கம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் மிகவும் முக்கியமாகும். ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக நம் நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. நல்ல முறையில் இயங்கும் கூட்டுறவு இயக்கங்களை பலவீனப்படுத்துகின்ற வகையிலும், மோசமாக இயங்குகின்ற சங்கங்களை கண்காணிக்காமலும் கூட்டுறவுத் துறை இயங்கி வருகிறது. குறிப்பாக திருக்கோவிலூர் கூட்டுறவு நகர்புற வங்கி ரிசர்வ் பேங்க் மூலம் 'ஏ' கிளாஸ் வங்கியாக அறிவிக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் உள்ள

1980 ஜூலை 21]

[திரு. மு. சுந்தரம்]

குறிப்பிடத்தக்க முதன்மையான வங்கிகளில் இதுவும் ஒன்று. ஆனால் கூட்டுறவு இலாகா அதிகாரிகள் தணிக்கை ஆட்சேப பணையை வைத்துக் கொண்டு ஏன் இந்த வங்கியினைக் கலைக்கக் கூடாது என முறைகேடான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கின்றார்கள். இந்த வங்கிக்கு 1978-79-ம் ஆண்டிற்கு 2,68,000 ரூபாய் இலாபம் கிடைத்து இருக்கிறது. ஆனால் இதைத் தணிக்கை செய்த அதிகாரிகள் கூட்டுறவு இலாக்காவில் மேல் அதிகாரிகளின் தூண்டுதலின் பேரில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வராத கடன் என்றும், 50,000 ரூபாய் ரிசர்வ் நிதி என்றும், நிகரம் ரூ. 18,000 என்றும் தான் அவ்வருடத்திற்கு இலாபம் என்றும் கணக்கிட்டு தணிக்கை செய்து உள்ளார்கள். இது முறைகேடான செயலாகும். இது கடன் வாங்கியவர்களை அவமதிப்பதாகும்.

வங்கி ஆரம்பித்த நாள் முதல் வராத கடன் என்று ஒன்று இரண்டு உள்ளதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இப்படித் தணிக்கை செய்தது பொது மக்களின் மத்தியில் வங்கி நிர்வாகஸ்தர்கள் பேரில் அவநம்பிக்கை ஏற்பட இந்த இலாகா வழி செய்துள்ளது. எனவே, இந்த வங்கியின் விவகாரத்தை வேறு இலாக்காவின் அதிகாரிகளைக் கொண்டு விசாரணை செய்யும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், அதே ஊரில் வீடு அடமான சங்கம் ஒன்று உள்ளது. அதில் கடன் கோருபவர்களிடமிருந்து பங்குத் தொகை வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த தொகையை பினாமியாக ரசீது அச்சடித்து வங்கியின் கணக்கிற்கு வரவு வைக்காமல் செய்து உள்ளார்கள். ஆனால் பங்குத் தொகை கட்டாதவர்களுக்குக் கூட கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதை பல முறை கூட்டுறவு அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தியும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே, அரசு உடனடியாக இதை பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பலமுறை தணிக்கை செய்யப்பட்டும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அப்படியென்றால் இந்தத் தவறுகள் அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பால் தான் நடந்துள்ளது என எண்ணுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. ஆகவே, கூட்டுறவு இலாக்காவிற்குத் தலைமை அதிகாரியாக இருப்பவர் வேறு இலாகாவைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் இது கூட்டுறவு அதிகாரிகளின் கூட்டுறவாக இருக்குமேயன்றி பொதுமக்களின் கூட்டுறவு இயக்கமாக இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பல்லாண்டு காலமாக பல ஏரிகளும், கண்மாய்களும் ஆழப்படுத்தப்படாமல், சரிவர பராமரிக்கப்படாமல் உள்ளது. இதனை உடனடியாக கவனித்து நீர்ப்பிடிப்பு அதிகமாக பிடிக்கின்ற வகையில் ஏரிகளை நல்ல முறையில் செப்பனிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. சந்திரன்] [1980 ஜூலை 21]

லேபர் கான்ட்ராக்டைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு ஒன்றியத்தில் இருக்கும் பல அதிகாரிகள் அங்கே இருக்கும் பல வேலைகளை தாங்களே கான்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த வேலைகளைச் செய்வதால், வேலை சரிவர நடைபெறவில்லை. இதை அரசாங்கம் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு கால்நடை மருத்துவ மனைகள் இருந்தும், செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கும் நிலையம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இதை அரசு உடனடியாக கவனித்து என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு செயற்கை முறை கருத்தரிக்கும் நிலையங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பால் வழங்கும் நிறுவனம் மூலம் பால் விநியோகிக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள இரண்டு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் அலுவலர்களுக்கு குடியிருப்பு இல்லங்கள் கட்டித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலை இல்லாமல் இருக்கும் கிராமப்பகுதி பெண்களுக்கு சிறு தொழில் ஏற்படுத்தி வேலை வாய்ப்பு செய்து கொடுத்து வருவாய்த் தேடித் தர கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரியும் கிராம சேவக்குகளுக்கு ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம சேவக் வீதம் பிரித்துத் தரவேண்டும் என்று உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தினாலும், தீயினாலும், புயலினாலும் பாதிக்கப்படும் மக்களுக்கு செய்யப்படும் உதவிகளை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் மூலம் செய்து கொடுக்க தக்க ஆணைகள் பிறப்பிக்கவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்வது மறைந்த அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் தன்னுடைய காலத்தில் மணலூர்பேட்டை-தியாகதூர்கம் ரோடில் பெண்ணையாற்றில் ஒரு பாலம் கட்ட முயற்சித்திருந்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அந்த வேலை நடைபெறாமல் உள்ளது. இப்பாலம், அமைத்தால் முக்கியமாக தென்மாவட்டங்களையும், வடஆற்காடு பெங்களூர் போன்ற பகுதிகளை இணைக்கும் விதத்தில் குறுகிய காலத்தில் நீண்ட தூரத்தைக் கடக்கின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தும், எனவே, நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் இதனை பரிசீலித்து ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் பழைய சிறுவங்கூர் அருகில் மணிமுத்தாறு நதியில் ஒரு பாலம் கட்ட டெண்டர் விட்டும் இதுவரையில் வேலை

1980 ஜூலை 21]

[திரு. மு. சுந்தரம்]

நடைபெறவில்லை. இதை உடனடியாக பரிசீலித்து பாலம் கட்டி அந்த பகுதி மக்கள் தங்களுடைய விவசாய விளைபொருள்களை எடுத்துச் சென்று வாணிபம் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாலம் கட்டும் வரையில் தற்காலிகமாக அணையின் மேல் வண்டிகள் போக்குவரத்திற்கு அனுமதி அளிக்கும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

என்னுடைய தொகுதியில் சோழவாண்டிபுரம் பணப்பாடியிலிருந்து ரிஷிவந்தியம் செல்வதற்கு வசதியாக கெடிலம் நதியில் ஒரு பாலம் அமைத்துக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்).

*திரு. து. இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய நலத்திட்டம், நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டம், சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பில் பேசுகின்றதொரு நல்ல வாய்ப்பை பெற்றமைக்காக பூவிருந்தவல்லி சட்டமன்றத் தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும், அங்கே சிறப்பாக ஒத்துழைப்பு கொடுத்து முனைப்பாக காரியங்கள் செய்த நண்பர்களுக்கும், கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, இந்தத் தலைப்பிலே பேச விழைகிறேன்.

இதிலே முக்கியமாக இருப்பது சமுதாய நலத் திட்டம். இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்கெனவே வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் சிக்குண்டு இருக்கின்றன. அந்த சிக்கலிலிருந்து மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி ஒருவரை நியமிப்பதன் மூலம் வருவாய்த் துறையில் சிக்காமல் இருக்கலாம் என்ற அடிப்படை உருவாக்கப்பட்டது. இதிலும் சிக்கல் தீரவில்லை. இன்றைக்கு கீழே இருக்கின்ற அமைப்பைப் பார்த்தால், கிராம அதிகாரிகள்தான் பஞ்சாயத்து வீட்டுவரியை வசூல் செய்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் வீட்டு வரி வசூல் செய்கின்ற நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கிராம அதிகாரிகள் சங்கம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. எங்களிடமிருந்து இந்த பொறுப்பை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒரு ஒன்றியத்திற்கு 6 பில் கலெக்டர் வீதம் நியமனம் செய்து, அவர்கள் மூலமாக இந்த வரியை வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அதனால் ஏறத்தாழ 2,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் உருவாக்கப்படும். வருவாய்த் துறையின் சிக்கலும் தீரும்; வரியும் ஒழுங்காக வசூலாகும். இப்போது அவர்கள் வீட்டு வரியைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. நில வரியை மட்டும் வசூல் செய்துகொள்கிறார்கள்.

[திரு. து. இராசரத்தினம்] [1980 ஜூலை 21]

வீட்டு வரி சரியாக வசூல் ஆகாததால் அதற்கு சமமாக அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய ஈட்டுத் தொகையும் கிடைக்க வழியில்லை. இதை மனதிலே கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே பூவை ஒன்றியத்தில் தார் சாலை போடப் பட்டிருக்கிறது. கடந்த 5—2—1980-லே கூட மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். அந்த தார் சாலையை யார் பராமரிப்பது என்று இன்றுவரையில் முடிவு செய்யப்படவில்லை. அன்றைக்கு போட்ட சாலையை யார் பராமரிப்பது என்று முடிவு செய்யாததால் அந்த சாலை பழுதுபட்டிருக்கிறது; பழுது சரிபார்க்கப்படவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியமாவது அந்த சாலையை பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று, செப்பனிட வேண்டுமென்று உத்தரவிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 15 சட்டமன்ற தொகுதிகள் இருந்தன; இப்போது 17 சட்டமன்ற தொகுதிகள் இருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக பல பகுதிகள் சென்னை மாநகர எல்லையில் சென்னை மாநகரின் புறநகர் பகுதியாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த புறநகர் பகுதிகளுக்கு அதிகமாக செலவிடவேண்டியிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது. பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மட்டும் 60 ஆசிரியர்கள் இடம் காலியாக இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்து ஆவடி நகரியத்தில் 40 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் படவேண்டியிருக்கிறது. பள்ளிக்கூட கட்டிடங்களும் சரியாக அமையவில்லை. ஆகவே, பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு இன்னும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். காரணம் அது ஒரு புறநகர் பகுதி. ஆவடி ஒரு நகரியம். அதற்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லை. நகரியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக, ஆவடி நகரியம் ஆவதற்கு முன்னாலே அங்கே ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் இருந்தது. அந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தை 1975 ஆம் ஆண்டு நேமத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டும் இதுநாள் வரையில் மாற்றப் படவில்லை. அந்த நகரியத்திற்கு பெரிய மருத்துவமனை கட்டப்பட வேண்டும். அதற்கு முன்னால் 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னோம்; இன்னும் உருவாக்கப்பட வில்லை. விரைவிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. து. இராசரத்தினம்]

[பிற்பகல் 1.20]

அடுத்து ஆவடி நகராட்சிக்குப் போதிய வருவாய் இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. அந்த வருவாய் 30 சதவீதம்தான் உள்ளது. அதை வைத்துக்கொண்டு எந்தப்பணியையும் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே அங்கே வருகின்ற அதிகாரிகளும், இந்த நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றிக்கொண்டு போய்விடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே நகராட்சிகள் பெரிதாக இருக்கக்கூடிய நிலையிலும் போதிய வருவாய் இல்லாத நிலையிலும் பல பணிகளும் செய்யப் படாத நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கே குடிதண்ணீர் கூட கிடைக்காத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. குடிநீர் குறித்து நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன் 3—1—1978 அன்று. ஆனால் அமைச்சரவர்களிடத்திலே இருந்து அதாவது அந்தத் துறையிலே இருந்து 16—1—1979 அன்றுதான் எனக்குப் பதில் வந்தது. ஓராண்டுக் காலம் கழித்து வந்தது. அவ்வாறு வந்த பதிலில் நேரடியாக இந்தத் திட்டத்தை தற்போது நிறைவேற்றுவதாக இல்லை என்று சொன்னாலும் பாதகம் இல்லை. ஆனால் அதிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் ஏதோ 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் காலன் தண்ணீர் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் அதை 4 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் காலன் என்ற அளவிலே உயர்த்திக் கொடுக்கலாமா என்று கருதுவதாகவும் சொல்லப் பட்டிருந்தது. ஆவடி நகரத்திலே தண்ணீர் இல்லாத பிரச்சினையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று திட்டமிட்டு ஆய்வு செய்து ஆவடி நகரியமும், அம்பத்தூர் நகரியமும் 3.66 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் - தீட்டி அதிட்டம் இன்றுவரையில் செயல்படாமல் இருந்துகொண்டு வருகின்றது. அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவந்து கொடுத்தால்தான் சிறப்பாக அமையும். ஆகவே உடனடியாக கொடுப்பதன் மூலமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலைகளையும், பாலங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் என்னுடைய பகுதியிலே பூந்தமல்லிக்கும் பட்டாபிராமுக்கும் செல்லுகின்ற சாலையிலே கடந்த ஆண்டு 14 இலட்சம் ரூபாய்க்கு உடைபட்ட பாலத்தைத் திரும்பக் கட்டுவதற்கு திட்டம் தீட்டப்பட்டு இருந்தது. அதாவது கூவம் ஆற்றிலே உடைபட்ட பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டு இன்னும் அது கட்டப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. அந்தப் பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு 24 ஆம் தேதி வருகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்போது அவர்கள் நேரடியாகப் பார்வையிட்டு அதற்கான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. து. இராசரத்தினம்] [1980 ஜூலை 21]

உடைபட்ட பாலத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். உடைந்து விடும் நிலையிலும் சில பாலங்கள் இருக்கின்றது. திருவள்ளூருக்கும், பூந்தமல்லிக்கும் இடையிலே 29 வது கிலோ மீட்டரில் பாலம் உடையக்கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றன. கூவம் ஆற்றிலே இருந்து செம்பரம்பாக்கம் ஏரிக்குச் செல்லக்கூடிய கால்வாய் அது. அதிலே இருமருங்கிலும் மண் எடுத்திருப்பதன் காரணத்தால் அது உடையக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றது. உடனே அதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு 2 இலட்ச ரூபாய் நஷ்டமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்து, திருவேற்காட்டிலே ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது 10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில். ஆனால் அதற்கு பாதை போட வேண்டும் என்று கேட்டும் இதுவரையில் கவனிக்கப்படவில்லை. அதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் உடனடியாக.

அடுத்து தேசிய நெடுஞ்சாலையில் 17 கிலோமீட்டர் தொலைவில் தேவையற்ற முறையில் 3 அடி பைப்புகள் மார்ச் மாதம் கொண்டுவந்துபோடப்பட்டிருக்கின்றன. கல்வெட்டுகள் அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பணம் செலவு செய்ய முடியவில்லை என்ற காரணத்தால் அந்தப்பணி செய்யப்பட்டு அப்படியே நிற்கிறது. ஆகவே நெடுஞ்சாலையினுடைய வேலை நடைபெறவில்லை. அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும். அடுத்து பூந்தமல்லிக்கும் ஆவடிக்கும் செல்லுகின்ற சாலைக்கும், சென்னைக்கும் பெங்களூருக்கும் செல்லுகின்ற சாலைக்கும், இடையிலே சென்னீரூப்பத்தில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு இதுவரை 20 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். கடந்த வாரம் கூட ஒருவரை சாகடித்த காரணத்தால் ஒரு டிரைவரும் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே அங்கே ஒரு தீவத் திட்டு ஒன்று அதாவது ட்ராஃபிக் அயலன்ட் ஒன்று கட்டப்படவேண்டும். இது குறித்து மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டும் இன்னும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றது. அருள்சூர்து இதை உடனடியாகச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்சார விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சி மன்றமாக இருந்தாலும், ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருந்தாலும், நகராட்சியாக இருந்தாலும் 100-க்கு 10, 12 விளக்குகள் கூட சரியாக எரிவதில்லை. ஆனால் ஏதோ 100-க்கு 100 எரிவதைப்போல 50 சதவீதம் மின்சார வெட்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் தெருவிளக்குகள் நிறுத்தி வைக்கப்படும் என்று ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கின்றது. தெருவிளக்குகள் அறவே எரியாத நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிலையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூன் 21] [திரு. து. இராசரத்தினம்]

அடுத்து ஆவடி-வாணியன்சத்திரம் சாலையைப் பொறுத்த வரையில் அது நெடுஞ்சாலைத் துறையினரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டு ஏழாண்டுக்காலம் ஆகின்றன. ஆனால் அந்தப் பாதை இன்னும் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றது. நான் நேற்றுக்கூட அந்தப் பகுதிக்குப் போகும்போது காரை எடுத்துக்கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. இதுகுறித்து மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் முடிவு எடுத்தோம். ஆனால் இதுவரையில் ஏதுவும் செய்யப்படவில்லை. ஆக இன்றையதினம் ஊராட்சி மன்றங்கள் சிறப்பாக செயல்பட வேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற நேரத்தில் அதற்கு உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தியாகவேண்டும். அவ்வாறு தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் வாக்காளர்களுக்கு 18 வயது ஆக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு காலத்தைத் தள்ளிக்கொண்டு போகிறீர்கள். கிராமத் திற்கும் ஒன்றியத்திற்கும் காந்தியார் கண்ட கனவை நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடக்கூடாது. கடந்த 5 ஆண்டுக்காலமாக அவ்வாறு சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலையை உடனடியாகப் போக்குகின்ற வகையில் உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குடிநீர் வாரியத்திற்கும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாத நிலையில் பொது மக்களுக்கு போதுமான குடிநீர் கிடைக்காத நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே இவை குறித்து வேகமாகச் செயல்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் அவர்களின் அனுமதி பெற்று என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை மட்டும் இங்கே எடுத்துச்சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

கிழக்கு கடற்கரையோரம் வழிப்பாதை அமையும் என்ற நம்பிக்கை ஓங்கி வருகிற வேலையில் இந்த கடற்கரை ரோடு கன்னியாகுமரியோடு நின்றுவிடாமல் இன்னும் சற்று விஸ்தரிப்பதாக இருந்தால், திருவனந்தபுரம் நகரைத்தொட்டு, மேற்கே பாம்பே நகரை எட்டுகிற மேற்கு கடற்கரை வழிப்பாதையும் அமைந்து விடும் என்பதனை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆனால், அங்கு ஏற்படுகிற இடைஞ்சல்களை நீக்க சில சிறிய பாலங்கள் தேவைப்படும்.

அதுபோக மிக முக்கியமான பாலம் ஒன்றும் அங்கே தேவைப் படுகிறது. மணக்குடி என்ற ஒரு பகுதி அங்கே இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அங்கே ரோடுகள் துண்டு துண்டாக இருந்தாலும் மணக்குடியில் வருகிற ஒரு காயல் அந்த ரோடுகளை இணைய விடாமல் செய்துக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அங்கே பாலம் அமைப்பதாக இருந்தால் துண்டு துண்டாக இருக்கும் ரோடு

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்] [1980 ஜூலை 21]

களுக்கும் இணைப்பு ஏற்பட்டு விடும். அதன் வாயிலாக மேற்குக் கடற்கரையோர ரோடுகளும் அமைந்துவிடும் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பத்மநாபபுரம் தொகுதியில் ஈத்தவிளை, சரல் என்கிற இரண்டு ஊர்களையும் இணைப்பதற்காக அமையப்பெற்றிருக்கும் ரோடு மிக நல்ல முறையில் அமைந்துள்ளது. நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் வாழ்கிற பகுதியாகவும் அது இருக்கிறது. ஆனால், அந்த ரோடில் பஸ் போக்குவரத்து விட வசதியில்லாமல் சில தடைகள் இருக்கின்றன. ஈத்தவிளை என்ற இடத்தில் ஒரு குறுகலான பாலமும், வள்ளியாறு என்ற ஆற்றிற்கு குறுக்கே ஒரு குறுகலான பாலமும் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்தப் பகுதியில் பஸ் போக்குவரத்து விட முடியவில்லை. இந்த இரண்டு பாலங்களையும் சற்று விரிவு படுத்துவதாக இருந்தால், அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிற மக்களின் நெடுநாள் வேண்டுகோளான பஸ் வசதியை அவர்களுக்கு மிகச் சலப்பமாக செய்து தர முடியும் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அந்த இரண்டு பாலங்களையும் விரிவுபடுத்த, அகலப்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கொளச்சல் என்ற நகரில் பாம்பூர் வாய்க்கால் என்ற சிறு ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. கொளச்சலிலிருந்து கருங்கல் செல்கிற ரோடில், அந்த வாய்க்காலின்மீது குறுகலான ஒரு பாலம் கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. அந்தப் பாலம் குறுகலாக இருக்கிற காரணத்தினால் பிளஷர் கார்கள் கூட, போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பாலத்தின் அடுத்த பகுதியில் சைமன் காலனி என்கிற மீனவ குடியிருப்பு இருக்கிறது. அந்த மீனவ குடியிருப்புக்கு செல்ல அந்த வசதியும் இல்லை. அந்தப் பாலம் மிகவும் குறுகலாக இருப்பதினால் கார்கள்கூட அந்த வழியாகப் போக முடியவில்லை. அந்தப் பாலத்தை தயவு செய்து விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்றும், கொளச்சலிலிருந்து கருங்கல் செல்கிற பாலத்தையும் விரிவுபடுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும் அந்தப் பாலங்கள் மிகவும் குறுகலாக இருக்கிற காரணத்தினால், பஸ்கள் சுவற்றில் மோதி விபத்துக்குள்ளாக நேரிடும் அபாயம் இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்திற் கொண்டு, அந்தப் பாலங்களை விரிவுபடுத்தி, அகலப் படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் முக்கியமான குறிப்பிட்ட திட்டங்களை, மட்டும் இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிற காரணத்தினால் அவைகள் நிச்சயமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்தில் இருக்கும் என்கிற நம்பிக்கையோடு, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

1980 ஜூலை 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

சட்டமன்றப் பேரவை மீண்டும் மாலை 4-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

*திரு.பு.கோ.ஆனார் ஜெகதீசன்: பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக்கோரிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம ராஜ்யம் என்று மகாத்மா காந்தி அடிகளால் துவக்கி வைக்கப்பட்ட இந்த பஞ்சாயத்து சிறப்பாக நடந்து வந்தது. ஆனால், அந்த கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இன்று வருவாய் இல்லாத ஒரு அவலநிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்று சர்சார்ஜ், ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி போன்ற வரி இனங்கள் மூலமாக்தான் பஞ்சாயத்துக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு நிரந்தர-வருவாய் தரக்கூடிய வீட்டுவரி, தொழில்வரி, வாகன வரி போன்ற வரிகள் இன்று வசூலிக்கப் படாமல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் தேங்கிக் கிடக்கிறது. இதற்குக் காரணம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் வரி வசூலிக்கக்கூடிய கிராம முன்சீப்கள், கிராம கணக்குப்பிள்ளைகள் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த கிராம அதிகாரிகள் இன்று அதற்குரிய கவனம் செலுத்தாமல் முடிந்தளவிற்கு செய்திறார்களே தவிர போதிய வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் அவர்கள் வசூல் செய்யவில்லை. ஆகவே, இந்த நிலையை மாற்றி கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் தன்னுடைய வருவாய்க்கு உட்பட்ட அளவில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒவ்வொரு அலுவலரை நியமித்து அதன்மூலம் தன் வாருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1958 ஆம் ஆண்டு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் ஒரே குழப்பமான நிலையில் ஒன்றுக்கொன்று முரணான சட்டமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர் தன் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட அளவில் செய்ய வேண்டி ஒரு வழக்கை தொடருவாரேயானால் அந்த வழக்கு பஞ்சாயத்துக்கு அனுகூலமாக இல்லாமல் நேர்முரணான அளவில் இன்றைக்கு வழக்கு மன்றங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட முரணான, ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட, குழப்பமான பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பு. கோ. ஆனூர்ஜெகதீசன்] [1980 ஜூலை 21]

பல பஞ்சாயத்துக்களில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் எட்டு கிராமங்கள், ஒன்பது கிராமங்கள் என்றளவில் சேர்ந்து எந்தக் கிராமமும் முன்னேற முடியாத அளவிற்கு, பஞ்சாயத்துக்கள் சரிவர நிர்வாகம் செய்ய முடியாத அளவிற்கு இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களை இரண்டு அல்லது மூன்றாகப் பிரித்துத் தீரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் கிராமங்களும் தனது வருவாயை தேடித்தீரவேண்டும் என்ற இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக எனது தொகுதியில் உள்ள விட்டலாபுரத்தில் ஏறக்குறைய ஆறு கிராமங்கள் அதோடு இணைந்திருக்கிறது. ஆகவே, எந்தக் கிராமமும் முன்னேற முடியாத அளவிற்கு ஸ்தம்பித்துப்போய் இருக்கிறது.

அதேபோல் மிகப் பெரிய ஒன்றியங்களை இரண்டு அல்லது மூன்றாகப் பிரித்துத் தீரவேண்டும். அதற்காக எவ்வளவு செலவானாலும், எவ்வளவு காலதாமதமானாலும், அதை ஏற்றுச் செய்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற உத்திரமேரூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 72 பஞ்சாயத்துக்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. ஆகவே, அதை இரண்டு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களாகப் பிரிக்கலாம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இ.ஓ.-(சி.) என்று கூட்டுறவு விரிவு அலுவலர் பதவியிலே இருக்கிறார். இ.ஓ. (ஐ) என்று தொழில் விரிவு அலுவலர் அங்கே பதவியிலே இருக்கிறார். அந்த பதவிகளை வகிப்பவர்கள் தங்களுக்கு எந்த விதமான வேலையும் இன்றி, ஊர் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் பதவியாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களை எந்த இடத்திலே, அமர்த்தினால், அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமோ அந்த இடங்களிலே அவர்களை அமர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பதவிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே அன்றையதினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னும் அங்கே பதவியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஊராட்சிகள் இன்றைய தினம் ஒன்றிய ஆணையர் மூலமாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய செலவினங்களை யார் தணிக்கை செய்கிறார்கள்? அவருக்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரி, இ.ஓ.(பி) தணிக்கை செய்கிற முறை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்த்து, அவருக்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகளைக் கொண்டு அந்த கணக்குகள் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும்; ஆடிட் செய்யப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையான நிலை, செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற தன்மை இருக்க முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. பு. கோ. ஆனார் ஜெகதீசன்]

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கலைக்கப்பட்டது ; அப்போது பதவியிலிருந்த ஊராட்சித் தலைவர்கள் பதவியை இழந்து விட்டார்கள். ஆனாலும்கூட அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி கட்டிடங்கள் வானொலி கட்டிடம், குடிநீர் தேக்கக் கட்டிடங்கள் போன்றவைகளை காப்பாற்றக்கூடியப் பொறுப்பை அவர்கள் இன்னும் வகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்குள்ள குடிமக்களுக்கும், முன்பு ஊராட்சித் தலைவர்களாக இருந்தவர்களுக்கும் தகராறுகள், தொல்லைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், அத்தகைய பொறுப்புகளை ஆணையர் ஏற்றுத் தீர வேண்டும்.

ஒன்றியங்களில் இருக்கின்ற கிராம நல ஊழியர்கள் நகரப் பகுதிகளிலே குடியிருக்கின்ற காரணத்தினால், தலைமை இடத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்குப் போவதில்லை. அதனால், கிராமத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கிராமத்தை வழிநடத்திச் செல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் நகரப் பகுதிகளிலே தங்கிக் கொண்டிருப்பதால், அவர்களால் போதிய கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. இது ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளுக்காக தொடங்கப்பட்டிருக்கின்ற தொடக்கப் பள்ளிகள் கீற்றுத் தொட்டிகளாக, குழந்தைகளுக்கு படிக்கலாயக்கற்ற வகையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் அனைத்தும் ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, கட்டிடங்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஊராட்சிகளில் அப்போது பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து பல கிணறுகள் வெட்டப்பட்டன. அப்படி கட்டி முடிக்கப்பட்ட கிணறுகளில் இன்றைக்கும் தண்ணீர் எடுக்கமுடியவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட குடிநீர் கிணறுகளுக்கு ராட்டினம் போடுவதற்குக்கூட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி வசதி இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட கிணறுகளை பாதுகாக்கவும், அந்தக் கிணறுகளுக்கு சாதாரண ராட்டினம் போட முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமையையும் மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு செலவிடுவதற்கு நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால், நீங்களே இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமே என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சி அமைச்சராக இருக்கின்றவர் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சராகவும் இருப்பது பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன். கிராமச் சாலைகள், இணைப்புச் சாலைகள், நெடுஞ்

[திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன்] [1980 ஜூலை 21]

சாலைகள் ஒன்றுக் கொன்று ஏற்புடையதாக இல்லாமல், ஒன்றுக்கு செலவிடுவதை மற்றொன்றுக்குச் செலவிடுவதால். அப்படியில்லாமல் கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கி இருக்கும் தொகையை அந்தக் கிராமங்களுக்கே செலவிட்டு, நல்ல முறையிலே பாதைகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இணைப்புச் சாலைகள் கேட்பாரற்ற முறையில் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்குச் செல்வதற்கு நல்ல சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக, மணல் பகுதிகளில், அதாவது கடலோரப் பகுதிகளில் மீனவர்கள் வாழ்கின்ற குப்பங்களுக்குப் போவதற்கு சாலைகள் கிடையாது. அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களுக்கு சாலைகள் போடுகின்ற பொறுப்பை ஏற்படுத்தித் தருமாறு அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகள் மிகுந்த நளமுள்ளவையாக நெடுந்தாரமுள்ளதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் 6 கிலோ மீட்டர், 8 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலே இருந்து அவைகளை எடுத்து செலவு செய்ய முடியாத நிலையிலே இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட சாலைகளை சர்க்காரே ஏற்று, ஹைவேஸ், ரூரல் ஓர்க்ஸ் என்பதில் ஏற்று அவைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-10]

என்னுடைய பகுதியில் இடையாத்தூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தைப் பற்றிச் சட்ட மன்றத்தில் கூட இரண்டொரு தினங்களுக்கு முன்பு விவாதிக்கப்பட்டது. அந்தக் கிராமம் பாலாற்றுக்கு நடுவே ஒரு தீவாக இருக்கிறது. மழையால் புயலால் வெள்ளம் வரும்போது அந்தத் தீவிலிருந்து யாரும் வெளியே வரமுடியாத அவல நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பாலாற்றுக்குக் குறுக்கே பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை 30 ஆண்டுக் காலமாக இருந்தும் கூட இதுவரை பாலத்தைக் கட்டித் தர இயலாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசு தனியான கவனம் செலுத்தி இடையாத்தூர் பாலாற்றுப் பாலத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெடுமபூர்-நடுவக்கரை பாலத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு 5½ இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது கட்டப்படாமலே இருக்கிறது. நெருமபூர்-நடுவக்கரை பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை, 21] [திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

மலாலிந்தம்-சானூர் சாலை 10 கிலோ மீட்டர் ; நெரும்பூர்-வல்லபுரம் சாலை 9 கிலோ மீட்டர் ஆகிய இரண்டு சாலைகளையும் பெருவழித் துறையில் சேர்த்தால் அந்தச் சாலைகள் நல்ல முறையில் போடுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் கிராமப் புறங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்ற தொடக்கப் பள்ளிகள் எல்லாம் கீற்றுக் கொட்டகைகளில் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே எடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து செலவு செய்து கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும்.

முன்னதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள கிணறுகளுக்கான ரிப்பேர்கள்—பிளாட்பாரம் போடுதல் போன்ற அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பொது நிதியில் இருந்து எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. எம். தேவராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த வேலூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று உள்ளாட்சித் துறை ஊழல் ஆட்சித் துறையாக இயங்குகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. புதிய திட்டங்கள் தொடங்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, வேலூர் நகரின் குடிநீர்த் திட்டத்திற்குத் தமிழக அரசு ஒரு கோடி முப்பது இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி நடவடிக்கையில் உள்ளது. இத்திட்டம் துவங்கப்பட்டதால் 1977-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் குடிநீர் வரி ரூ. 2.50-ல் இருந்து ரூ. 7.50 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. தெருக்கள் அனைத்தும் தோண்டப்பட்டுள்ளது. இன்றும் மூடப்படாமல் பொதுமக்களுக்கு இடையூறாக உள்ளது. தண்ணீர் வரவில்லை. அதிகாரிகள் வெறும் கோப்பு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். தவிர உண்மையான திட்டம் செயல்படுவதாக இல்லை. எனவே, இத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி எவ்வளவு செலவானது? எப்போது திட்டம் முடிவடையும்? எப்போது தண்ணீர் கிடைக்கும்? என வேலூர் மக்கள் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டுள்ளனர். நகராட்சியில் வழக்கமாக உள்ள தண்ணீர் சப்ளை கூட சரியாக விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க நகராட்சி நிர்வாகமானது எதுவும் மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. வி. எம். தேவராஜ்] [1980 ஜூலை, 21]

வட்டார வளர்ச்சி முனைகளைப் பற்றி இக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வேலூர் இத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும் ஏன் இதுவரை அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை? இந்த நகரம் புறக்கணிக்கப்படுவதாகக்கருதுகின்றேன். வளர்ச்சி பெறும் வகையில் அரசு தீவிரம் காட்ட வேண்டுமெனக் கோருகிறேன். வட்டார ஆய்வாளர்களே வேலூர் நகருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தும் இந்தநகரில் நடக்கும் தவறுகளையும், சுற்றுப்புற நகரில் நடைபெறும் தவறுகளையும் கண்டு பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. இவர்களும் நிர்வாகிகளுக்கு உடந்தையாக இருப்பார்களா என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது.

வேலூர் நகரில் சுமார் 3,500 தெருவிளக்குகள் உள்ளன. நகராட்சியில் கவுன்சில் பணியாற்றியபோது பொது மக்களின் திருப்திக்கேற்றவாறு அவ்வப்போது உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. தற்போது பாதிக்கும் குறைவான விளக்குகள் எரிகின்றன. நகராட்சியிலும், மின்சார அலுவலகத்திலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலை உடனடியாக மாற்றப்பட்டு தெரு விளக்குகள் நல்ல முறையில் எரியவைக்க உரிய நடவடிக்கையினை எடுக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வேலூர் நகரம் வளர்ந்து வரும் பெரிய நகரங்களில் ஒன்றாகும். வேலூரில் பஸ் நிலையம் தற்போது உள்ளதை விரிவுபடுத்த திட்டமிடப்பட்டிருந்தும் எவ்விதப் பணியும் துவங்காமல் உள்ளது. இதனை அரசு கவனித்து உரிய பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கோருகிறேன்.

வேலூர் நகரம் ஸ்யேஷல் கிரேட் நகராட்சியாக இருந்த போதிலும் நகரின் பாதைகள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் உள்ளன. குறிப்பாக சமீப காலங்களில் ரோடு வசதி எதுவும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

வேலூர் நகரில் குடிசை அபிவிருத்தித் திட்டப் பணிகளுக்காக அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ள தொகைகள் இன்னும் செலவிடப்படாமலிருப்பதால் குடிசைப் பகுதிகளும் தாழ்த்தப்பட்ட பகுதிகளும் முன்னேற்றம் அடையாமல் உள்ளது. இதன் மீது அரசு தனி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கோருகின்றேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக அபிவிருத்தி செய்வதற்கு தீவிரம் காட்ட வேண்டுமென்று கோருகிறேன். வேலூர் நகராட்சியில் நீண்ட நாட்களாக உள்ள கோரிக்கையாக பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் இருக்கிறது. அதை அமல்படுத்த தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து நகரின் நலனைப் பாதுகாக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. வி. எம். தேவராஜ்]

அரசினர் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அனைத்து சலுகைகளும் உடனுக்குடன் நகராட்சி ஊழியர்களுக்கு வழங்கப் பட அரசு ஆவன செய்யவேண்டும். அரசு ஊழியர்கள் போன்று நகராட்சி ஊழியர்களுக்கும் பணியில் சேர்ந்த தேதி முதல். பென்ஷன் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

கடந்த 4 ஆண்டுகளாக உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடைபெறாமல் அதிகாரிகளால் நிர்வாகம் நடைபெற்று வருவதால் ஊழல் அதிகமாக உள்ளது. அலுவலகங்களில் லஞ்சம் கொடுக்காமல் எந்த வேலையும் நடைபெறுவது இல்லை. ஆசிரியர் நியமனம், மாற்றம், இவைகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் லஞ்சம் வாங்கி வருகின்றனர். சமீபத்தில் வேலூர் நகராட்சியில் மேல் நிலைப் பள்ளிக்கான ஆசிரியர்கள் நியமனத்தில் சுமார் ரூ. 6,000 வரை ஒவ்வொருவரிடமும் லஞ்சம் பெறப்பட்டுள்ளது. சமீப காலமாக வேலூர் நகரில் நகராட்சியில் ஆளும் கட்சியினர் தலையீடு அதிகமாக உள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால் அதைத் தனியாக வைத்துக் கொள்ளலாம், பொதுவாகப் பேசுங்கள்.

திரு. வி. எம். தேவராஜ் : நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். கடந்த 1980-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 23-ம் நாளில் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் வேலூர் வருகையின் போது ஆளுங்கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்களை அதிகாரிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அவர்கள் சொல்வதை செய்யுமாறு சொல்லியதன்பேரில் இவர்கள் தலையீடுமேலும் அதிகமாக உள்ளது.

வேலூர் நகரிலிருந்து 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள பாலமதி ஊராட்சியைச் சேர்ந்த செங்காநாத்து கிராமத்துக்கு ரோடு வசதியின்றி வரப்பு மீது செல்லும் நிலைமை உள்ளது. இதை உடனடியாக தமிழக அரசு கவனித்து விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்போலவே வேலூரில் வசிக்கின்ற முஸ்லீம் மக்கள் நோன்பு நோற்பதற்கு வசதியாக குடிதண்ணீர் வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம். நன்றி.

திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆலந்தூர் தொகுதியின் மக்களால் வாக்களிக்கப்பட்டு வெற்றி பெற்றதற்காக நான் அந்தத் தொகுதியின் மக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்

[திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக்] [1980 ஜூலை 21]

சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள உள்ளாட்சி பற்றிய இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவருக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியைக் குறித்து, 1, 2 கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என எண்ணுகிறேன்.

ஆலந்தூர் நகராட்சியில் 1972-ம் ஆண்டு பாலாறு குடிநீர்த் திட்டத்தை துவக்கி வைத்தும் இதுநாள் வரையிலேயும் தண்ணீர் தராமல் அந்த மக்களை ஏமாற்றி வந்த அரசியல்வாதிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டரை ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்திலே புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே இடைக்காலத் திட்டமாக ஆலந்தூர் பகுதிக்கு திருவான்மியூர் அருகிலிருந்து ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னாலே சில பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பெருமை என்பதை நான் கட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். அதேபோல் 150 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள ஆலந்தூர் நகராட்சியில் 40 கிலோ மீட்டர் வரையில்தான் தூசிப் படியாத சாலைகள் இருக்கின்றன. மீதியெல்லாம் மண் சாலைகளாக இருப்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அந்த நகராட்சிக்கு நிதிநிலை குறைவாக இருப்பதால் அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியம் அதற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே வானுவம்பேட்டை, தாம்பரம் ஆலந்தூர் தொகுதியை இணைக்கிற வழியில் ஒரு கல்வர்ட் இருக்கிறது. நீண்ட காலமாகக் கட்டப்படாமல் பஸ்கள் போக்குவரத்து இல்லாமல் இருக்கிறது. இடைக்காலத் திட்டமாக ஒரு சிறிய திட்டம் செய்து இருக்கிறோம், அந்த கல்வெர்டை கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-20]

ஆலந்தூர் நகராட்சியில் 1,600 லைட்டுகள் இருக்கின்றன. அந்த லைட்டுகளில், நகராட்சியாகப் பொறுப் பேற்றிருக்கும் பொழுது கிட்டத்தட்ட 75 பர்சென்டாவது எரிந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு 20 பர்சென்டாகூட அந்த நகராட்சியில் லைட் எரியவில்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பாலாறு குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்கு இன்றைக்கு 7 கோடியே 8 இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி இன்றைக்கு ஆரம்பிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காக நான் புரட்சித் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த நிலைமைகளை உடனடியாக உருவாக்கித் தந்து ஆலந்தூர் நகராட்சிக்கும், பல்லவபுரம்

1980 ஜூலை 21] [திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக்]

நகராட்சி மக்களுக்கும் தண்ணீர் தருவதற்கு நமது அரசு உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பல்லாவரம் நகராட்சியிலே மின்சாரக் குறைபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன.

பேருந்து செல்லும் பாதைகள், ஆலந்தூர் நகராட்சியில் எம். கே. என். ரோடு $4\frac{1}{2}$ கிலோ மீட்டர், பழுவந்தாங்கல், நங்கநல்லூர் 4 கிலோமீட்டர் ஏற்கனவே ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய ரோடுகள் 10 கிலோ மீட்டர்கள் இருக்கும். இந்தப் பாதையை இதுநாள்வரையில் நல்ல பாதையாக அமைத்துத் தரவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகிறேன்.

பல்லாவரம் நகராட்சியில் ஒன்றரை கிலோ மீட்டர் தூரம் தான் இராஜேந்திர பிரசாத் ரோடை ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொண்டது. மீதி எடுக்க வேண்டிய ரோடுகள், கீழ்க்கண்ட கீழ்க்கண்ட தர்க்கா ரோடு மூன்றரை கிலோ மீட்டர், ஜி.எஸ்.டி. ரோட்டிலிருந்து நெம்மலச்சேரி ரோடு நான்கு கிலோ மீட்டர், ஆகமொத்தம் ஏழு கிலோ மீட்டர் பாதையை இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

பாலாறு குடிதண்ணீர்த் திட்டம் 1972-இல் துவங்கப் பட்டு, ஒவ்வொரு நகராட்சியும், வருஷத்திற்கு, எல். ஐ. சி. வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியாகக் கட்டினால், ஒரு ஆண்டுக்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் என்றால், 1972-இலிருந்து இதுவரையில் 1980-ஆம் ஆண்டு வரையில் எத்தனை இலட்சம் ரூபாய் ஒவ்வொரு நகராட்சியும் கட்டித் தீர வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே இருக்கின்ற சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது யாருடைய காலத்திலே நடந்தது என்பதை நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் ஒருவர், உள்ளாட்சித் துறையைப் பற்றி மட்டமாகப் பேசினார்கள். (குறுக்கீடு) குறையாகப் பேசினார்கள். நாங்கள் இருப்பதைத்தானே சொல்கிறோம், ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டத்தில் யார், எவ்வளவு பகிர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதைக்கூட நான் சொல்ல முடியும் என்றாலும், எங்களுக்குத் தெரியும்—இருந்தாலும், பழைய நண்பர்கள், சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும், எல்லோரையும் பற்றியும், நாட்டுமக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

[திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக்]

[1980 ஜூலை 21]

நடந்து முடிந்த சட்டப்பேரவைத் தேர்தலில் மலையைத் திருடிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். (மனியடிக்கப்பட்டது) நான் இப்பொழுது தான் அசெம்பிளியிலேயே பேசுகிறேன். அவ்வாறு சொன்னார்கள். நான் முதலிலே 1977-இல் வெற்றிபெற்றபொழுது 30,691 ஓட்டுகள் பெற்றேன், வெற்றி பெற்றேன். இன்றைக்கு 50,385 வாக்குகள் பெற்றேன் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இன்னொரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த மாதம் 30 ஆம் தேதி, மலையைத் திருடி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்களே அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். சென்ற ஆண்டு ரூ. 20,000-க்கு ஏலம் போனது. இந்த ஆண்டு ரூ. 1,41,000-க்கு ஏலம் போனது என்பதையும், இதைக்கொண்டு மலையைத் திருடியவர்கள் யார் என்பதும், யாருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் என்பதும் தெரியும் என்பதை மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்குத் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதே போல்தான், 1978 ஆம் ஆண்டு, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்தபிறகு, பம்மல் மலையை ஏலத்துக்குக்கொண்டு வந்தோம். முதல் முதலில், பழைய ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த மலை ரூ. 4,000-க்குத் தான் ஏலம் போனது. அப்பொழுது ஆட்சியாளர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் பங்கு இருந்தது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் பம்மல் மலை ரூ. 1,85,000-க்கு ஏலம் போனது என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

எனது தொகுதிக்கு இப்பொழுது ஆலந்தூர் என்று பெயர் வைத்துள்ளார்கள். அந்தத் தொகுதியில் புரட்சித் தலைவர் இரண்டு முறை வெற்றி பெற்றபொழுது, பரங்கிமலை தந்த பாரி வள்ளல் என்று சொன்னார்கள் என்பதற்காக, அந்தப் பரங்கி மலை தொகுதியை, ஆலந்தூர் என்று மாற்றினார்கள். அந்த ஆலந்தூர் என்ற பெயரைமாற்றி, மீண்டும் பரங்கி மலை என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம் என்று பெயரிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கண்ணியம் மிகுந்த காயதே மில்லத் அவர்களுடைய டட்டத்தை இங்கே சட்டமன்றப் பேரவையில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பைத் தந்த பேரவை தலவைருக்கு நன்றி தெவித்து விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

1980 ஜூலை 21]

*திரு. பி. துரைராஜ் : சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நெல்லை மாவட்டம் சங்கரநயினார்கோவில் தொகுதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கோட்டை என்று எதிர்க்கட்சியினரால் பேசப்பட்ட நிலையை மாற்றி, அது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கோட்டை என்று நடந்து முடிந்த தேர்தலில் நிரூபித்த நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சங்கரநயினார்கோவில் தொகுதி மக்களுக்கு, என்னை சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்து, இங்கு அனுப்பி, பேசுவாய்பளித்தமைக்காக, அந்தத் தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்குத் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துப் பேச ஆரம்பிக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள், நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி, சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைகள்-பாலங்கள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்பேரில், ஒருசில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மக்களாட்சித் தத்துவத்திற்கு மிக அடிப்படையானவை ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஊராட்சி மன்றங்களும் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அந்த மக்களுக்காக அமைந்த அந்தத் திட்டமானது ஒருங்கிணைந்து, பூரண வெற்றி பெறும் நிலையில், இந்தச் சட்டசபையிலே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மக்களாட்சித் தத்துவத்தை அறிவித்து, அந்த மக்களாட்சித் தத்துவம் பூரணமாக வெற்றி பெற வழி வகுத்ததை உள்ளபடியே நான் பாராட்டக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைப் போல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஊராட்சிகளும், இன்றைக்கு மிகமிக அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய சங்கரநயினார்கோயில் தொகுதியிலே, 3 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே, மேலநீலத்த நல்லூர் ஒன்றியம், குருவிகுளம் ஒன்றியம் போன்ற ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும், 47-க்கும் மேல் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, பெரிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களை, இரண்டாகப் பிரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக, 10, 15 கிராமங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து, கலிங்கப்பட்டி, வீரசி காமணி போன்ற கிராமங்களை, இரண்டாகப் பிரிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. துரைராஜ்]

[1980 ஜூலை 21]

தல்வியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு ஆரம்பப் பளிக்கூடங்களுக்காக ரூ. 5½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிகள் அனைத்துக் கிராமங்களிலும், பிள்ளைகள் படிக்க வசதியாக இருக்க வேண்டுமென்று வசதி செய்ய இருப்பதை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே போல், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக மாற்றி அறிவித்திருப்பதற்காக ஆசிரியராக இருந்தவன் என்ற காரணத்தினாலே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் சன் அங்குள்ள ஆசிரியர்களை, அரசியல் கட்சி மாச்சரியம் கொண்டு அனாவசியமாக மாற்றுகிறார்கள். 1967 ஆம் ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக பதவியேற்றபோது, அரசியல் கண்ணோட்டங்களுக்காக ஆசிரியர்களை மாற்றுவதைத் தடுக்க, அந்தந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் உள்ளிட்ட ஒரு மாறுதல் கமிட்டி 'டிரான்ஸ்பர் கமிட்டி' ஏற்படுத்தினார்கள். அதைப்போன்றதொரு கமிட்டியை இப்போதும் ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-30]

அடுத்து, இணைப்பு சாலைகள். என்னுடைய தொகுதியில் மேலநீலித்தநல்லூர் ஒன்றியம் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட தொகுதியாகும். எங்கு பார்த்தாலும் சாலைகள் குண்டும் குழியுமாக இருக்கின்றன. நல்ல சாலைகளே கிடையாது. அந்த நிலையில் அங்குள்ள மக்கள் நகரத்திற்குப்போக முடியாத அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் நல்ல சாலை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் வீரசிகாபணி என்ற கிராமத்தில் ஒரு குடிநீர்தொட்டி இருக்கிறது. அதைப் பராமரிக்கும் முழுப் பொறுப்பும் அந்த ஊரைச் சேர்ந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவரிடம் இருக்கிறது. அவர் அங்கே உள்ள பம்ப் செட்டைக் கழற்றி தன்னுடைய சொந்த நிலத்தில் உபயோகப்படுத்துவதாக மக்கள் புகார் கொடுத்தும் கூட, அங்கே இருக்கிற சங்கரநயினார் கோவில் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் நடவடிக்கை எடுக்காமல் அந்தத் தலைவருக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார். எனவே அதை எல்லாம் நீக்குவதற்கு அங்கே மக்கள் குழுவை அமைத்து அதன் மூலம்தான் செம்மைப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 21]

[திரு. பி. துரைராஜ்]

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பாரப் பட்டி என்ற கிராமம் காரிசாத்தான் என்ற ஊர் ஒரு தீவு போல காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தைச் சுற்றிக் குளங்களும், வாய்க்கால்களும் ஓடைகளும் இருக்கின்றன. மழைக்காலத்தில் அந்தக் கிராமத்தைச் சுற்றிலும் தண்ணீர் நின்று அங்கிருந்து மக்களோ அல்லது ஆடு மாடுகளோ கூட வெளியே செல்ல முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட அவல நிலையைப் போக்க பக்கத்திலுள்ள ஓடையில் பாலம் கட்டி, போக்குவரத்து வசதியை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறுபாசன வசதி. என் தொகுதியில் உள்ள மேலநீலித்தநல்லூர் கிராமத்தில் சென்ற ஆண்டு பெய்த மழையின் காரணமாக அங்கிருக்கின்ற கால்வாய்கள் அத்தனையும் தூர்ந்து போய் விட்டன. இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் மழைகளால் ஆரம்பமாகப் போகின்றது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு உட்பட்ட குளங்கள், கால்வாய்கள் அத்தனையையும் தூர் வாரி, கரையைப் பலப்படுத்தி, மழைத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வேலை செய்கின்ற கேங் மஸ்டீர் கூலிகளை அரசு ஊழியர்களாக்கி, அவர்கள் இறந்தால் ரூ. 10,000 கொடுக்கின்ற வசதிகள் இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் அரசு ஊழியர்களைப் போன்று சலுகைகளை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

***திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தினுடைய மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் மாவட்ட குழுக்களுக்குப் பின்னாலே அந்தப் பணி சிறப்பான முறையில் நடைபெறுவதற்காக உள்ளாட்சி மன்றங்கள் பணி ஆற்றி வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட பணியை அவர்கள் ஆற்றுவதற்காக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சி—நல்ல கொள்கைகளை நிலைநாட்டி வருகிறது. இடைக்காலத்திலே தடங்கல்கள் ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலே அந்தத் தலைவர்கள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு இன்றைக்கு தனி அதிகாரிகள் பணியாற்றினாலும், விரைவிலே

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1980 ஜூலை 21]

தேர்தல் நடத்தி அரசு பிரதிநிதிகளை போடுகின்ற வகையிலே இந்த அரசு பணியாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இடையில் அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்கள் நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்துகளிலே மக்கள் குழுக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் பலர் தற்போது பதவி இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் நீக்கி தற்போது இருக்கும் சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறவர்களைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்கள் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடங்களை எல்லாம் கட்டுவதற்கு உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்தில் சட்டவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் இல்லாத பல ஒன்றியங்களில் இருப்பதால், ஒன்றிய அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளுக்கு மானியம் கொடுக்கிறார்கள். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் அரசு மானியம் கிடைக்கிறது. ஆனால் பேரூராட்சிகளுக்கு அரசின் உதவி கிடைக்காமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் அவைகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி பேரூராட்சிகளுக்கும் மானியம் கொடுத்து, அவைகளை பற்றாக்குறை நிலையில் இருந்து போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுப்பதன் மூலம், அவைகளையும் வளமான முறையில் முன்னேற்றும் அடையச் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் இருக்கிற ஆசிரியர்கள் எல்லாம் இப்போது அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் அதிகார வரம்பிலிருந்து விலக்கி, கல்வித் துறையில் சேர்ப்பதன் மூலம் பஞ்சாயத்து பள்ளிகள் மேலும் நல்ல முறையில் வளரவும், ஆசிரியர்கள் சிறந்த முறையில் பணியாற்றவும் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல பகுதிகளில் பல பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. நிதி ஒதுக்குகிறபோது, ஒரு பள்ளிக் கூடம் கட்டுவதற்குத்தான் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நிலைமை நீடித்தால் இன்னும் 20 ஆண்டுகள் கழிந்தால்

1980 ஜூலை 21] [திரு. திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

தான் பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகள் அனைத்தும் பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பெற்றதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலையைத் தவிர்க்க மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தன்னிறைவுத் திட்டம், என்கிற திட்டத்தின் மூலம் குறுகிய காலத்தில் அதிகமான பள்ளிகள் கட்டுவதற்காக நடவடிக்கை மேற்கொண்டதற்காக என் பாரட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பள்ளி மாணவர்களுக்கு வசதியான இடங்களில் அமையத் தக்க வகையில் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டும். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்பு கு உறுப்பினர் மகுறிப்பிட்டார்கள். கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். இப்போது அந்தச் சாலையில் பாலங்கள் கட்டும் பணிதான் முடிந்து இருக்கிறதே ஒழிய அந்தச் சாலை சீரான முறையில் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, அந்தச் சாலையில் செல்கிறபோது வழி காட்டி விளக்கும் போர்டுகள் இல்லை. அங்கே இருக்கும் மக்களைக் கேட்டுத்தான் அந்த வழி எங்கே செல்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சாலைகளில் விளக்கக் குறிப்புகள் கொண்ட பலகைகள் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி. மணற்பாங்கான பகுதி. சாலை பராமரிப்பிற்காக நிதி ஒதுக்குகிற போது, எல்லா பகுதிகளுக்கும் ஒதுக்குவது போல் ஒரே மாதிரியான நிதியைத்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட காரணத்தால், என்னுடைய பகுதியில் உள்ள ரோடுகள் சரியான முறையில் அமைக்கப்பட முடியவில்லை. திருச்சி, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் இருந்துதான் கப்பி, சரளைக்கற்கள் நாகப் பட்டினம் நெடுஞ்சாலை டிவிஷனுக்கு வருகின்றன. இதனால் ஒதுக்கப்படும் பணம் லாரி வாடகைக்கே போய் விடுகிறது. இதனால் சாலை வேலைகள் குறைவாகவே செய்ய முடிகிறது. ஆகவே நாகப்பட்டினம் நெடுஞ்சாலை துறைக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அங்கு சாலைகளை நல்ல முறையில் சீரமைத்து சாலைப் போக்குவரத்தை சிறப்பாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் பகுதியில் இருந்து உப்பு மூட்டைகள் மேட்டூர் மற்றும் பல்வேறு இடங்களுக்குச் செல்கிறது. ரயில் போக்குவரத்து இல்லாததால், சாலை வழியாகத்தான் அவைகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் திருத்துறை பூண்டி—வேதாரண்யம் சாலை மோசமாக உள்ளது. சாலை

[திரு. எம்.எஸ்.மாணிக்கம்]

[1980 ஜூலை 21]

வசதி சரியாக இல்லாததால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள பல உப்பு உற்பத்தி நிறுவனங்கள் லாபத்தில் இயங்க முடியாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே திருச்சி செல்ல வேதாரண்யம்—தஞ்சாவூர் சாலையை திருத்துறைப்பூண்டி வழியாகவும் சென்னை செல்ல கும்பகோணம் போகும் வேதாரண்யம், தஞ்சாவூர் சாலையை திருத்துறைப்பூண்டி வழியாகவும் சாலைகளை இரண்டு வழி சாலையாக மாற்றி, உப்பு, சவுக்கு நல்லமுறையில் வெளிமார்க்கெட்டுக்கு எடுத்துச்சென்று விற்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம்—தலைஞாயிறு ஒன்றியங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 4 ஆம் தர பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களாக இருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலேயே 350 கிலோ மீட்டர் ஒன்றியச் சாலையை உடையது வேதாரண்யம் ஒன்றியமாகும். அந்த ஒன்றியத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி அந்தச் சாலைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில்—கடந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் ஒரு ஊரைப் பிரித்து—வெட்டாறு வடிகால் வெட்டினார்கள். அதனால் அந்த ஊரே இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவை இணைக்க பாலம் கட்டப்படவில்லை. முன்னால் இருந்த உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் வருவாய் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அந்த இடத்தை வந்து பார்வையிட்டு இருக்கிறார்கள் அங்கே பாலம் கட்டித் தருகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-40]

அனாதப்போல நீர்முளை—நத்தம்பள்ளம் சாலையில் ஒரு பாலம் கட்ட பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினரின் உறவுக்காரர் ஒருவர் டெண்டர் எடுத்திருந்தார். அந்த பாலத்தின் வேலை இதுவரையில் முடிக்கப்படவில்லை. அந்த பழவனாறு பாலத்தை உடனடியாகத் கட்டித்தர வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முள்ளியாற்றில் பன்னாள் ரோடு ஆதனூர், பஞ்சந்திக்குளம் மேற்கு ஆகிய இடங்களில் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்ற அந்த கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கடந்த கால ஆட்சியில் நடைபெற்ற தவறுகள் மேலும் நடக்க இடமளிக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

1980 ஜூலை 21]

[திரு. எம்.எஸ்.மாணிக்கம்]

சாலை போக்குவரத்தை நல்லமுறையில் உருவாக்கி கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்ற நல்ல பல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலைகளைப் பராமரிக்க வேதாரண்யம் ஒன்றியத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். இந்த ஒன்றிய சாலைகளில் 50 கிலோ மீட்டர் சாலைகளையாவது நெடுஞ்சாலைத் துறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; அதன்மூலம் எங்கள் கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு என். பெருமாள் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டின் நலன் கருதி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் சாலை வசதிக்கும், பாலங்கள் அமைப்புக்கும் கணிசமான நிதி ஒதுக்கியிருப்பதற்கு முதற்கண் அரசை பாராட்டுகிறேன்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் எனது தொகுதியான வரகூர் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி. இங்கு சாலை வசதிகளும், பாலங்கள் அமைப்பும் சரியாக இல்லை. திருச்சி—சென்னை என். எச். சாலையையும், பெரம்பலூர்—அரியலூர் நெடுஞ்சாலையையும் இணைக்கும் ஆலத்தூர், காரை, கொளக்கா நத்தம், அரியலூர் சாலை இருபத்தேழு ஊராட்சி கிராமங்களை இணைத்துச் செல்கிறது. இந்தச் சாலையின் குறுக்கே “இரயில் கவிழ்த்து சரித்திரம் படைத்த” மருதை காட்டாறு செல்கிறது. இந்த ஆற்றின் துண்டிப்பே இந்தச் சாலைப் போக்குவரத்திற்கு பெரும் தடையாக உள்ளது. எனவே இந்த இடத்தில் உறுதியான ஒரு மேம்பாலம் கட்டித்தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில்லக்குடியிலிருந்து அரியலூர், சிதம்பரம், திருச்சி சாலைக்குச் செல்லும் சில்லக்குடி நகல்சாலை சாலையையும், அரியலூர் அருணகிரி மங்கலம் சாலையையும் செப்பனிட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரழியிலிருந்து குரும்பாளையம் வழியாக கொளக்கா நத்தம் செல்லும் பாதையை தேசிய நெடுஞ்சாலையாக எடுத்து செப்பனிட்டு அதிலுள்ள பாலங்களை கட்டி போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்து அப்பகுதி மக்கள் நன்மை பெற உதவும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேவையூரிலிருந்து கீழப்புவியூர், ஆய்க்குடி, பரவாய், புதுவேட்டகுடி, காடூர் வழியாக செந்துறை செல்லும் சாலையை இதுவரை எந்த அரசும் பராமரிக்கவில்லை. ஆகவே நமது அரசு உடனடியாக அந்தச் சாலையை சீர்படுத்தியும், பாலங்கள்

[திரு. என். பெருமாள்]

[1980 ஜூலை 21]

கட்டியும் வசதி செய்து கொடுத்தால் போக்குவரத்து தடையின்றி அப்பகுதி மக்கள் பயனடைவார்கள். மேலும் இந்த சாலையால் சேலம்—திருச்சி—தஞ்சை ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களையும் இணைக்க கூடிய வாய்ப்புகள் உண்டு. ஆகவே உடனடியாக இச்சாலையை சீர்செய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

பெரம்பலூரிலிருந்து செங்குளம், சிறுகுடல் கீழப்பலியூர் வழியாக முருக்கங்குடி வரை செல்லும் சி. ஆர். சி. பேருந்தும் மற்றும் மதுபாலன், பிருந்தா, அனுகயா போன்ற தனியார் பேருந்துகளும் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. செங்குளம்—டு முருக்கங்குடி வரை சாலையில் தார் போடாமல் இருப்பதால் சிறிது மழை பெய்தாலும் பேருந்து போக்குவரத்து தடை படுகிறது. ஆகவே, அச்சாலையை தார் சாலையாக அமைத்து அப்பகுதி மக்களுக்கு உதவும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேப்பூரிலிருந்து நன்னை, பழைய அரசமங்கலம் வழியாக ஒகலூர் செல்லும் பாதையில் சின்னாறு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆற்றின் குறுக்கே பாலம் அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் குடிநீர் பிரச்சனை மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. ஆலத்தூர் ஒன்றியத்தில் சிறுகன்பூர், மாதவி, கடலூர், கூத்தூர், பிலிமிசை, ஆதனூர் போன்ற ஊர்களில் குடிநீர் கிடைக்காமல் பொதுமக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகின்றனர். வேப்பூர் யூனியனைச் சேர்ந்த வயலப்பாடி, பெரியம்மாபாளையம், அசூர், குன்னம், வேட்டகுடி, கீரனூர், அகரம், சீகூர், ஒகலூர்—இப்பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் ஏரி, குட்டைகளில் உள்ள மழை நீரை தேங்கிய நீரைக் குடிக்கின்றனர். இப்பகுதிக்கும் குடிநீர் வசதி அளித்து, அப்பகுதி மக்களுக்கு நன்மை புரிய வேண்டுகிறேன்.

வேப்பூர், ஆலத்தூர் ஒன்றிய அலுவலர்கள் குடியிருப்பு விடுதி அமைத்துத் தர வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரியலூரிலிருந்து (மருதையான் கோயில்) துங்கபுரம், வயலப்பாடி, வயலூர், சீகூர், பார்டர், ஆடுதுறை, லப்பைக் குடிக்காடு, திருமாந்துறை வழியாக திருச்சி—சென்னை தேசிய நெடுஞ்சாலையோடு இணையும் பாதையை விரிவுபடுத்தி சீர்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம் அப்பகுதி மக்கள் ஐவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு ஏற்றிச் செல்ல, வர வசதியாக அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீண்டும்.....(மணியடிக்கப்பட்டது).

அங்குள்ள மக்களுக்கெல்லாம் என்னென்ன வசதிகள் வேண்டும் என்று அதிகாரிகளும் கமிஷனரும் கிராமம் கிராமமாகச் சென்ற பார்த்தால் தான் தெரியும். ஆனால்

1980 ஜூலை 21]

[திரு. என். பெருமாள்]

வேப்பூர், ஆலத்தூர் போன்ற பகுதிகளிலே சில அதிகாரிகள் சென்று பார்ப்பதே கிடையாது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் இதை மிகத் தீவிரமாக கவனித்து என்னுடைய தொகுதிகளில் அதிகாரிகள் நேரடியாக கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு வருகின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற குடிநீர் பிரச்சினை போன்றவைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. சோ. கலிதீர்த்தான் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர்களே, இந்த மாமன்றத்திற்கு முதன்முதலாக வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் சங்கராபுரம் சட்டமன்றத்தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமுதாய நல வளர்ச்சி, சாலைப் பராமரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் என்னுடைய சங்கராபுரம் தொகுதி பற்றி சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய சங்கராபுரம் தொகுதி ரொம்பவும் பின்பட்ட தொகுதியாகும். பல ஆண்டுகளாக கொத்தடிமைகளாய் வாழ்ந்த சுமார் 30,000 மலைவாழ் மக்கள் அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மலை வாழ் மக்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் மனிதத் தன்மையற்ற நிலையில் உள்ளனர். அவர்களுக்கு போதிய கல்வி அறிவு கிடையாது. நல்லபழக்க வழக்கங்களும் கிடையாது. அம்மக்கள் புனல் காடுகளை வெட்டி வாழ்க்கை நடத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் இருக்கின்றனர். எனவே அவர்களது வாழ்க்கை முன்னேற்றம் அடைய நல்ல பல திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கல்வராயன் மலையில் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பகுதி ஒரு தனி அதிகாரியின் கீழ் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது அங்கு ஒரு தனி ஒன்றியத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அங்குள்ள மக்கள் பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து நல்ல முறையிலே அவர்கள் தங்களது குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. கலிதீர்த்தான்]

[1980 ஜூலை 21]

அந்த மக்களை நான் சென்று பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால்கூட தலைவாசல், ஏற்காடு, சின்னசேலம், ஆத்தூர் ஆகிய தொகுதிகளைச் சுற்றிக்கொண்டு கிட்டத்தட்ட 125 கிலோ மீட்டர் கடந்துதான் சென்று பார்க்கவேண்டி இருக்கின்றது. கடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலின்போது கூட என்னுடைய தொகுதியான அந்தத் தொகுதியின் மக்களிடம் சென்று அவர்களிடம் வாக்கு கேட்பதற்குக் கூட எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாத நிலைமை அங்கே இருந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலை அங்கே இருந்து வருகின்றது. ஆகவே கோமுகி நதி டேமிலிருந்து வெள்ளி மலைக்கு 27 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கல்வராயன் மலையில் விளையக் கூடிய கடுக் காயைக் கொண்டு, கடுக்காயிலிருந்து எண்ணை எடுக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் என்னுடைய தொகுதி மக்களில் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள புஸ்குந்தா நதியில் லத்திநாயக்கன்பட்டிக்கு அருகில் அணை ஒன்றை கட்டித் தருவதின் மூலம் பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் பாசனம் பெறும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்வராயன் மலை நீர் வீழ்ச்சியைக்கொண்டு அங்கே மின்நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கள்ளக்குறிச்சியில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையில் உற்பத்தி யாகும் கரும்புச் சக்கையிலிருந்து ஒரு காகித ஆலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் இந்த அரசாங்கம் முயற்ச்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கள்ளக்குறிச்சி to திருவண்ணாமலை சாலையில் மூங்கில் துறைப்பட்டு சர்க்கரை ஆலை இருப்பதால் அங்கு கரும்பை ஏற்றிச் செல்லும்போது அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. காரணம் என்னவென்றால் அந்தச் சாலை மிகக் குறுகலாக இருக்கின்றது. ஆகவே அந்தச் சாலையினை அகலப்படுத்தி நல்ல சாலையாக அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சங்கராபுரம் தொகுதியிலே தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை அதிகமாக இருந்து வருகிறது. அங்கு குடிநீர்ப்பிரச்சினை மிகவும் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சங்கராபுரத்திலே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினர் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். ஒநீய அந்தத் திட்டம் என்ன ஆனது என்று ஒன்றுமே தெரியவில்லை. எனவே அந்தத் திட்டம் குறித்து துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்]

கள்ளக்குறிச்சி ஒரு பெரிய நகரமாக இருந்தும் கூட அங்கே ஒரு கல்லூரி கூட கிடையாது. இந்தப் பகுதி மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், 30 மைலுக்கு அப்பால் போய்த்தான் சேர முடியும். ஆகவே கள்ளக்குறிச்சியிலேயே ஒரு கல்லூரியை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சங்கராபுரம் பெரிய நகரமாக இருக்கிறது. ஆனாலும் அது கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒரு தனித் தாலுகாவாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு சங்கராபுரத்திலே ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது. அந்த மருத்துவ மனையிலே ஒரே ஒரு மருத்துவர்தான் இருக்கிறார். மக்கள் அடிபட்டு மருத்துவத்திற்குச் சென்றால், இங்கே வைத்தியம் செய்வதற்கான வசதிகள் கிடையாது. நீங்கள் கடலுருக்குத் தான் போக வேண்டும் என்று சொல்லி, அந்த மருத்துவர் சர்டிபிகேட் எழுதிக் கொடுத்து கடலுருக்கு அனுப்பிவிடுகிறார். சாலை வசதிகள் சரிவர இல்லாத காரணத்தினால்தான் அடிபட்டவர்கள் நேரடியாக கடலுருக்கே உடனடியாகச் செல்ல முடியவில்லை. ஏனென்றால் சாலை வசதி இல்லாததினால் போக்குவரத்து வசதியும் கிடையாது, அதனால் மருத்துவ வசதியையும் மக்கள் பெற முடியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, ஒரு பெண் மருத்துவரும் ஒரு செவிலியரும் அமர்த்த வேண்டும், அந்தப் பகுதிகளுக்கு சாலை வசதிகளை சரிவர செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கள்ளக்குறிச்சியில் தந்தை பெரியார் போக்குவரத்து கழகத்திற்காக பணிமனை ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்கனவேயே இடம் வாங்கப்பெற்றிருக்கிறது. இடம் வாங்கப்பெற்று இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் பணிமனைக் கட்டுவதற்கான எந்தவித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்பெறவில்லை என்பதையும் கூறி, அந்த வேலையை துரிதப்படுத்தி, சீக்கிரமாக அங்கே தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் பணிமனையினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழக பஸ்களை அதிகமாக விடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி கிராமங்கள் அதிகமாக உள்ள தொகுதி. அதனாலே சாலை வசதிகள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளில், கிராம மக்கள்

[திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்]

[1980 ஜூலை 21]

பயன் பெறும் வகையில் சாலை வசதிகளை நல்ல முறையில் சீர் செய்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

[மாலை 4.50]

***திரு ப. தீர்த்தராமன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நடைபெறுகிற சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மானியக் கோரிக்கை மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் மாநிலம் தழுவிய பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேச வரவில்லை என்றாலும் என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற சில பிரச்சனைகளை முன் வைத்து என் உரையை தொடங்குகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அது எப்படிப்பட்ட பின்தங்கிய தொகுதி என்பது அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். உதாரணமாக அவர்களே ஒரு முறை ஓட்டத்திலே சென்று பள்ளிக்கூட கட்டடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அதனால் அவருக்கு எவ்வளவு பின்தங்கிய தொகுதி என்று நான் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னுடைய தொகுதி பின்தங்கிய தொகுதி மட்டுமல்ல. கிராமங்கள் அதிகம் உள்ள இடம். 75 சதவீதம் கிராமங்கள் நிறைந்த இடம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டமே மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருந்தாலும், அதிலே என்னுடைய தொகுதி குறிப்பாக மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அதனால் அங்கே சாதாரண மண் சாலைகள் கூட சரிவர அமைந்திருப்பதில்லை. சரியான போக்குவரத்தும் கிடையாது. சாலை வசதிகளும் கிடையாது. பஸ்ஸுக்கு வர வேண்டுமென்றால், 10, 15 மைலுக்கு நடந்து சென்று பிறகு தான் பஸ் நிலையத்திற்கே செல்ல முடியும். பிச்சிலி மலையூர் பெரியூர் என்னும் ஒரு கிராமத்தில் 5,000 பேர் வாழ்கின்றனர். இதுபோல் ஐந்தாறு கிராமங்கள் சேர்ந்தாற்போல் இருக்கும். எந்தக் கிராமத்திலிருந்தும், நகரத்திற்குச் செல்ல சரியான சாலை வசதிகள் கிடையாது. நடந்துதான் பஸ் நிலையத்திற்கே செல்ல வேண்டும். சாலை வசதிகள் மட்டுமல்ல, மருத்துவ வசதிகள் கிடையாது. மின்சார வசதிகள் கிடையாது. எந்த வாய்ப்பு வசதியும் இல்லாத மிக பின்தங்கிய நிலையில்தான் என் தொகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

இதற்கெல்லாம் காரணம் சாலை வசதிகள் இல்லாமல்தான். டாக்டர்கள் வர சாலை வசதிகள் இருந்தால், மருத்துவ வசதி அவர்களுக்கு கிடைக்கும். சாலை வசதிகள் இருந்தால் மின்சார சாதனங்களைக் கொண்டு வர வழி ஏற்பட்டு, மின்சார வசதியும் கிடைக்கும். இங்கே முக்கியத் தொழில் பயிர் தொழில் தான். அவர்களின் விளை பொருள்களை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு போவதற்குக்கூட தேவையான வசதிகள் கிடையாது. சாலை வசதிகள் இருந்தால், போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்பட்டு, மற்ற வசதிகள் தானே வரும். ஆகவே மிக முக்கியமாக சாலை வசதியை அந்தப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் காவிரி மின் திட்டத்தைப் பற்றி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீவிர முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைச் செய்து கொடுப்பார் என்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கிருக்கிறது.

ஹொகனேக்கலை பொறுத்தவரையில் நம்மாநிலத்தில் இருந்து மட்டுமல்ல, பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து மக்கள் அங்கு வந்து களிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது. ஆகவே இருக்கிற சுற்றுலா மாளிகையோடு மேலும் பல சுற்றுலா மாளிகைகளை அமைத்து அந்நீர்வீழ்ச்சியைக் கண்டு எழுச்சி எண்ணங்கள் ஏற்படுகிற அளவிற்கு அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமுதாய நலம் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு துப்பாக்கிச் சூடு, வெட்டுக்குத்து போன்றவை தினசரி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்தவற்றை என்ன வழி என்று காண அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டபூர்வமாக நாம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக்காமல், ஒரு குழு அமைத்து சரியான முறையில் ஆய்வு செய்து இப்படிப்பட்டதொரு மன நிலை மாற மாற்று நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பை தந்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனக்கு பசே வாய்ப்பளித்தமைக்கு தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலம் ஒளிமயமாகிற வகையில் நல்ல பல திட்டங்கள், புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் தீட்டப்பட்டு, இன்று அவை முன் ஒப்புதலுக்காக வைக்கப் பட்டுள்ளன. முதலில் நான் இதை வரவேற்று பேச இருக்கிறேன்.

[திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்] [1980 ஜூலை 21]

பொதுவாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்காங்குள்ள நகராட்சிகள், ஊராட்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் போன்றவைகளில் உள்ள அத்தனை கிராமங்களிலும் வாழக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் குடிநீர் கூட இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் முன்னால் இருந்த அரசுகளாக இருந்தாலும் சரி, சென்ற முறை இருந்த நமது கழக அரசாக இருந்தாலும் சரி, ஏலக்காய் பயிர் வைத்து, ஏலக்காய் விளையும் பகுதி; ஏலக்காய் வர்த்தகம் செய்யக்கூடிய பகுதி. எனவே அந்தப் பகுதிக்கு என்ன குறை இருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு அந்தப் பகுதிக்கு அதிகமாக அமைச்சர்கள் வந்து சுற்றுப் பயணம் செய்யமுடியாத ஒரு நிலை, இப்போதும் கூட அந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது என்ற வருந்தத் தக்க செய்தியைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏலக்காய் என்பது கேரளாவில் விளைந்து அந்த ஏலக்காய் போடிக்கு கொண்டு வரப்பட்டு சுத்தப்படுத்தப்பட்டு வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறதே தவிர அங்கிருப்பவர்களுக்கு அதனால் எந்தவிதப் பயனும் கிடையாது. ஆகவே அப்படிப் பட்டதொரு எண்ணத்தை, ஏலக்காய் விளைகிறது; ஆகவே என்ன குறை என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு எங்கள் பகுதி மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதி என்பதால் அதை கருத்தில் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் எங்களது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக டி. சித்தலச்சேரி, சங்கராபுரம், மேல் சித்தலச்சேரி, பல்லவ ராயன்பட்டி போன்ற இடங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் அது பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதியாக, விளைச்சல் ஆகாத பகுதியாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளை பார்வையிட்டு அந்தப் பகுதிகளில் குடிநீர் கிடைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5-00]

பொம்மநாயக்கன்பட்டி என்ற கிராமத்திலே கிட்டத்தட்ட 1½ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போரிங் போடப்பட்டு, அந்தக் கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்த போரிங்கிற்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் மறுத்து வருகிறார் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அங்குள்ள மக்கள் மோட்டாரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிணற்றுத்

1980 ஜூலை 21] [திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்]

தண்ணீரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கு அந்த கமிஷனர் என்ன காரணத்தினாலோ மறுத்து வருகிறார். முன்னால் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் இதற்கு முயற்சித்தும் நடைபெறவில்லை. இப்போது நான் சட்டமன்றத்திலே இருப்பதால், அவரைச் சந்திக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, எங்களுடைய பகுதியிலே சாக்குளத்துமேட்டு என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்த இடம் பண்ணைபுரத்திலே இருந்து 12 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் ஏலக்காய் விவசாயம் செய்வதற்காக கேரளாவிற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், சுமார் 60 கிலோ மீட்டர் தூரம் சுற்றிச் செல்லவேண்டியிருக்கின்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முன்பு இங்கே உணவுக்கு வேலை என்னும் திட்டத்தின்கீழ் பாதை போடப்பட்டு, அது இப்போது முழுமையாக நிறைவேறாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியை அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டு, அந்தச் சாலையை போட்டுக் கொடுத்தால், அந்தப் பகுதி மக்கள், ஏலக்காய் விவசாயம் செய்யும் தொழிலாளர்கள் விரைவிலே கேரளாவிற்குச் சென்று விவசாயம் செய்ய வசதியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏலக்காயிலேயே இருக்கிறீர்களே? விஷயத்துக்கு வாருங்கள்.

திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன் : அடுத்து, அகமலை என்ற பாரஸ்ட் ஏரியா பகுதி இருக்கிறது. அந்த பாரஸ்ட் பகுதியில் இலவம்பஞ்சு, காப்பி போன்ற விவசாயம் நடைபெறுகிறது. ஆனால், அந்தப் பகுதியிலே செல்வதற்கு எந்த விதமான பாதை வசதியும் கிடையாது. அதைப் பார்ப்பதற்கு பாரஸ்ட் அதிகாரிகளும், பாரஸ்ட் அமைச்சர் அவர்களும் வர வேண்டுமானால் அந்தப் பகுதியிலே சாலை வசதி இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் காட்டிலாகா மானியத்திலே பேசலாம். இது ஆர்.டி.எல்.ஏ. வைப் பற்றியது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எஸ்டேட் ஒளர்கள் சார்பில் இதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன் : ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் சென்று பார்த்தால், ஒரு சாலையாக இல்லை என்பது தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் சென்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1980 ஜூலை 21]

*திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பல்வேறு கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியே கிடையாது. குடியாத்தம் தொகுதியில் பஞ்சாயத்துக்கள் பெரும் பகுதி ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக் காரணத்தினாலோ என்னவோ அது கவனிக்கப்படாமல், சரியான ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து, அந்த ரோடு வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, வீரிசெட்டிபள்ளி என்னுமிடம் மெயின் ரோட்டிலே இருந்து 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருக்கிறது. அந்த ஊருக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், வரப்பின் மீதும், ஏரியிலேயும் நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவான நடைபாதை இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்கே ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, வரதாரெட்டிபள்ளி என்னும் ஆந்திராவிலே இருந்து வந்த பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. பரதராமி கிராமத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை அரசுக்கு கொடுத்தும், இதுவரைக்கும் அந்தப் பகுதியிலே ஆஸ்பத்திரி கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. அதேபோல், கொத்தமங்கலம்—கொல்லப்பல்லி ரோடு வசதி இல்லை. தேர்தல் நேரத்திலே 5 கிலோ மீட்டர், 6 கிலோ மீட்டர் தூரம் நடந்து சென்று வாக்குப் பெறவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அங்கேயும் ரோடு போடவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், சிங்கலப்பாடி-அனங்காநல்லூர் கிராமத்திற்கும், உலகாணி கிராமத்திற்கும் ரோடுகள் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, சேப்பள்ளி-கொட்டாமடுகு கிராமங்களுக்கு போவதென்றால் ரோடு வசதி இல்லை. அங்கே செல்வதற்கு இடுப்பளவு தண்ணீரில் செல்லுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பகுதியிலேயும் ரோடு அமைத்துக் கொடுப்பதோடு, இந்த அரசு ஒரு மேம்பாலத்தையும் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக அரிசனங்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலே குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை. சில கிராமங்களில் மேல்நிலைத் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டு, மோட்டார் போடாமல்

1980 ஜூலை 21]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

இருக்கிறது. அப்படியே மோட்டார் இருந்தாலும், மின்சார இணைப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. சில மோட்டார்கள் பழுதடைந்து இருக்கின்றன. அவைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்குக் கூட ஆட்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை கூறியிருக்கிறார்கள். கைபம்பு ரிப்பேர் செய்வதற்குக்கூட அங்கே வசதியில்லை. எங்களுடைய பகுதியிலே குறிப்பாக, உலகாசி, பட்டு கிராமம். கொத்தூர் ஆகிய கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்கனவே திட்டமிட்டும், இடையிலே நிறுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அதை உடனடியாகத் தொடர்ந்து நடத்த திட்டமிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று குடியாத்தம் நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நகராட்சி போதிய வருவாய் இல்லாத நகராட்சியாக இருக்கிறது. மேலும் ரோடுகள் புழுதியாகவும் பள்ளமாகவும் இருக்கின்றன. சுகாதார வசதி இல்லை. ரோடுகளைப் புராமரிக்கவும், சுகாதார வசதியைப் பெருக்கிக் கொடுக்கவும் நிதி உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும். கோரிக்கையைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், இவைகளுக்கு ஆதாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நகராட்சி வருமானங்களைப் பெருக்கவும், ஊராட்சி வருமானங்களைப் பெருக்கவும் அரசு ஆலோசனை கூற வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நகராட்சிகளில் கடைகளைக் கட்டியும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வாரிசு சந்தைகளையும் ஏற்படுத்தி வருவாயைப் பெருக்க அரசு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும்.

குடியாத்தம் நகரில் பேருந்து நிலையம் இருக்கிறது. அது போதுமானதாக இல்லை. பின்னால் போதிய இட வசதி இருக்கிறது. அந்த இடத்தை அரசு ஆர்ஜிதம் செய்து பஸ் நிலையத்தை விஸ்தரிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நான் அறிந்தவரையில் பஸ் நிலையத்தை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தி ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமான, ஜனங்களுக்கு அசௌகரியமான இடத்திற்குக் கொண்டு போகும் அளவுக்கு நிலைமைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பஸ் நிலையத்தை இருக்கும் இடத்திலேயே அங்கேயே வைத்து விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் பழனி தொகுதியில் புது ஆயக்குடி வரதாப்பட்டினம் ரோட்டையும், பழைய ஆயக்குடி கட்டப்பாறை ரோட்டையும் தார்ச் சாலையாகப் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் கிராமங்களில் பெண்களுக்கு மலஜலம் கழிக்க இட வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதைப் பொதுவாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஆயக்குடி

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1980 ஜூலை 21]

குடிதண்ணீர்த் திட்டம் பல்லாண்டுக் காலமாகியும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. யூனியன் பஸ் விஸ்தரிப்பு வேலை ஆமை வேகத்தில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் துரிதப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இரண்டு கிலோ மீட்டருக்கு அதிக நீளம் உள்ள எல்லாச் சாலைகளையும் அரசு நெடுஞ்சாலைத் துறையில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். குடியாத்தத்தில் 48 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. போதிய வருமானம் கிடையாது. ரோடு வசதி செய்ய முடியாது. அங்குள்ள இரண்டு மூன்று கிலோ மீட்டர் ரோடுகளை பொது மராமத்தின் மூலம் எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள சமுதாய வளர்ச்சி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மேல் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

சாலைகள், பாலங்கள் என்று சொல்லுகிறபோது அதிலே திருத்துறைப்பூண்டி தாலூகா மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. வேதாரண்யம்-திருத்துறைப்பூண்டி கடலோரப் பகுதியில் உள்ளதால் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருத்துறைப்பூண்டியில் மேலதண்டியக்காடு கடலோரப் பகுதியில் இருக்கிறது. அங்கு போகவேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு பக்கம் கிளைதாங்கி ஆறு, மறுபக்கம் மரைக்காய் கோரை ஆறு—இந்த ஆறுகளைத் தாண்டி மேலதண்டியக்காட்டுக்குப் போக வேண்டும். தண்ணீர் வந்துவிட்டால் ஆண்களும் பெண்களும் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பட்டுக்கோட்டை தொகுதியை சுற்றி போகவேண்டி உள்ளது. மேலநங்குறிச்சி என் தொகுதியில் இருக்கும் பஞ்சாயத்து. 30 மைல் சுற்றித்தான் பஞ்சாயத்துக்குப் போகவேண்டும். குறுக்கே இருப்பது பாமணியாறு. அங்கு ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுத்தால் பட்டுக்கோட்டை, திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதியும் இணைக்கப்பட்டு அபிவிருத்தி ஏற்படும். அதற்கு பாமணி ஆற்றில் ஒரு பாலம் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்.

திருத்துறைப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் கோட்டூர் ஹையர் செகண்டரி பள்ளி இருக்கிறது. இருபது கிராமங்களில் இருந்து 500-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் அந்தப் பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள். அந்த மாணவர்கள் குறுக்கே ஐயனாற்றையும் முள்ளியாற்றையும் தாண்டி வரவேண்டியிருக்கிறது.

1980 ஜூலை 21]

[திரு. பொ.உத்திராபதி]

திருத்துறைப்பூண்டி யூனியனில், ஐயனாற்றிலும், கோட்டூர் யூனியனில் முள்ளியாற்றிலும் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டி யூனியனில் திருப்பத்தூர், கோமாளிப் பேட்டை சாலையைப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று ஐந்தாண்டுகளாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சாலைப் போக்குவரத்துக்கு மிகவும் அடிப்படையாக இருப்பதால் அதனை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மன்னார்குடியிலிருந்து தலைஞாயிறு செல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் 22 மைல் தூரம் உள்ள சாலை—இடையில் ஆலந்தூர், ஆலத்தூம்பாடி வரை அரிச்சந்திரா ஆற்றங்கரை இருக்கிறது. ஆற்றங்கரையை உயர்த்தி அகலப்படுத்தி அதில் கருங்கல் ஜல்லி ரோடு போட்டால் மன்னார்குடி, ஆலந்தூர், ஆலத்தூம்பாடி தலைஞாயிறு வரை பேருந்து விட்டு அதன் மூலம் 100 கிராமங்கள் வரை போக்குவரத்து வசதி ஏற்பட வாய்ப்பாக இருக்கும். அதையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டியில் ஒரு பாலம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து பட்டுக்கோட்டை செல்லவேண்டுமென்றால், வேதாரண்யம் செல்ல வேண்டுமென்றால் செல்ல முடியாதபடி பாலம் இடையில் ரீப்பேர் ஆகிவிட்டது.

[மாலை 5-10]

எனவே சந்தைப்பேட்டைக்கு அருகாமையில் ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுத்தால் வேதாரண்யத்திலிருந்து பட்டுக்கோட்டை வரையிலே பேருந்துகள் செல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். முத்துப்பேட்டையிலே உள்ள நகரசத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாத நிலை இருக்கிறது. எதிர்காலத்திலே அவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

முப்பது ஆயிரம் மக்கள் வாழ்கின்ற திருத்துறைப்பூண்டி நகரத்திலே, சுதந்திரம் பெற்று 33 ஆண்டுக்காலம் ஆகியும்கூட குடிநீர் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு வார்டுகளுக்கு மட்டும் தான் கிடைக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் 2½ கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள மேட்டுப்பாளையத் திலிருந்துதான் தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டும். குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக அதைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் 27 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. பேரூராட்சிக்கு ஆறே கால் இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. முன்னாலே

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1980 ஜூலை 21]

நமது ஆட்சி அதை நகராட்சியாக ஆக்குவோம் என்று அறிவித்திருந்தது. ஆகவே இப்போது இருக்கிற உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாக அதை நகராட்சியாக அறிவித்து, 10 ஆயிரம் மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டம், அவினாசிப் பகுதியிலே அன்னூர் யூனியனில் சாலை வசதி இல்லை. குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை, கிராமங்களிலே போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லை, பள்ளிகளிலே, தண்ணீர் வசதி இல்லை, பெரும்பாலான பம்பு செட்கள் வேலை செய்யாமல் ரிப்பேராக இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனித்து உடனடியாக நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருத்துறைப்பூண்டிப் பகுதியிலே கோட்டூரில் உள்ள

....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோவையில் அன்னூருக்கு போய் மறுபடியும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு வருகிறீர்கள், சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : அங்கே இருக்கின்ற ஹையர் செகண்டரி பள்ளியில் அதிகமான மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். அங்கே மாணவர்களுக்கு தண்ணீர் கிடையாது. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். குடி தண்ணீர் வசதிகள், சாலைப் போக்குவரத்து வசதிகள், பாலங்கள் கிராமப்புறங்களிலே இருக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முதன்மையாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் திருத்துறைப்பூண்டிப் பகுதியிலே அந்தச் சீரிய வேலைகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் நகரங்கள் முன்னேற்றம் அடையமுடியும். நகரங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் நாடு முன்னேற முடியும், நாடு முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் தேசம் முன்னேற்றம் அடையும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லி வந்தது மாத்திரமல்ல, செயலிலும் காட்டி வந்தார்கள் என்பது தங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். உத்தமர் காந்தியடிகள் ராமராஜ்யம் வேண்டுமென்று சொன்னது கிராம ராஜ்யம் தான் என்பதை கருத்திலே

1980 ஜூலை 21]

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

கொண்ட அன்றைய இந்தியப் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தமிழகத்திற்கு மாத்திரமல்ல, இந்திய தேசத்தி-
திற்கே தனித் திட்டமொன்றை வகுத்து தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம்
என்ற பெயரில் 1952-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 2-ம் நாளில்
காந்தியடிகள் பிறந்த நன்னாளன்று “நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன்
ஸ்கீம்” என்று கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் சரியாகச்
செயல்படவில்லை என்பதை உணர்ந்த நேரு அவர்கள் அந்தத்
திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் கூட நான் இந்தத் திட்டம்
கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் நாய் வாலை ஆட்ட வேண்டும்
என்று கருதினேன். ஆனால் வால் நாயை ஆட்டுகிறது, ஆகவே
வாலைவெட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலே வேறு ஒரு திட்டத்தை
உருவாக்கினார்கள். அந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்-
திலே துணைத் தலைவராக இருந்த வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி
அவர்கள் கிராமங்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்ற முறை-
யில் திட்டங்களைத் தீட்டினார்கள். அதுவும் சரியாக இல்லை
என்று உணரப்பட்டு எஸ். கே. டே அவர்களை நேரு அவர்கள்
அழைத்து ஆய்வு செய்யச் சொன்னார்கள். பிறகு இந்த சமுதாய
நலத் திட்டம் எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்பதை ஆராய்
வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்தார்கள். 1959-ம் ஆண்டிலே
பல்வந்த ராய் மேத்தா அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட
அந்தக் குழு இந்தத் திட்டம் எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்-
பதைக் குறித்து ஒரு பரிந்துரை வழங்கிற்று. அந்தப் பரிந்துரை
களின்படிதான் இன்றையதினம் அந்தச் சமுதாய நலத் திட்டம்
வளர்ந்து வருகிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் அனைவரும்
நன்றாக உணர்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். மாவட்ட
மன்றங்களாக இருந்த நேரத்தில் ஒரேயிடத்தில் அதிகாரங்கள்
குவிந்திருக்கின்றன, அவைகள் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்ற
நோக்கத்தோடு, தாலுக்கா போர்டு, வட்ட அமைப்புகள்-அமைக்-
கப்பட்டு, அதுவும் சரியாக இயங்கவில்லை என்ற காரணத்தால்
அவைகள் கலைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்
கள் ஏற்பட்டு, தமிழகத்திலே 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள்
நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே
நடைபெறும் அத்தனை வேலைகளும் ஊராட்சி மன்றங்களால்
நடத்தப்பட முடியும். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு முக்கியத்துவம்
கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அமைக்கப்பட்டது
என்பதும் நமக்குத் தெரியும்.

அப்படி அமைக்கப்பட்ட அந்த அமைப்புகள் சரியான முறை-
யிலே இயங்குகின்றனவா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக இல்லை
என்றுதான் நான் சொல்ல முடியும். இங்கே பல அங்கத்தினர்கள்
குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த கால அரசு செய்யத் தவறியது,
கடந்த கால அரசு செய்யத் தவறியது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்-
டார்கள். நான் தங்கள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்பு-
கிறேன், கடந்த கால ஆட்சிக் காலத்திலேதான் 500 மக்கள்

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

[1980 ஜூலை 21]

இருக்கின்ற ஊர்களுக்கெல்லாம் கிராமச் சாலைகள், இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1,500 மக்கள் தொகை கொண்ட ஊர்களுக்கு, பெரிய சாலையிலிருந்து அந்த ஊருக்குத் தாற்ச்சாலை போட வேண்டுமென்ற திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதும் கடந்த கால ஆட்சியிலேதான் என்பதை நான் நினைவு படுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கு, நடப்பதற்கு நல்ல சாலை, படிப்பதற்குப் பள்ளிக்கூடம், குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீர், மின்சார வசதி ஆகிய இவ்வளவையும் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கடந்த கால அரசு செயல்பட்டது என்பதை நான் நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வழங்க வேண்டும் என்ற திட்டத்திலேதான் தமிழ்நாட்டிலே குடிநீர் வடிகால் வாரியம் என்று அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குடிநீர் வடிகால் வாரியம், ஏழாண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செயல்பட்டது கடந்த கால அரசில்தான் என்பதை நான் நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து ஏறக்குறைய எல்லாக் கிராமங்களுக்கும்—தமிழகத்திலே இருக்கின்ற எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் இருக்கின்ற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், அவ்வாறு மின்சார வசதி செய்யப்பட்ட பல்வேறு கிராமங்களில் இன்றையதினம் விளக்குகள் எரிகிறதா என்பதெல்லாம் அங்கு இருக்கின்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தக் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் இப்பொழுது இடையிலே சரியாக வேலை செய்யாத காரணத்தினால் அந்த நோக்கம் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேலைப்பளு அதிகம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களிடத்திலே 'Food for work' ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1980 ஜூலை 21] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

Employment Guarantee Scheme பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. I.R.D.P. S.F.D.A., Rural Housing Scheme, Drought Prone Area Programme.

ஆகிய இத்தனை வேலைகளும் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், 'ஹேன்ட் பம்ப்ஸ்' மட்டும் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்கூல் பில்டிங்க்ஸ் அவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வளவு வேலைகள் இருந்தாலும் மேலேயிருந்து கவனித்துக்கொள்வது ரெவின்யூ இலாக்கா, இவ்வளவு வேலைகளையும் செய்வதற்கு அதற்குத் தகுந்த அளவில் ஆட்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். 1962 ஆம் ஆண்டு எந்த அளவிற்கு இருந்தார்களோ அதே அளவிற்குத்தான் இருக்கிறார்கள். இடையிலே கொஞ்சம் சேர்த்தாலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஒன்றாக இணைந்து வேலை செய்ய வாய்ப்பில்லை.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 'ஃபுட் ஃபார் ஓர்க்' என்ற திட்டம் கிராமங்களிலே நடக்கும்பொழுது காண்ட்ராக்குக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற விதியே இருக்கிறது. அரசாங்கத்திலே உத்தரவுகூட போடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த 'ஃபுட் ஃபார் ஓர்க்' வேலைத் திட்டம் காண்ட்ராக்கட் மூலம் நடைபெறுகிறதே தவிர அதிகாரிகள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு யார் மூலமாகவோ நடைபெறவில்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதைப்பற்றி சில புகார்கள்கூட என்னிடத்திலே வந்திருக்கின்றன. இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்திலே கூற இருக்கிறேன்.

"Self-sufficiency scheme" இல் பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, சிமென்ட், இரும்பு போன்ற மூலப்பொருள்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் அந்த வேலையை முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே மூன்றாண்டுகளில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்று இருந்ததை, ஓராண்டுக் காலத்தில் முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஓராண்டுக்

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1980 ஜூலை 21]

காலத்தில் சிமெண்டோ, இரும்போ கிடைக்கவில்லை என்றால் அந்தப் பணத்தை அந்த வேலைக்குப் பயன்படுத்த முடியாது, அது வேறு வேலைக்குப் பயன்படும். எனவே, இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[மாலை 5-20]

அதைப் போலவே ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட கிராமப்புற சாலைகள்—ரூரல் ரோட் ஓர்க்ஸ் ஸ்கீம்—அப்பொழுது போடப்பட்ட காலத்திற்குப் பிறகு மீண்டும், அதற்கு ஜல்லிகள் பரப்பப் படவோ, அல்லது சாலைகளைச் செப்பணிடுவது போன்ற வேலைகளோ, இதுவரையில் நடத்தப்படவில்லை. ரூரல் ரோட் ஓர்க்ஸ்—கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின்கீழ் செய்யப் பட்ட சாலைகள் இன்றையதினம் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனிப்பதற்குக் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அமைச்சருடைய விளக்கக் குறிப்பிலே அதற்கு இப்பொழுது நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையிலே, குடி தண்ணீர் திட்டம், ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் முடைய குடிநீர் வடிகால் வாரியம் டாங்குகள் மட்டும் தான் கட்டிக் கொடுக்கின்றது. டாங்கை கட்டிவிட்டு, அது பழுதடைந்து விட்டால் பஞ்சாயத்து யூனியனும் அதைச் சரி செய்வதில்லை. அந்தக் குடிநீர் வடிகால் வாரியமும் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. அது காலியாக இருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் மூலமாகச் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, பல இடங்களிலே மழைக் காலங்களில் அங்கே பொருத்தப்பட்டிருக்கின்ற மின்சாரப் பம்பு செட்களில் தண்ணீர் வந்து விட்டால் அவை சரியாக இயங்குவதில்லை. அதைப் பழுது பார்க்க வேண்டுமென்றால் வாட்டர் போர்டிலிருந்துதான் ஆட்கள் வரவேண்டும். அவர்கள்தான் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், பல நாட்கள் அது கவனிக்கப்படாத காரணத்தாலே, அங்கே குடி தண்ணீர் வசதி சரியாகச் செய்யப்படவில்லையென்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திட்டம் போடுவது பெரிதல்ல. திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுதான் பெரிது. தங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், “எத்தனை ஆண்டுக்காலம் நாம் பதவியிலே இருந்தோம் என்ற கணக்கை விட, பதவியில் இருந்த காலத்தில் எத்தனை வேலைகளை நாம் செய்திருக்கிறோம், மக்களுக்குச் செய்திருக்கிறோம் என்ற கணக்கைத் தான் நான் பார்க்கிறேன்”

1980 ஜூலை 21] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் போலவே, திட்டம் போடுவது பெரிதல்ல. எத்தனை திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும், நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்ற கணக்கைத் தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, பெரும் திட்டங்கள் தீட்டி விட்டோம் என்று இருந்துவிடுவதிலே பயன் இல்லை. குறிப்பாகச் சொல்வதானால், நானே, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தபொழுது, பல வேலைகளை நான் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சராக இருந்த பொழுதுகூட, அதை நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலையிருந்தது. ஏன் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்த பொழுது அதிகாரிகள் பல விளக்கங்களைச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலே சென்று முறையிட்டபொழுது, வேளாண்மைத் துறைக்கும் மக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குகின்ற திட்டங்களுக்கும் லாபநட்டக் கணக்குப் பார்க்கக் கூடாது. வேளாண்மைத் துறைக்குச் செலவழிப்பது எல்லாம் செலவுதான். விவசாயிகளிடமிருந்து லாபம் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. நட்டம் ஏற்பட்டாலும் அந்தத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அதைப்போல, எல்லா மக்களுக்கும் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு நட்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அதனாலே என்ன லாபம் வருகிறது? அந்தப் பஞ்சாயத்திற்குத் திருப்பிச் செலுத்துகின்ற அளவுக்குத் தகுதி இருக்கிறதா என்று தகுதி, திறமை பார்க்க வேண்டிய தேவையில்லை. அவர்களுக்கு இலவசமாகக் குடி தண்ணீர் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை சொல்கிறார்கள். எனவே, அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பொன்மலை நகரப் பஞ்சாயத்து, லால்குடி நகரப் பஞ்சாயத்து, பூவாணூர் நகரப் பஞ்சாயத்து, புள்ளம்பாடி நகரப் பஞ்சாயத்து, கல்லக்குடி நகரப் பஞ்சாயத்து, இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வேண்டிய குடிநீருக்காக, முதல் ஆரம்பச் செலவுகள் செலவழிக்கப்பட்டு, அவர்களும் வந்து பரிசீலனை செய்து, ஏறத்தாழ 6 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அந்தப் பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வழங்கப்படவில்லை. திட்டம் தீட்டினோம். திட்டத்திற்கும் செலவாயிற்று. ஆனால், அந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லையென்பதைத் தங்கள் மூலமாக நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே திருப்பிச் செலுத்துகிற லாப நட்டக் கணக்கைப் பார்க்காமல், அரசாங்கத்திற்கே நட்டம் ஏற்பட்டாலும் கூட, தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1980 ஜூலை 21]

அதைப் போலவே, இன்றையதினம் சாலை வசதிகள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில், ரூரல் ரோட் ஓர்க்ஸ் என்ற அடிப்படையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. போடப்பட்ட பிறகு, அந்தச் சாலைகள் நல்ல பெரிய சாலைகளாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அங்குள்ள கிராம மக்கள் விரும்புவதிலே தவறொன்று மில்லை. தேவை, நாளுக்கு நாள் அதிகம் ஆக, ஆக, அவர்களும் அதிகமாகக் கேட்பதிலே தவறில்லை. சாலையே இல்லாத ஊர்களுக்குச் சாலை அமைத்துக் கொடுத்தோம். சாலை அமைத்ததற்குப் பிறகு, அதிலே ஏதாவது சரணை போடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். சரணைப் போட்டுக் கொடுத்ததற்குப் பின் நகரத்திற்கு மட்டும் தான் ரோடு, கிராமத்திற்குப் போடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அதையும் போட்டோம். போட்ட பிறகு, பஸ் விடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். பஸ்ஸும் விட்டோம். அத்தனையும் செய்து கொடுத்ததற்குப் பிறகு, இப்பொழுது அத்தனையும் நின்று விட்டன. சாலைகள் பெரும்பாலும் பழுதடைந்திருக்கின்றன. பஸ்கள் விடப்படுவதில்லை. விட்ட பஸ்களும் நின்றிருக்கின்றன. ஏனென்றால் தனியார் துறையையும் நாம் வாழவிடுவதில்லை. அதைப் பொதுத்துறையிலே செலுத்துபவர்கள், தங்களாலே அதைச் செலுத்த முடியாது என்று நிறுத்தி விடுவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

எங்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்றையதினம் கிராமங்களுக்கு பஸ் விட வேண்டுமென்றே ஒரு போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. 7, 8 கிராமங்களுக்குத் தனியார் பஸ் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் வசிக்கின்ற இடத்திற்குப் பக்கத்து ஊரிலே, தின்னியம் என்ற கிராமத்திற்குத் தனியார் பஸ் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பகுதியிலே பின்னர் அரசாங்க பஸ் விடப்பட்டது. அரசாங்க பஸ் விட்டவுடனே தனியார் பஸ்காரன் நிறுத்தி விடுகிறான்.

அதற்குப் பிறகு பஸ்களே போவதில்லை. அதைப்போல அன்றையதினம் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்தவர், எங்கள் பகுதிக்கு வந்து பல இடங்களுக்கு ஒரே சமயத்தில் பஸ்களை விட்டார்கள். தின்னியம் பஸ் ரூட்டில் இருந்து பல இடங்களுக்கு பஸ் விட்டார்கள். நத்தம்-மாங்குடி தச்சன்குரிச்சி பஸ்ரூட், பெருவளாம்பூர் பஸ்ரூட், கருமங்கலம் ரூட் இப்படி பல சாலைகளில் பஸ் விட்டார்கள். ஆனால் இப்போது பஸ்களே போவதில்லை. ஏற்கனவே ஒடிக்கொண்டிருந்த பஸ்களும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் பஸ்கள் விடவில்லை என்று போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அகதிரரிடங்களாக் கேட்டால் அவர்கள் சாலைகள் சரியில்லை என்று

1980 ஜூலை 21] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

காரணத்தை சொல்லுகிறார்கள். எனவே அந்த சாலைகளை பழுதுபார்க்க வசதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாலைகள் இல்லாத ஊருக்குச் சாலைகள் கொடுத்தோம். அவர்களின் தேவைகள் நாளுக்குநாள் அதிகமான காரணத்தினாலே, அவர்களுக்கு செய்து தருவது நம் கடமை என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு பி.டபிள்யூ. டி. இலாகா பல அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசனம் ஒருவரிடத்தில் இருக்கிறது. பெருவழிச்சாலை இன்னொரு அமைச்சரிடம் இருக்கிறது. கட்டடங்களுக்குத் தனியே ஒரு அமைச்சர். இப்படி பல அமைச்சர்களிடம் இந்தத் துறை பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் எப்படி அவைகள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களோ, அதைப் போலவே வேலையும் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தாலே, கிராமப்புற வேலைகளைப் பிரித்துச் செய்வதற்கு வசதியாக இந்த இலாகா பிரிக்கப்பட்டு அதற்கு ஒரு தலமைப் பொறியாளரை, சீப் இன்ஜினியர் பார் ரூல் ரோட்ஸ் என்று போட்டால் அது மிகவும் நலமாக இருக்கும். அந்த சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். எல்லாம் ஒருவரிடத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தால், கிராமப்புற சாலைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்று கருதுகிறேன். அவைகளைத் தனியாகப் பிரித்தால் கூட செளகரியமாக இருக்கும்.

அதைப்போலவே, பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றையதினம் பெருவாரியான பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உட்பட்ட கிராமங்களிலே இருக்கிற தெரு விளக்குகள் எரிவதில்லை. மின்விளக்கு எரியாவிட்டால், அரசாங்கம் அதை எடுத்துக்கொண்டது என்றோ அல்லது அரசாங்கம் செய்கிறது என்றோ அங்கே உள்ள மக்கள் சொல்வதில்லை. ஆனால் மக்கள் நினைப்பது எல்லாம் அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று குறை சொல்வதைவிட பஞ்சாயத்து பிரசிடென்ட்டுகள் செய்யவில்லை என்று கிராமங்களில் பேசப்படுகிறது. ஏன் என்று கேட்டால், இன்றையதினம் பெருவாரியான மக்களுக்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே இல்லை என்ற விவரம் தெரியவில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் சொல்லுகிறார்கள்.

கிராமங்களில் ஏன் விளக்குகள் எரியவில்லை என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அவைகள் எல்லாம் எலக்டிரிசிட்டி போட்டுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டன, அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ்தான் உள்ளன என்று சொல்லுகிறார்கள். திருச்சியிலே

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1980 ஜூலை 21]

எலக்டிரிசிடி போர்டும் உள்ளது. எஸ். எம். ஈ. எஸ். வி. (S.M.E.S.C.) இருக்கிறது. இப்படி இரண்டும் இருந்தும் விளக்குகள் எரியவில்லை. அவர்களைக் கேட்டால் இவர்களைக் கேள் என்கிறார்கள். இவர்களைக் கேட்டால் அவர்களைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனாலும் தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை. ஏன் என்று எலக்டிரிசிடி போர்டு அதிகாரிகளைக் கேட்டால், இன்னும் சரியான நிலையில் எங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் மக்களுக்கு யார் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதெல்லாம் புரிவதில்லை. விளக்குகள் எரிவதில்லை என்று ஊரிலே உள்ளவர்களைத்தான் திட்டுவார்கள். எனவே அதற்கு உடனடியாக, விளக்குகள் எரிவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே நான் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு உத்தரவைப் போட்டேன் என்று கருதுகிறேன். கிராம விளக்குகள் எரியாமல் போனால், அந்தந்த ஒன்றியங்களே அந்த பல்புகளை வாங்கி வைத்து, தலைவரிடத்திலோ அல்லது அதிகாரிகள் மூலமாகவோ அவ்வப்போது எரியவிடவேண்டும் என்ற உத்தரவைப் போட்டோம். அதைப்போலவே மீட்டர் எவ்வளவு எரிகிறது, ஏன் என்றால் மீட்டர் வைத்துக் கொண்டால் எவ்வளவு பணம் பஞ்சாயத்தில் இருந்து கட்டுகிறோம் என்ற கணக்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்குக் கூட தெரியாது. அப்போது மீட்டர்களை அந்தந்த பஞ்சாயத்துகள் வாங்கி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. அந்த உத்தரவு இப்போது நீக்கப்பட்டு அது எலக்டிரிசிடி போர்டுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் சரியாகச் செய்யவில்லை. ஒரு நாளைக்கு 4, 5 கம்பங்களிலே ஏறுகிறார்கள், எரியாத பல்புகளைப் பார்த்துவிட்டு எங்கள் வேலை தீர்ந்து விட்டது என்று அவர்கள் போய்விடுகிறார்கள். 30, 40 லைட்டுகள் எரியவில்லை என்கிறபோது அடுத்த வாரம்தான் பார்க்கமுடியும், எங்களிடத்திலே அதற்கு வேண்டிய ஸ்டாப் இல்லை; ஆகவே இன்றைக்கு இயலவில்லை என்று சொல்லி வருகிறார்களே தவிர, அதை போடுவதில்லை என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து, ஆவன செய்யவேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5-30]

அதைப்போலவே, அண்ணா கண்ட கனவு நினைவாக்கத் தக்க வகையில் இந்த இலாகா பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1 ஆம் தேதியில் அந்த இலாகா தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டது. தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட நேரத்தில் கூட இந்த இலாகா என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் வரையறுத்து, இன்னின்ன காரியங்கள்

1980 ஜூலை 21] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

அதனிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு ஏற்பாட்டை நாங்கள் செய்து இருந்தோம். குறிப்பாக, மாவட்ட ரெவின்யூ இலாகா, பஞ்சாயத்து இலாகா என்று பிரிக்கப்பட்டு, கோட்ட அளவில் ஆர்.டி.ஓ. நீக்கப்பட்டு, டி.டி.ஓ. தலைமையின்கீழ் அந்த பஞ்சாயத்து இலாகா ஒப்படைக்கப்பட்டது. இருப்பினும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி வாய்ப்புகள் எதுவும் செய்து தரவில்லை. அந்த டி.டி.ஓ.-விற்கும் மாவட்ட அளவில் கலெக்டர்தான் தலைமை நிர்வாகியாக இருந்தார். மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் பல்வேறு நிர்வாகத் துறைகளுக்கு தலைமை வகிப்பதால், உள்ளாட்சித் துறையில் அவர் சரியான முறையில் கவனம் செலுத்தி அதனை அபிவிருத்தி செய்ய இயலவில்லை.

ஆகவே, நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது—அந்த டி.டி.ஓ.-விற்கு ஜீப் கொடுக்கவேண்டும், போன் வசதி கொடுக்கவேண்டும், ஆபீஸ் வசதி தனியாக செய்து தரப்பட வேண்டும்—இன்னமும் அந்த அலுவலகங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அலுவலகத்தில்தான் இருக்கின்றன.—அவருடைய நிர்வாகம் தனியாக இருக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் மேலே கண்காணிக்கும் பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கையில் இருக்கலாம் என்று வைத்து இருந்தோம். அப்போதே கூட நான் குறிப்பு எழுதி அனுப்பினேன். இந்த கண்காணிக்கும் பொறுப்பு ஆட்சித் தலைவரின் கையில் இருப்பது சரியல்ல. ஏற்கனவே, தாலுக்கா பஞ்சாயத்து ஆபீசர், டிஸ்ட்ரிக்ட் பஞ்சாயத்து ஆபீசர், ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பஞ்சாயத்து போர்ட்ஸ் என்று இருந்தது. இந்த ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்ட்ஸ் என்கிற பொறுப்பைத்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பார்த்து வருகிறார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சகலத்திற்கும் ஆட்சித் தலைவராக இருப்பதால், உள்ளாட்சித் துறையில் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பு எழுதி இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராமத்தில் குடிநீர் வசதி இல்லை, மின்சார வசதி இல்லை, சாலை வசதிகள் இல்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ன செய்து இருக்கிறார் என்றால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் பால்வள நிறுவனத்திற்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார். அதன்படி பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதன் பிறகு அது அரசாங்கத்திற்கு ரேடிபிகேஷனுக்கு வருகிறது. அரசாங்கமும் ரேடிபிகேஷன் செய்கிறது. கிராமத்தில் குடிக்க நீர் இல்லை, அதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்கிற போது, நகரத்தில் உள்ள மக்களுக்கு பால் வழங்க வசதி செய்வதற்காக பஞ்சாயத்துப் பணம் எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1980 ஜூலை 21]

ன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் கேள்விப்பட்டேன். நம்முடைய அரசாங்கம் அறிவித்த கடன் நிவாரண திட்டத்திற்காக பாரம் அச்சடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக காகிதம் வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தில் இருந்தும் 5 ரீம், 10 ரீம் பேப்பர் தரவேண்டும் என்று ஆட்சித் தலைவர் ஆணையிட்டு இருக்கிறார். இந்த பாரம் அடிக்க அரசாங்கம் பணம் செலவழிக்கக் கூடாதா? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பஞ்சாயத்துப் பணத்தை இதற்கு செலவழிக்க வேண்டுமா? இந்த நிகழ்ச்சியை தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இவ்வளவு நாட்கள் ஆகியும் அந்த இலாகாவிற்கு உரிய எந்தவிதமான தனி அந்தஸ்தும் வழங்கப்படவில்லை. அதிகாரிகள் பிரிக்கப்பட்டார்களே தவிர, அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகக் கட்டிடத்திலேயேதான் அவர்கள் அலுவலகமும் நடக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்த இலாகா ஒரு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் நடத்தப்படுகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்கள் நிர்வாகத்தை தனியாகப் பிரித்து, உடனடியாக அந்த நிர்வாகத்தில் நல்லதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் 6 மாத காலத்தில் தேர்தல் நடத்தி விடுவோம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். தேர்தல் நடத்துவது கஷ்டம் இல்லை. 18 வயதாக ஓட்டுரிமை வயதைக் குறைக்கவேண்டும் என்று கருத்தறிய கூட்டப்பட்ட கூட்டத்திலேயே நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறேன். ஏற்கனவே 18 வயது அடைந்தவர்கள் வாக்காளர்களாக சேர்ந்து விட்டார்கள். இனிமேல் சேர்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தந்த கிராமத்திலேயே 18 வயது அடைந்தவர்கள் கணக்கு எடுத்து பஞ்சாயத்துகளில் ஒன்றியங்களில் வாக்காளர் பட்டியல் வைத்து இருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத் தேர்தல், நாடாளுமன்றத் தேர்தல் ஆகியவை வருவதற்கு முன்பே இப்படிப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, தேர்தல் நடத்துவதை அதற்காக காலதாமதம் செய்யவேண்டியது இல்லை.

18 வயது அடைந்தவர்களை வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது நான் ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். 18 வயது ஆகிவிட்டது என்று நிரூபிக்கும் பொறுப்பு வாக்காளர்களைச் சேர்ந்தது. அவர்கள் தான் 18 வயது எய்தி விட்டேன் என்பதற்கான சான்றுகளைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

1980 ஜூலை 21] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

அப்படி கொண்டு வந்து கொடுத்தால் தான் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். 18 வயது அடைந்தவர்கள் எப்படி பர்த் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவார்கள் என்றெல்லாம் கேட்கலாம். அப்படி பேசுவதால் பிரயோசனம் இல்லை. அரசின் தலை விதியை நிர்ணயிக்கக்கூடிய தகுதியைப் பெறுகின்ற அவர்கள் இதை கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த அரசாங்கம் சட்ட திட்டங்களைச் செய்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப் போலவே இப்போது நேரடித் தேர்தல் முறையை வைத்திருக்கிறோம். அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கும் ஒரு வாக்கு போட்டு, அவர்களே தேர்ந்தெடுத்துவிடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் ஒரு கட்சியாக இருந்து, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் ஒரு கட்சியாக இருந்தால் நிர்வாகம் சரியாக நடக்காது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய தொகுதியில் லால்குடி பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. அதிலே 46 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த 46 -ல் தலைவர் ஒருவர் வந்துவிடலாம். ஆனால் 46 பஞ்சாயத்துக்களின் 30 பேர்கள் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், 16 பேர் வேறு ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் வந்து விட்டால், அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் சரியாக நிர்வாகம் செய்ய முடியாது. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வர முடியாது. நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வர முடியாவிட்டாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரை நீக்கிவிட அதிகாரம் இருக்கிறது. நிர்வாகம் சரியில்லை என்றோ அல்லது வேறு பல காரணங்களைச் சொல்லியோ தலைவர் மீது குற்றஞ்சாட்டி அதிகாரி நினைத்தால் தலைவரை நீக்கி விடலாம். இந்த அதிகாரம் கலெக்டருக்கு இருக்கக் கூடாது. அதே நேரத்தில் நிர்வாகம் ஒழுங்காக, சீராக நடக்க வேண்டுமென்றால், சர்க்கார் வேலைகளைப் பிரித்து வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி இன்னின்ன வேலைகளை கவனிக்கலாம்; மற்ற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இன்னின்ன வேலைகளை கவனிக்கலாம்; மக்களால் தேர்கதெடுக்கப்பட்ட தலைவர் இன்னின்ன வேலைகளை கவனிக்கலாம்; இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யலாம் என்ற வரையறை செய்து விட வேண்டும். இல்லை என்றால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வராவிட்டாலும் வேண்டுமென்றே குற்றஞ்சாட்டுக்களைச் சொல்லி, கலெக்டர் நீக்கிவிடக் கூடிய நிலைமை வரும்; அது கூடாது என்று அன்றைய தினம் சொன்னேன். அதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

[1980 ஜூலை 21]

இன்றைய தினம் மக்களுக்கு மிக முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டியது விரைவிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்பது தான். அதை விரைவிலே செய்தால்தான் கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். அதை விரைவிலே செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு பல்வேறு பொறுப்புகள் இருப்பதால், வேலைப்பளு அதிகமாக இருப்பதால், நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல, சரியாகப் பணியாற்ற முடியாமல் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் சரியாக ஆராய்ந்து பார்த்து, வேலைப்பளுவைக் குறைத்து, சீரான செம்மையான நிர்வாகம் நடைபெற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, உள்ளாட்சித் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு பிரமோஷன் குறைவாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, டி.டி.ஓ.வாக இருக்கிற ஒருவருக்கு அடுத்த பிரமோஷன் டிப்டி டைரக்டர் பதவிதான். அந்தப் பதவியைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அதுவும் கஷ்டப்பட்டு ரிட்டயர் ஆகக்கூடிய காலத்தில் சிலருக்கு ஜாயின்ட் டைரக்டர் ஆகும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். இந்த இரண்டு பதவிகள் தான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் டிப்டி கலெக்டராக இருக்கிற ஒருவர் டி.ஆர்.ஓ. ஆக வரலாம்; அதற்கு மேலே பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். “ரெவின்யூ இலாகாவிலே இருப்பவர்கள் எந்த இலாகாவுக்கும் போக முடியும்; அந்த வழி திறந்தே இருக்கும்; ஆனால் மற்ற இலாக்காவின் வந்தால் அடைத்து விடுவார்கள். என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் என்று நான் கேட்டபோது ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பவர்கள் *** இருந்து தொண்டைமான் வரையில் பார்த்து விட்டு, கடைசியாக இங்கே வருகிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்த ** ** இருந்து தொண்டைமான் வரையில் ” என்று சொன்னதில் ** என்ற வார்த்தையை எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தையை எடுத்துவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1980 ஜூலை 21]

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : அது ஒன்றும் தவறான வார்த்தை அல்ல. கிராமத்தில் இன்றும் சொல்லுகின்ற பழ மொழிதான். அதை தவறு என்று நான் சொல்லமாட்டேன். இன்னொன்று கூட சொல்வார்கள். “கணக்கனால் ஆகாதது கலெக்டரால் ஆகாது” என்றும் சொல்வார்கள். இந்த உள்ளாட்சித் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு ரிட்ட யர் ஆகக்கூடிய காலத்தில் ஜாயின்ட் டைரக்டர் பதவி கிடைப்பது கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த முறையை மாற்றி யமைக்கவேண்டும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் ஏற்கெனவே இருந்த முறைப்படி ஜில்லா போர்டு என்று இருந்தார்கூட, அது தனியாக இருக்கும் ; நல்ல நிர்வாகம் நடக்கும். ஆகவே, அதை தனியாக நடப்ப தற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார் என்று கருதுகிறேன். எல்லா காரியங்களும் செவ்வனே நடை பெறுவதற்கு உடனடியாக பஞ்சாயத்துத் தேர்தல், நகராட்சித் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் திருச்சி நகருக்கு பக்கத்தில் காவிரி ஆறு ஓடியும் இன்னும் இந்தப் பிரச்சினை தீர வில்லை. அங்கே இரண்டு கோடி ரூபாய் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டும் இன்னும் வேலை நடக்கிறது. ‘கலெக்டிவ் வெல்’ என்ற கிணறு வெட்டுவதற்குக்கூட 6 ஆண்டு காலமாகியும் இன்னும் அது செயல்படுத்தப்படவில்லை. அதி காரிகளைக் கேட்டபோது பம்பாயில் இருக்கிற ஒரே ஒருவர் தான் ஒப்பந்தக்காரர், அவர் வந்துதான் செய்யமுடியும் ; அவரிடம்தான் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது ; அவர் வராவிட் டால் செய்ய முடியாது ” என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் கள். அதையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5-40]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்னாலே 4 மானியக் கோரிக்கைகள் அதாவது சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊரக வளர்ச்சி, பாலங்கள், பாலங்களும் மூலதனச் செலவும் ஆகிய 4 மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் ஏறத்தாழ 31 மாமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

குறிப்பாக, கிராம வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே சமுதாய வளர்ச்சி வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அந்த அடிப்படையிலே தான் கடந்த 30-6-77-ஆம் தேதி அன்று ஆட்சிப் பொறுப்பினை தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றிருக்கின்றார்கள். கிராமப்புறங்கள் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும், கிராமம் வளர்ந்தால்தான் நகரம் வளர முடியும், நகரம் வளர்ந்தால்தான் நாடு வளர முடியும் என்கிற கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினை புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே புரட்சித் தலைவரவர்கள் இன்னொரு கருத்தினையும் அவர்கள் முதல்வர் பொறுப்பினை ஏற்கின்ற நேரத்திலே சொன்னார்கள். கிராமப் புறங்களிலே குறிப்பாக தாய்மார்கள் குடிப்பதற்கும் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறையைத்தான் முதலிலே தீர்ப்பேன் என்கிற உறுதியோடுதான் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்று குடிநீர்ப் பிரச்சினையை மையமாக வைத்து அதைத் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் ஆளுகின்ற தன்மையினை அதிகாரத்தினை இந்த நாட்டு மக்கள் 5 ஆண்டு காலத்திற்கு ஒரு ஆட்சிக்குக் கொடுத்தாலும் எத்தனை நாளைக்கு, எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு ஆளுவோம் என்பது பெரிதல்ல, எத்தனைக் கோடி மக்கள் பயன் பெறுகிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியம், என்கிற அடிப்படையில்தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்று நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதையும் நான் மீண்டும் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன பிறகு கடைசியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அருமை அண்ணன் அன்பில் அவர்கள் ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம், குடிநீர்ப் பிரச்சினைகள், சாலைகள் பற்றிய பிரச்சினைகள் போன்ற இவைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கே சேர்த்து அவர்களுக்கே உரிய பாணியில் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளுக்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால்—குறிப்பாக வேலைக்கு உணவு திட்டத்தில் கான்ட்ராக்ட் முறை இருக்கின்றது என்று அவர்கள் கூறினார்கள்—வேலைக்கு உணவுத்

1980 ஜூலை 21]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

திட்டத்தில் கான்ட்ராக்ட் முறை கூடாது என்பதுதான் இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கை. கான்ட்ராக்ட் முறையிலே அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் அது சிக்கி விட்டால் அது மக்களுக்குப் போய்ச் சேராது என்கிற அடிப்படையிலே தான், கான்ட்ராக்ட் முறை கூடாது என்கிற அடிப்படையிலே தான் இந்த “வேலைக்கு உணவு திட்டத்தை” இன்று தமிழகத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடத்தி வருகின்றது என்பதை நான் பணிவன்னோடு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய அந்த குடிநீர் பிரச்சினைக்கும் கூட அவர்கள் காலத்திலேயே ஒரு முத்தாய்ப்பு அல்லது முற்றுப்புள்ளி வைத்திருக்க முடியும். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அவர்களாலே முடியவில்லை என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த குடிநீர்ப் பிரச்சினையை உடனடியாக இயன்றவரை முடித்துத் தீர்க்கவும் முயற்சி செய்வதாக இந்த நேரத்திலே உறுதி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், இங்கு தெருவிளக்கு பற்றிய பிரச்சினை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். தெருவிளக்குப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் மின்சார வாரியத்திற்கும் ஊரக வளர்ச்சிக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை எப்படிச் செய்தால் தெருவிளக்குகள் மீண்டும் அங்கே பட்டொளி வீசி எரியக்கூடிய அளவுக்கு அவைகளை எல்லாம் செய்ய முடியும் என்பதற்காக 23 ஆம் தேதி பேச்சு வார்த்தை நடத்த இருக்கிறோம். ஆகவே தெருவிளக்கு பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு கட்டுவதற்கு நாங்களெல்லாம் முன்னோடியாகச் செயல்படுவோம் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் என்கிற அடிப்படையிலே அருமை அண்ணன் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் எவ்வளவு தூரம் இந்தத் துறையிலே சீர்திருத்த முடியும் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து செய்வோம் என்பதையும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், குறிப்பாக 18 வயது அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக கடந்த வாரத்தில் கடந்த 14 ஆம் தேதி என்று நினைக்கிறேன், அன்று அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களின் கூட்டம் இங்கே நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில் பெரும்பான்மையான கட்சிகளுடைய

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1980 ஜலை 21]

தலைவர்கள் எல்லாம் 18 வயது அடைந்தவர்களுக்கு வாக்குரிமை கொடுக்கலாம் என்கிற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே 18 வயது வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை கொடுப்பதற்கான சட்டத்திருத்தம் மசோதா ஒன்று இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவரவிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களைப்பற்றி அவர்கள் கூறியிருக்கிற நேரத்தில் இன்று இருக்கக்கூடிய முறையில், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் வந்து விட்டால் இருக்கக்கூடிய மற்ற தலைவர்கள் எல்லாம் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டுவர முடியாது என்கிற நிலையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், பெரும்பான்மையான தலைவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை (நோ-கான்பிடன்ஸ்) கொண்டுவந்து அங்கே இருக்கக்கூடிய தலைவரை அவர்கள் விரும்பினால் எந்தப் பதவியிலிருந்தும் நீக்கமுடியும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம், விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இப்போதிருக்கிற விதிமுறைகளின்படி தகுதியின்மை காரணமாக (டிஸ்குவாலிபிகேஷன்) என்று சொல்லி நீக்கலாமே தவிர, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை நீக்க சட்டத்தில் விதிமுறைகள் இல்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சரியாக நிர்வாகம் நடத்த முடியவில்லை தகுதியில்லை என்று காரணம் காட்டி அவர்களை நீக்கலாம். அதுகூட சரியில்லை என்று சொல்வேன். நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்குச் சட்டத்தில் விதிமுறைகள் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, ஒன்றியங்களின் தலைவர்கள் நோ-கான்பிடன்ஸ், நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானம் கொண்டு வந்து, தகுதி அல்ல என்று சொல்லி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி வைத்தால் அந்த அடிப்படையில் அவர்களை நீக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இருக்கிறது. டிஸ்குவாலிபிகேஷன் என்று சொல்லி தகுதியின்மை காரணமாக எந்த யூனியன் சேர்மேனையும் நீக்கலாம் என்ற விதிமுறைகள் இருக்கிறபோது அவர்களை நீக்கவே முடியாது என்று நாம் சொல்வதற்கில்லை.

1980 ஜூலை 21]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

அடுத்து இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இராசரத்தினம், செல்வராசன் போன்றவர்கள் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, அந்த கருத்துக்களுக்கெல்லாம் முடிவு கட்ட வேண்டும் அல்லது முடிவு சொல்ல வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சில காரியங்களை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு குறிப்பாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் உள்ளாட்சியைப் பொறுத்த வரையில் தனி அலுவலர்கள் பதவிக்காலம் இன்னும் ஒரு ஆண்டு வரையிலும் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அதேபோல பல்வேறு பகுதிகளில்கூட சாலை வசதிகள் இல்லை சுகாதார நிலைமை சரியான முறையில் இல்லை. தெருவிளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை, குப்பைக் கூளங்கள் அதிகமாகி அவைகள் உள்ளப்படாமல் இருக்கின்ற நிலை இருக்கின்றன என்பவை எல்லாம் எனக்குத் தெரிந்தவைகளே. இவைகளையெல்லாம் எவ்வளவு தூரம், எவ்வளவு சீக்கிரமாக சீர்திருத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் சுகாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்தி, தெரு விளக்குகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமோ அவைகளை காலாகாலத்திற்குள் செய்வோம் என்ற உறுதிப்பாட்டினை செல்வராஜ் போன்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் சமுதாய வளர்ச்சி என்கிற அடிப்படையில் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை இம்மாமன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வளர்ச்சிப்பணிகள் வெற்றி பெற ஒட்டுமொத்தமாக மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் இருந்தால்தான் முடியும். இல்லையென்றால் கண்டிப்பாக முடியாது என்பதையும் இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அத்தகைய வளர்ச்சியை, வாழ்க்கையின் உயர் நிலையை எய்துவதற்காக மக்களை விழித்தெழச் செய்து, ஊக்குவித்து உழைக்கத் தூண்டும் ஒரு திட்டம்தான் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம். ஆண்டுகள் உருண்டோடும் போது பலவகைப் பிரிவு பெற்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமுதாய நீரோடைகள் நாட்டு முன்னேற்றம் என்ற ஆற்றில் ஒன்று சேர்ந்து கலக்க இந்த நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அவைகள் நம்மை ஈடுபடுத்துகின்றன. மக்கள் தமக்குரிய ஒன்றை தாமே வகுத்து, தாமே செயல்படுத்தி, அந்த எண்ணத்தை செயலில் காட்டும் முன்னேற்றப் பாதையில்தான் சமுதாய வளர்ச்சி என்ற கலங்கரை விளக்கு எரிந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு ஊர் வளர்ச்சிக்கென அரசு அளித்திருக்கும் முக்கியத்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

1980 ஜூலை 21

துவத்திற்கு உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் இன்று கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிற சமுதாய வளர்ச்சியினுடைய புத்தகத்தில் 5 வது பக்கத்தில் எவ்வளவு தூரம் சமுதாய தேவைகளுக்காக இந்த அரசு பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான்கோடிட்டுக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[மாலை 5-50]

ஐந்தாவது பக்கத்தில் கடந்த 1975-76-ல் இருந்து 1980-81 வரையில் உள்ள அந்தக் கணக்குகளை உற்றுப் பார்த்தால் தெரியும். எவ்வளவு தூரம் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் இங்கே சமுதாய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதையும், எந்த அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978-79-ல் ரூபாய் 181 கோடி 56 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 1980-81ல் ரூ. 217 கோடி 5 இலட்சத்து 34 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இன்றைக்கு. ஆகவே சமுதாய வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு எந்தளவிற்கு பாடுபடுகிறது என்பதையும் தன்னிறைவுத் திட்டங்களை இந்த தமிழகத்தில் பல்வேறு ஒன்றியங்களில் கொண்டு வருவதன் மூலம் அடிப்படை வசதிகள் மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த சமுதாயம் வாழ வேண்டும், வளர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இன்று நிதி நிலை அறிக்கையில் எவ்வளவு தூரம் 217 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிற அளவிற்கு இந்த சமுதாய வளர்ச்சியில் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கிராமங்களில் பல்வேறு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டம், வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், இளைஞர்களுக்கு என்று தனியாக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் இவைகள் எல்லாம் சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பக்கபலமாக இருந்து கொண்டு அந்தக் கடமைகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டம் சீரிய முறையில் செம்மையான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பது குறித்து இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பாராட்டினார்கள்.

1980 ஜூலை 21

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

உண்மையிலேயே இந்த உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்தை இன்னும் சிறப்பாக செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி தேவை என்று நாம் மைய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்று முதல் கட்டமாக 27,000 டன் அரிசியை அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கடந்த 1979-80ம் ஆண்டு அவர்கள் கொடுத்த அரிசியின் கணக்கு 73,000 டன். அதிலே 64,429 டன் அரிசி இந்த உழைப்பிற்காக உணவுத் திட்டம் மூலம் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி செலவிட்ட காரணத்தினால் பயன் அடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்கள் 18,60,624 கடந்த 1979-80ல் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். பெண்கள், 4,55,455 பேர்கள் பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த மனித நாட்கள் 142 லட்சம். 142 லட்சம் மனித நாட்களைக் கொடுத்து அவர்கள் அதன் மூலம் பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே போல் வருகிற 1980-81ம் ஆண்டு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி நமக்குக் கிடைத்தால் அதன் மூலமாக சுமார் 40,000 பேர்களுக்கு உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டம் மூலம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். அதன் மூலம் 250 லட்சம் மனித நாட்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் என்ற நல்ல சீரிய திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. அதன் மூலம் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் அடிப்படையில் இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் என்று செயல்பட்டு வருகிறது. கடந்த 1979-80 ல் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு லட்சம் என்ற அளவில் 376 ஒன்றியங்களுக்கு ரூ. 3,76,00,000 செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் 1,88,912 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற 1980-81ல் பத்து கோடி ரூபாய் இன்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு ரூ. 3,76,00,000 ஒதுக்கப் பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அது பத்து கோடியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, மூன்று மடங்கு அதிகமான நிதி இன்று வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்தின் கீழ் இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதையும் அதன் மூலம் எவ்வளவு தூரம் இருக்கக் கூடிய அனைவருக்கும் வேலை தேடித்தர வேண்டும் உறுதி செய்ய வேண்டும் என்பதில் மிக முனைப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980-81 ல் மட்டும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஐந்து லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உறுதி அளிக்கப்படும். ஆகவே இந்தத் திட்டம் மூலமாக ஐந்து லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிற நிலையைக் கண்டு மாண்புமிகு மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

என்று நினைக்கிறேன். காரணம், ஒவ்வொருவரும் பேசுகிற நேரத்தில் பல குறைகளைக் கோடிட்டுக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறைகள் என்ன என்பது உங்களுக்கு நன்றாகப் புரியும். அந்தக் குறைகள் இல்லாத அளவிற்குப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இப்படிப்பட்ட சீரிய திட்டங்களை இன்று சிறப்பான முறையில் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசு அவற்றில் அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் இன்னொரு திட்டம் ; மிகச் சிறந்த திட்டம் ; புரட்சிகரமான திட்டம் ; பலர் பாராட்டக் கூடிய திட்டம் ; புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் புகழுக்குப் புகழ் சேர்ப்பது போல், தங்கக் கிரீடத்திற்கு வைரம் வைப்பது போல் இந்த தன் நிறைவுத் திட்டத்தை 1979 ஆகஸ்ட் முதல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை கடந்த 1-3-1980 முதல் தொடங்கி, அதிகாரிகள் நடத்தி வருகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் முதலிலே 69 ஒன்றியங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது ; இப்போது கொஞ்சமாக 100 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்பட இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த 169 ஒன்றியங்களிலே தன் நிறைவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே, அடிப்படை வசதிகளான குடிநீர் பிரச்சனை, அதே போல் பள்ளிக் கூடங்கள், இணைப்புச் சாலைகள், சிறு பாசனம், சுகாதாரம் ஆகியவைகளில் எல்லாம் இங்கே இருக்கக் கூடிய மக்கள் இந்த தன் நிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் வருகின்ற 1981 மார்ச்சு 31 ஆம் தேதிக்குள் 169 ஒன்றியங்களிலே இந்த தன் நிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக எல்லோருக்கும் எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கின்ற வரம்புகளை நாங்கள் ஏற்படுத்தித் தர இருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை 3, 4 ஆண்டுகளில் மேலும் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து, முதலிலே 69, அடுத்து 100, அதற்கு அடுத்து 100, அதற்குப் பிறகு 100 என்ற முறையில் ஒவ்வொரு பகுதியாக பிரிக்கப்பட்டு, இந்த 4 ஆண்டுகளுக்குள் தமிழகம் முழுவதிலும் இருக்கக் கூடிய 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இந்த தன் நிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் எல்லா வசதிகளையும் நிறைவேற்ற இருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் இங்கே இருக்கக் கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் ஒவ்வொருவரின் பெயரையும் குறிப்பிட வில்லை என்பதற்காக கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். 31 பேர்கள் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்

1980 ஜூலை 21]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த 31 பேர்களின் பெயர்களை நான் படிப்பதாக இருந்தால், அதுவே 10 நிமிடமாகிவிடும். இங்கே பள்ளிக்கூட கட்டிடம் தேவை, அதுவும் இடியாத கட்டிடம் தேவை என்பதை ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களும் கேட்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பெரிய திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே செயல்பட்டால், ஒவ்வொரு ஊரிலும் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டு, பள்ளிக் கூடம் இல்லாத ஊரே இல்லை என்கிற அளவுக்கு, அந்த நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

முன்பெல்லாம் பள்ளிக்கூட கட்டிடத்திற்கு மானியம் கொடுப்பதென்றால் அதற்கு ஒரு சீலிங் இருந்தது. அந்த சீலிங் இப்போது உயர்த்தப்பட்டு, முன்பு ஆரம்பப் பள்ளிக்கு 20,000 ரூபாய் என்றிருந்ததை, இன்று ஆரம்பப் பள்ளி கட்டுவதற்கு ரூ. 40,000 கொடுக்க வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே, எல்லா கிராமங்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு, பள்ளிக்கூட கட்டிடம் இல்லாத கிராமமே, ஊரே இல்லை என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே பணம் அதிகம் வரக் கூடியதாகவும், அதே போல் இன்னொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே பணமே இல்லாத ஊராட்சி ஒன்றியமாகவும், சம்பளம் கொடுக்க முடியாத அளவிலே இருக்கிறது. எனவே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எல்லாம் 6 பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 6 பகுதிகளுக்கும் அரசு மானியத் தொகை எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை உங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்திலேயே இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு வித்தியாசம், இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய மானிய நிதியை அதிகப்படுத்தி, அதை அரசின் மூலமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று நேற்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே முதல் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் 50 சதவீதம் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியம் தந்தால், அரசாங்கத்தின் மூலம் 50 சதவீதம் மானியமாகப் பெற்று செயல்பட வேண்டும் என்றிருந்தது. ஆனால், இப்போது எங்கே பணம் அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் 50 சதவீதம் கொடுத்தால், அதே நேரத்தில் அரசு தரப்பில் இப்போது குறைத்து 40 சதவீதம்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1980 ஜூலை 21]

என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் கடைசி 5, 6 என்கிறதில், பணமே இல்லாத ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன; சம்பளமே கொடுக்க முடியாத ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இந்த அரசு மானியத்தை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது. முதலிலே எல்லாம் 75 சதவீதம் மானியமாக கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது, இப்போது 85 சதவீதம் என்று அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல், 80 சதவீதம் கொடுத்துக் கொண்டு வந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இனிமேல் 95 சதவீதம் மானியம் அரசு கொடுக்கும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி வசதியை அதிகப்படுத்தி, அதன் மூலம் எல்லோருக்கும் சம்பளம் கொடுக்கும் ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கி, அதை செயல்படுத்துகின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலையை உருவாக்க பாடுபடுவோம் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 6-00]

அதற்கு அடுத்தாற்போல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலும், வெளியிலும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தாய்மார்களுக்காக, குறிப்பாக கிராமந்தோறும் கழிப்பிடம் தேவை என்பதைக் கோடிட்டுக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதற்கேற்ப இந்த ஆண்டில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தாய்மார்களுக்கென்று ஒரு கழிப்பிடம் கட்டப்படும். இனி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கழிப்பிடம் தாய்மார்களுக்காக இருக்கும் என்பதை இங்கிருக்கக் கூடிய அன்புச் சகோதரி பொன்னம்மாள் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அவர்களும் இதைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். ஆகவே, தாய்மார்களுக்குக் கழிப்பிடம் தேவை என்ற உங்களுடைய கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கால்நடை மருத்துவர்களை எல்லாம் விரிவாக்கப் பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்று டாக்டர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கேட்டார்கள். அது ஏற்கெனவே அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்பதைத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. நிதிநிலை சரியில்லாத நகராட்சிகளும், நிதிநிலை இருந்தும் செயல்படுத்த முடியாத திட்டங்களைக் கொண்ட நகராட்சிகளும் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்தி, செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்,

1980 ஜூலை 21] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

அதன் மூலம் சென்னையிலும் கூட பெருநகர வளர்ச்சிக்குழுமம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேலைகள் துவங்கி நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இங்கு இருக்கக்கூடிய மாமன்ற உறுப்பினர் பாலன் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எம். எம். டி. ஏ. திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதன் மூலம் பல்வேறு திட்டங்கள் வட்டார வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற முறையில் மணலி புறநகர்த் திட்டம், மறைமலை நகர்த் திட்டம், விரிவான வளர்ச்சித் திட்டம், கொத்தவாற்சாவடியை கோயம்பேட்டுக்கு மாற்றுதல், வெளியூர் பேருந்துகளுக்கு நிலையங்கள், சுமை வாகனம் ஏற்படுத்துதல் போன்ற திட்டங்களை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் பணிகள் துவங்கப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் கூட இங்கிருக்கக்கூடிய சென்னைக்கு மூன்று பகுதிகளில் வரக்கூடிய வாகனங்களை எல்லாம் நகர்ப்புறப் பகுதிக்குள் வராமல் வெளியே நிறுத்தி எங்கெங்கு செல்லவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நகராட்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால் 107 நகராட்சிகள் 8 நகரியக் குழுக்களும் சேர்ந்து அடங்கியிருக்கின்றன. 1—4—1980 ஆம் தேதியிலிருந்து சீர்காழி நகராட்சி மூன்றாம் நிலையிலிருந்து இரண்டாம் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சீர்காழி தோழர் அவர்களுக்கு, மாமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நகராட்சித் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கோரிக்கை விட்டார்கள். நகராட்சித் தேர்தலைப் பொறுத்த அளவில் கூறுகையில், 1—7—1976 முதல் கோவை தனியான எல்லா நகராட்சிகளுக்கும் தனி அதிகாரிகள் உள்ளனர். அவர்கள் பதவிக் காலம் 30—9—1980 வரை உள்ளது. கோவை 1—7—1975-ல் இருந்து தனி அதிகாரி நிர்வாகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோவை மாநகராட்சியான பிறகு தேர்தல் நடைபெற இருக்கிறது. மாநகராட்சித் தேர்தல்கள், கோவை மாநகராட்சியானவுடன் மற்ற எல்லா நகராட்சிகளுக்கும் சேர்ந்து தேர்தல் நடத்தப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோவை மாநகராட்சியாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. குடியரசுத் தலைவர் அவர்களுக்கு கடிதம் அனுப்பப்பட்டு சீக்கிரமாகக் கோவை மாநகராட்சி ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். கூடிய சீக்கிரத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆணை கிடைக்குமென்று நம்புகிறோம். அது கிடைத்தவுடன் மாநகராட்சித் தேர்தல்களுக்கான காலம், நேரம் குறிப்பிடப்பட்டு அறிக்கைகள் வெளியிடப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

முக்கியமான பிரச்சனையாக வயது பிரச்சினை பற்றி அருமை அண்ணன் அன்பில் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்றும் பல்வேறு மாமன்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஏற்கப்பட்ட ஒன்று. அனைத்துக் கட்சித் தோழர்களும், தலைவர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்று. 21 வயது என்று இருப்பதை 18 வயதாகக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலே பெரும்பான்மையான கட்சித் தலைவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அந்த வயதை 21-ல் இருந்து 18 ஆகக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்து இந்த கூட்டத் தொடர் முடிவடைவதற்கு முன்பே சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர இருக்கிறோம். அப்படி 18 வயதாகக் குறைக்கின்ற நேரத்தில் வாக்காளர் பட்டியலைத் தயார் செய்வது என்றால் நான்கு மாதங்கள் பிடிக்கும். நான்கு மாத காலத்தில் வாக்காளர் பட்டியலை தயாரித்து அதற்குப் பின்னால் தேர்தலுக்கு அறிவிப்பு கொடுக்க இரண்டு மாத காலம் ஆகும், ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாக தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த அரசு உடனடியாக தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் நகராட்சிகளைப் பொறுத்த அளவிலே நவீன கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள். இன்னும் சிறப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், இந்த மாமன்றத்திலே அதுபற்றிய கேள்வி வந்தபோது அந்தக் கழிப்பிடங்களிலே எல்லாம் இசையை வைத்துக் கேட்கலாம் என்று பலர் யோசனை தெரிவித்தார்கள். இன்னும் சில இடங்களிலே, எங்கெங்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டதோ அங்கே எல்லாம் வருவோர் போவோரை எல்லாம் ஈர்க்கின்ற வகையில் பணத்தை அதிகமாக வசூல் செய்கிற வகையில் அவர்களை இசையினை வைத்து அந்தக் கழிப்பிடங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற யோசனையையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கழிப்பிடங்களைப் பொறுத்தவரையில் பே அண்ட் யூஸ் என்பனவற்றை எவ்வளவு அதிகமாகக் கட்டமுடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாகக் கட்டுவதற்கு அரசிலிருந்து நிதியைத் தாராளமாக கொடுப்பதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே நகராட்சி ஆணையர்கள் அவர்கள் பே அண்ட் யூஸ் கழிப்பிடங்களை எவ்வளவு கட்ட முடியுமோ அவ்வளவு கட்டிக் கொள்ளலாம் என்பதைக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த ஆண்டிலே 92 பே அண்ட் யூஸ் கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட்டன. இந்த ஆண்டிலே 200 கழிப்பிடங்கள் கட்டப்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்படுகின்றன.

1980 ஜூலை 21] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ஊராட்சியாக இருந்தாலும், ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருந்தாலும் நகராட்சியாக இருந்தாலும் இவைகளுக்கு எல்லாம் ஏற்கெனவே மக்கள் குழுக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மக்கள் குழுக்கள் 112 நாட்களாக அதுவும் பிப்ரவரி 17-க்குப் பின்னாலே கடந்த மே மாதம் கடைசி வரையிலும் வேலை செய்யவில்லை, மக்கள் குழுவைக் கூட்டவில்லை, மக்கள் மாமன்றத்தைக் கூட்டி அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை யோசனைகளைப் பெறவில்லை என்ற கருத்தை எல்லோரும் சொன்னார்கள். ஆகவே மக்கள் குழுவுக்கு அதிகாரம் தேவை என்று பலர் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்கள் குழு அதிகாரப் பற்றற்ற குழு. ஆகவே, அதிகாரப் பற்றற்ற குழுவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் கண்டிப்பாக சட்ட விதிமுறைகளிலே இடம் இல்லை. ஆனாலும், ஒரு சில யோசனைகளை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற மக்கள் குழுக்களின் ஆலோசனைப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும். ஆளுநர் ஆட்சி காலத்திலே மக்கள் குழு செயல்படாததால் அடிப்படை வசதிகள் சரிவர நடைபெறவில்லை. உள்ளாட்சித் தேர்தல்கள் நடைபெற்று முடியும் வரையில் மக்கள் குழுவின் கூட்டம் மாதம் ஒரு முறை நடைபெறும். மக்கள் குழு அதிகாரப்பற்றற்ற குழு கூறும் ஆலோசனைகளின் அடிப்படையிலே நிறைவேற்றக் கூடிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நிறைவேற்றாத திட்டங்கள் இருக்குமாயின் அதுபற்றிய திட்டங்கள் அக் குழுவுக்கு அந்தக் கூட்டம் கூடுவதற்கு முன்பாகவே மக்கள் குழுவினுடைய உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவித்தாக வேண்டும். ஆகவே இந்த அடிப்படையில் நீங்கள் கூறக்கூடிய ஆலோசனைகள் ஏற்கப்பட்டு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் நீங்கள் செல்கின்ற நேரத்திலே கண்டிப்பாக கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளை வினவி, ஏன் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை என்ன காரணம் என்பது எல்லாம் உறுப்பினர்களுக்குப் புலப்படும் என்பதனை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

பல நகராட்சிகள் வருமானம் இல்லாத நகராட்சிகளாக இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் தர்மிகத்திலே முதன்முதலாக ஏற்பட்ட நகராட்சி என்று சொல்லப்படுகிற வாலாஜா நகராட்சி கூட இன்னும் வருமானம் இல்லாத நகராட்சியாக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வாலாஜா போன்ற நகராட்சிகளுக்கு வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு புதிய திட்டங்களை புரட்சி தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டங்களின் அடிப்படையிலே அந்த நகராட்சிகள் செயல்பட்டால் வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும். குறிப்பாக நகராட்சிகளின் வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கு நாடகக் கொட்டகைகளை

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

நகராட்சிகள் மூலமாக ஏற்படுத்தலாம். நாடகக் கொட்டகைகள் என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே சமுதாயக் கூடங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற கூடங்களைக் கட்டி சமுதாயக் கூடங்களின் வழியாக நாடகங்களை நடத்தி அதன் மூலமாக தங்களுடைய வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ளலாம். அதே போல் சினிமா திரையரங்குகளை நாம் கட்டி நகராட்சிகள் மூலமாக நடத்தி வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். இவைகளை எல்லாம் இந்த அரசின் மூலமாக அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவிகளை தருவதற்கும் அதன் மூலமாக வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் நகராட்சிகளுக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாடகத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் புத்துயிர் இல்லாமல் புனர்வாழ்வு இல்லாமல் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. நாடகத்தையே யாரும் பார்க்கப்போவதில்லையோ என்ற ஒரு அய்யப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் நாடகத் துறை வளர்ந்தாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாடகக் கொட்டகைகள் ஆங்காங்கே கட்டப்படுவதற்கு உண்டான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நகராட்சிகள் செயல்படுத்த இருக்கின்றன என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எல்லா நகராட்சிகளிலும் விவசாய வரி என்ற ஒன்று வசூலிக்கப்படுகிறது. விவசாய வரி என்று வசூலிக்கிறார்களே தவிர அது எவ்வளவு வசூலாகிறது அதற்கு ஆகிற செலவு என்ன என்ற சணக்கை நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த பின்னாலேதான் நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

குறிப்பாக சொன்னால் ஒரு நகராட்சியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு வருடத்திற்கு 1,500 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால் வசூல் செய்யக்கூடிய ஆட்களுக்குப் போடக்கூடிய சம்பளம் 3 ஆயிரத்திற்கு மேல் போகிறது. ஆகவே, 3,000 ரூபாய் செலவழித்து 1,500 ரூபாயை விவசாய வரி என்று வசூலிப்பதைக் காட்டிலும் அந்த விவசாய வரி இந்த ஆண்டிலேயிருந்து ரத்து செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

[மாலை 6-10]

மாநகராட்சித் தேர்தல்கள் பற்றி ஏற்கெனவே நான் உங்களுக்குக் கோடிட்டு, குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். ஆகவே, மாநகராட்சி, நகராட்சி இவைகளுக்குள்ள நிலைகளையெல்லாம் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊரக வளர்ச்சி ஆகிய இந்த அடிப்படையிலே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்ன அருமை நண்பர்களுக்கு நான்

1980 ஜூலை 21]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வது, இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் நான் மனதிலே கொண்டு, அதே நேரத்தில் குறித்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். ஒரு சிலருக்கு — பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னவர்களுக்கு, என்னைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லையே, என் கருத்துக்களுக்கு அவர் பதில் அளிக்கவில்லையே என்கின்ற ஐயப்பாடு, சந்தேகம் இருக்கலாம். அவைகளையெல்லாம் பெரிதுபடுத்தாமல், கண்டிப்பாக இவைகளையெல்லாம் நாங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், கவனத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், உடனடியாகச் செயல்படுத்துவோம் என்ற எண்ணத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெடுஞ்சாலைத் துறை, சாலைகள் போக்குவரத்தைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாலைகள் போக்குவரத்தைப்பற்றி, அதிலும் குறிப்பாக நெடுஞ்சாலைகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இங்கே நெடுஞ்சாலைகள் மூலம் இருக்கிற சாலைகள் ஏறத்தாழ 33,468 கிலோ மீட்டர்கள் நெடுஞ்சாலைகளின் மூலமாக, 'ஸ்டேட் ஹைவேஸ்', 'ஸ்டேட் ரோடஸ்' பிரதான மாவட்ட சாலைகள் மற்றும் பிற மாவட்ட சாலைகள் என்று இருக்கக்கூடிய சாலைகள் இருக்கின்றன.

அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்துக்களின் மூலமாக நிர்வகிக்கக்கூடிய சாலைகளின் நீளம் 58,117 கிலோ மீட்டர்கள் பஞ்சாயத்துக்களின் மூலமாக இருக்கக்கூடிய சாலைகளின் நீளம். ஆகவே, இந்தச் சாலைகளைப் புராமரிப்பதற்குப் போதிய நிதிவசதி ஒவ்வொரு ஆண்டும் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகத்தான் புதிய சாலைகளை அமைக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளை மீண்டும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் 'கிழக்கு கடற்கரை ஓரச்சாலை', அதாவது, 'ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடு' என்று சொல்லக்கூடிய, சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரியை இணைக்கின்ற சாலை ஏறத்தாழ 773.20 கிலோ மீட்டர்கள் இருக்கக்கூடிய அந்தச் சாலை, அந்தச் சாலையை உடனடியாக மைய அரசு அங்கீகாரம் அளித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ; அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மைய அரசு உடனடியாகக் கொடுக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இங்கே இருக்கக்கூடிய மாமன்ற உறுப்பினர்கள் இணைப்புச் சாலைகளைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இணைப்புச் சாலைகள், எங்கெங்கு பாலங்கள் போடப்பட்டிருந்தாலும் அங்கே இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாத

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதனை எடுத்துச் சொல்லி ருக்கிறார்கள். ஆகவே, இணைப்புச் சாலைகளை இந்த ஆண்டு போடுவதற்கும், அதைச் செப்பணிடுவதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பல பாலங்கள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தப் பாலங்கள் கட்டப்படாததற்கு முக்கிய காரணமெல்லாம் அங்கிருக்கக்கூடிய ஒப்பந்தக் காரர்கள் தங்களுக்குப் பணம் கட்டுப்படியாகவில்லை என்கின்ற காரணத்திற்காக, 'எஸ்கலேஷன் சார்ஜஸ்' அதிகமாக இருக்கிறது, விலைவாசிகளுக்கேற்றவாறு அதிகரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே எப்பொழுது ஒரு காண்ட்ராக்ட் முடிவடைந்ததோ, ஒப்பந்தம் முடிவடைந்ததோ, அந்த ஒப்பந்தத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுத் தான் வேலைகளைச் செய்தாக வேண்டும். அப்படி கட்டுப்படவில்லை அல்லது கட்டுப்படியாக வில்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் "ஆர்பிட்ரேஷன் செல்" என்று சொல்லக்கூடிய "நடுவர் தீர்ப்புக்கு", "நடுவர் ஆய்வுக்குத்தான்" செல்ல வேண்டும். அவர்கள் நடுவர் ஆய்வுக்குச் செல்வதும் இல்லை; அதேநேரத்தில் பாலத்தையும் கட்டி முடிப்பது இல்லை. ஆகவே தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அந்தப் பாலங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பாலங்களையெல்லாம் உடனடியாகக் கட்டி முடிப்பதற்கு இந்த அரசு முனைப்பாக செயல்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், சீக்கிரம் அவைகளை முடித்துத் தீருவோம் என்பதையும் மீண்டும் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு சாலைகளில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த விபத்துக்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், வண்டி வாகனங்கள் செல்லுகின்ற நேரத்தில்—அதுவும் இரவு நேரங்களில் அந்த வண்டியின் பின்னால் ஒரு 'ரெட் லைட்', — சிகப்பு விளக்கு இல்லாத காரணத்தினால், போகின்றவர்கள் வேகமாக போவதாலும், வண்டி போகிறவதா இல்லையா என்பது பக்கத்திலே வருகின்ற நேரத்திலே தெரிவதாலும், அந்த ரெட் லைட் இல்லாத காரணத்தினால் விபத்திற்குள்ளாகி பலர் மாண்டுவிடுவது மான பல நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காக, "கேரக்ஸ் ரெப்ளெக்டர்" என்று சொல்லக்கூடிய அந்த சிகப்பு விளக்குகளை இங்கே இலவசமாக மாட்டு வண்டிகளுக்கு நெடுஞ்சாலைத் துறையின் மூலமாக இந்த ஆண்டிலேயே இருந்து நாம் கொடுக்க இருக்கிறோம் என்பதனைப் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு "கேரக்ஸ் ரெப்ளெக்டர்" என்பது, ஏறத்தாழ ஐந்து ரூபாய் பெறும். ஆகவே, பல சாலைகளில், அங்கே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அடையாளம் காட்டுவதற்காக பாலம் இருக்கிறது, குழி இருக்கிறது என்று காட்டுவதற்காக இந்த "கேரக்ஸ் ரெப்ளெக்டர்" களை வைத்திருக்கிறோம்.

1980 ஜூலை 21]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ஆனால், சாலைகளிலே போகின்றவர்கள், வருகின்றவர்கள், அந்த 'ரிசிளப்க்டரை' உடைத்து எடுத்துவிடுகின்றார்கள். அதன் மூலமாக நான் என்ன பலனை எதிர்பார்க்கின்றோமோ, அந்தப் பலனும் நன்மையும் கிடைக்காமல் விபத்துக்குள்ளாகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதற்குக் காரணங்கள் எல்லாம், வண்டிகளுக்கு வாங்கவேண்டுமென்றால் ரூ. 5 கொடுத்து வாங்க வேண்டும். அப்படி கொடுத்து வாங்குவதில்லை. ஆகவேதான், அந்த ரிசிளப்க்டர்களை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும், எங்கெங்கு அவர்கள் லைசன்ஸ் பெறுகிறார்களோ. அந்த இடங்களில் லைசன்ஸ் பெறுகின்ற நேரத்தில், தில், நெடுஞ்சாலைத் துறையின் மூலமாக, அவர்களுக்கு இலவசமாக அது கொடுக்கப்படும். ஆகவே, அதன் மூலமாக, இனி ஆபத்துக்களை, விபத்துக்களைத் தடுக்கின்ற வழிவகைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பாம்பன் பாலத்தைப் பற்றி இங்கே அருமை நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாம்பன் பாலம் வேலை ஒப்பந்தக் காரரின் கோரிக்கையின் காரணமாக, சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக அதுவும் நின்றுருக்கிறது. ஆகவே, அதையும் அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த 4 மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் நீங்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிற அடிப்படையில் இந்த அரசு செயல்படும் என்பதைனை சொல்லி, 'புதியதோர் உலகம் செய்வோம்' கெட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம். என்று இந்த நேரத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தன்னிறைவுத் திட்டத் தின் மூலமாக, தன்னிறைவைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தி எல்லோருக்கும் எல்லாம் என்ற நிலையினைக் கண்டிப்பாக ஏற்படுத்துவோம் என்று தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்த உங்களுக் கெல்லாம் நன்றியினைக் கூறி, அதே நேரத்தில், இங்கே மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வெட்டுப் பிரேரணைகளை நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளையெல்லாம் தயவு செய்து நீங்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று உங்களையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

திரு. ச. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், கழிவிடங்கள் ஏராளமாகக் கட்டப்படும் என்று சொன்னார்கள். சென்னையைப் பொறுத்தவரையிலே அப்படிப்பட்ட கழிவிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம், எந்தவிதமான சுத்தமும் செய்யப்படாமல் மிகவும் மோசமான நிலையிலே இருக்கின்றன. அப்படித்தான் கிராமங்களிலே கட்டப்படுகிற கழிவிடங்களும் இருக்குமா? அவைகளைச் சுத்தம் செய்வதற்குத் தேவையான ஆட்கள் நியமிக்கப்படுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1980 ஜூலை 21]

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். 18 வயதானவர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப் போல், பெண்களுக்கு 20 சதவீதம் ஒதுக்கீடு ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களில் தரப்படும் என்று சென்ற காலங்களில் பேசப்பட்டதே, அதைபோல், அரிசனங்களுக்குத் தனித் தொகுதிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒதுக்கித் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டதே அதைப் பற்றி விளக்குவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, விரைவிலே தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்கிற நோக்கம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிற காரணத்தால், அந்தத் திட்டங்களைப் பரிசீலித்து நிறைவேற்றுவதற்குக் காலதாமதம் ஆகும். ஆகவே, இந்த முறை, இப்பொழுது, அமுல்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகள் சினிமாக்கொட்டகைகள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் தேவையான அளவிற்கு மானியத்தோடு கடன் உதவி அளிக்குமா என்பதையும் 1958 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்தைத் திருத்தி ஒழுங்குபடுத்தி, புதுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர உத்தேசம் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுதே கொட்டகைகள் கட்டுவதற்கு மானியங்கள் தரப்படுகின்றன. அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை நகரசபைகள் எதிர்பார்ப்பது நியாயமாக இருக்காது. இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பற்றி நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் தன்னுடைய பதில் உரையில் கிராமங்களுக்கு ஒவ்வொரு கழிப்பிடம், குறிப்பாக பெண்களுக்குக் கட்டித் தரப்படும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தற்போதைய சமுதாய சூழ்நிலையில் ஒவ்வொரு கிராமமும் ஜாதிவாரியாக, அல்லது தெருவாரியாகப் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்டோர் தெருக்கள் என்று ஊருக்கு அப்பாலே கூட, 2 பர்லாங், 3 பர்லாங்குக்கு அப்பாலே கூட இருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில்

[ஜே. எஸ். இராசு]

[1980 ஜூலை 21]

அந்தக் கழிவறையை கட்டினால் அது எப்படி சகல பகுதி மக்களுக்கும் பயன்படும் என்பதை அறிந்து கொள்ள விதம்பு கிறேன்.

அடுத்து, அண்ணன் பாலன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் இப்பொழுதே கூட சில இடங்களிலே இருக்கிற, பழைய காலத்திய கழிப்பிடங்களில், சுற்றுச் சுவர் மட்டும் கட்டப்பட்டிருக்கும். ஆகையினாலே, ஒரு முறை பெண்கள் அல்லது யாராவது போய் விட்டு வந்தால், பிறகு யாருமே போக முடியாது. அப்படியே அசுத்தமாக இருக்கும். ஆகவே, புதிதாக, அமைக்கின்ற கழிப் பிடங்களை, அல்ட்ரா மாடர்னாக —ப்ளஷ் அவுட் லெட்ரின் மாதிரி இருக்குமா என்பதை அறிவிக்குமாறு அருள்கூர்ந்து வேண்டுகிறேன்.

[மாலை 6-20]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத்

தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், காலனிக்காரர்களுக்கு ஒரு எண்ணத்தோடு செயல்படுவது கிராமங் களுக்கு தனியாக செயல்படுவது என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையிலே செயல்படவில்லை. பொதுத் தன்மையோடுதான் நாங்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம்.

அதோடு புதிதாகக் கட்டப்படுகிற கழிப்பிடங்கள் நாகரிக முறையோடு கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, கிராமங் களிலே இருக்கிற மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி, தரைத் தொட்டி போன்றவைகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பில் இருந்தபோது நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் சமீபத்தில் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் அந்தத் தொட்டிகள் எல்லாம் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பின்னர் சரியாக செயல்படவில்லை. அவைகளை மாற்றி மீண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பராமரிக்கும் ஏற்பாடு களைச் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

1980 ஜூலை 21]

மானியக் கோரிக்கை எண். 28 —சமுதாய நல வளர்ச்சித்திட்டங்கள் முதலியன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

திரு. கா. நல்லப்பன் திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் ஆகிய வர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 67,74,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 34 —நகர் பகுதி வளர்ச்சி.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34 —நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,81,68,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 39 —சாலைகளும் பாலங்களும்.

திருவாளர்கள் என். கிட்டப்பா, கு. ரமணி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றனவாக கருதப் பெற்றன.

1980 ஜூலை 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39 —சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 50,62,33,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மானியக் கோரிக்கை எண். 52—சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 52 —சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,54,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (22-7-1980) காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை மாலை 6-25 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

50. தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 12.1.1980-ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 23-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு- (தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது).